

Vak 21

418

J

BEZOEKEN

BIJ

JESUS CHRISTUS.

N°. 49.

RIJKSUNIVERSITEIT TE UTRECHT

2069 5585

Megon

VAK 21

418

BEZOEKEN

BIJ

JESUS CHRISTUS

IN HET ALLERHEILIGSTE

SACRAMENT DES ALTAARS,

DOOR DEN

H. ALPHONSUS MARIA DE LIGUORI.

Uit het Italiaansch vertaald.

—
VIJFDE NIEUWE UITGAVE,

vermeerderd met de Gebeden onder de H. Mis en
Oefeningen voor de Biecht en de H. Communie.

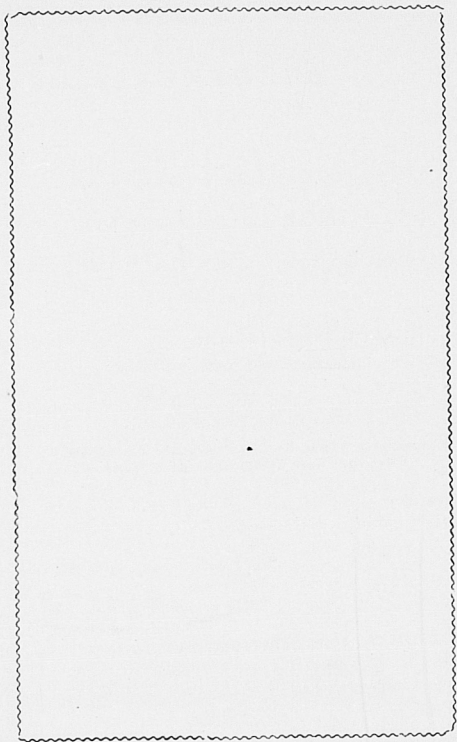

CONV. MEGENS

FRATR. MIN.

'S-HERTOGENBOSCH,
LUTKIE & CRANENBURG.

—
1874.

VOORREDE
VAN DEN VERTALER.

De liefde is uit haren aard mededeelzaam : en deze eigenschap der liefde wijst ons de Openbaring dan ook aan in God, die de liefde zelve is. Hij schiep ons naar zijn beeld en gelijkenis, en door de menschwording van het eeuwig Woord des Vaders werd onze natuur met eenen goddelijken persoon vereenigd, en alzoo deelgenoot der Godheid ; terwijl in het aanbiddelijk geheim des Altaars, waarin de God-mensch Jesus Christus zich zelve geheel en al met elk onzer vereenigt, de hoogst mogelijke mededeeling van God aan den mensch, en dus ook het opperste bewijs van zijne liefde voor hem te vinden is. Te regt zeide daarom ook de

H. Kerkvergadering van Trente, van dit allerheiligste Sacrament des Nieuwen Verbonds sprekende, dat God daarin de schatten van zijne liefde, als het ware had uitgeput (1).

Liefde nu vraagt wederliefde; en om die wederliefde voor Jesus in het allerheiligste Sacrament zoo veel in zijn vermogen was, onder de geloovigen op te wekken, schreef de H. Alphonsus in het Italiaansch, zijne landtaal, het gulden boekje, getiteld: *Visite al SS. Sacramento*, dat is: *Bezoeken bij Jesus in het allerheiligste Sacrament*, een werkje dat, onder den bijstand van Gods genade, ook niet miste het doel te bereiken, dat die heilige Bisschop met het opstellen daarvan beoogde.

Reeds voorlang was ons dit boekje bekend, en wij hielden de verbreiding daarvan voor zoo nuttig, dat wij besloten ten behoeve van onze landgenooten eene Hollandsche vertaling daarvan te ver-

(1) Salvator noster, discessurus et hoc mundo ad Patrem, sacramentum hoc instituit, in quo divitias divini sui erga homines amoris velut effudit. CONC. TRIDENTIN. SESS. XIII, CAP. 2.

vaardigen (1), gelijk wij dan ook werkelijk deden, nu reeds eenige jaren geleden.

Het is alzoo de vrucht van vroegere vlijt, die wij thans aan onze Katholieke landgenooten aanbieden, hopende daardoor tot vermeerdering van hun geestelijk heil iets te kunnen bijdragen. Onze vertolking is getrouw, en om de genoegzame kennis der Italiaansche taal, welke wij tijdens ons vijfjarig verblijf te Rome meenen te hebben verkregen, gelooven wij ons te kunnen vleijen, dat wij den Heiligen Schrijver overal wel begrepen hebben.

Dat dan dit werkje in veler handen gerake, en hunne harten in wederliefde tot Jesus doe ontvlammen, is onze innigste wensch en onze vurigste bede.

DE VERTALER.

(1) In de Fransche vertaling van dit werkje, ten minste in die, welke mij onder de oogen gekomen is, heeft men de *Begroetingen van de H. Maagd*, gelijk de H. Alphonsus die heeft opgesteld, geheel weg gelaten, waarom weten wij niet en daarvoor iets anders in de plaats gesteld, dat niet van dien heiligen schrijver is.

BERIGT BIJ DE VIJFDE UITGAVE.

— 3036 —

De *Bezoeken bij het Allerheiligste Sacrament* blijven steeds een geliefkoosd handboek, en wij hebben gemeend aan deze vijfde uitgave al de zorg te moeten wijden, die het heerlijke werkje van den H. Alphonsus verdient, te meer nu het zoo algemeen gewaardeerd wordt.

Wij hebben daarom deze uitgave op nieuw doen nazien, ten einde onnaauwkeurigheden die in onze vroegere uitgaven mogten zijn ingeslopen, te vermijden.

Tevens hebben wij alle zorg aangewend om ook de uitwendige netheid van deze uitgave zooveel mogelijk te verhoogen.

's Bosch, 1874.

DE UITGEVERS.

OEFENINGEN EN GEBEDEN

ONDER

DE H. MIS.

—o—

Hetzelfde alverzoenend offer, dat eeuwen lang door de profeten voorzeggd, in het Oude Verbond afgebeeld, en éénmaal op het kruis voltrokken is, wordt nog dagelijks op onze altaren in de heilige Dienst der Mis tegenwoordig gesteld en opgedragen.

Verheven geheim van het Nieuwe Verbond, waarin Jesus Christus op eene onbloedige wijze zich zelven aan den hemelschen Vader opdraagt, waarin het offer des kruises zonder

ophouden wordt voortgezet en de verdiensten van zijn bitter lijden ons in overvloedige genaden worden medegedeeld!

Beminde Lezer! Onze goddelijke Verlosser wil, dat wij voortdurend zijn lijden en kruisoffer gedenken; daarom zeide hij in het laatste Avondmaal tot zijne leerlingen, toen hij het H. Sacrament des Altaars instelde: *Zoo dikwijls gij dit zult doen, doet het tot mijne gedachtenis.* Gelijkerwijze schrijft de H. Paulus, van dit geheim sprekende aan de Corinthers: *Zoo dikwijls gij dit brood zult eten... zult gij den dood des Heeren verkon-* digen: en de H. Kerk zingt en bidt: *O heilige Maaltijd! waarin Christus genuttigd en de gedachtenis van zijn lijden gevierd wordt.*

Onder de H. Mis derhalve het god-

delijk lijden te overwegen, is zeker eene den Heer welgevallige en ons voordeelige wijze om dit H. Offer bij te wonen.

Hoe betreurenswaardig en droevig is het dan, zegt een gewijd schrijver, wanneer een priester, omringd door kooren van Engelen, die bij de ontzaglijke geheimen, welke hij verrigt, verbaasd zijn en beven, geheel koud zou zijn; de woorden, die hij spreekt, bijna niet verstaan en onverschillig de heiligste zaken behandelen zou; maar ook hoe jammer, zegt de H. Chrysostomus, dat men gedurende de H. Offerande soms christenen ziet, die slechts met hunne ligchamen aldaar aanwezig zijn, die rondkijken en hunne gedachten aan andere zaken wijden; die zonder den minsten eerbied voor de verhevene geheimen, waarmede de priester bezig

is, zonder te denken aan het dierbaar lijden van Jesus, zonder geloof, zoude ik haast zeggen, en zonder liefde bij het hoogste offer der liefde tegenwoordig zijn. Lezer, hebt ook gij misschien dit alles niet genoeg overwogen? hebt gij u vroeger welligt schuldig gemaakt aan oneerbiedigheid en onverschilligheid, en niet altoos dankbaar genoeg aan het goddelijk lijden gedacht: begin dan van heden af de hooge waarde van dit offer in te zien; en verzuim toch niet wanneer gij kunt, dagelijks daaraan deel te nemen, en de oneindige schat der genaden van Jesus lijden zal daar voor u geopend worden. Verbeeld u, wanneer gij in stille godvrucht het H. Misoffer gaat bijwonen, dat gij naar een geheimzinnigen Calvarieberg gaat, om het lijden van Jesus, uwen

beminnelijken Verlosser te overdenken, en met Maria en Joannes onder het kruis te staan, ten einde de woorden te hooren die zijn gezegende mond zal spreken. En meent gij, dat gij niet zoo nabij moogt komen als Maria en Joannes, plaats u dan onder de godvruchtige vrouwen, die van verre stonden, en bij den hoofdman, die rouwmoedig op zijne borst sloeg; maar vrees, ach vrees, onder het getal van diegenen te behooren, die onverschillig het lijden van Jesus aanschouwen, of die het wagen durven, door de zonden met de schuldige Joden uit te roepen: *kruisig Hem, kruisig Hem!*

Om u in het overwegen van het lijden des Heeren eenigzins behulpzaam te zijn, heb ik eerst de geheimzinnige beteekenis der priester-

lijke kleeding en de punten van overdenking bij ieder gedeelte der Mis opgegeven, en vervolgens eenige gebeden en verzuchtingen van een groot Heilige er bijgevoegd, waarvan gij, voor zooveel de omstandigheden het u toelaten, kunt gebruik maken. Hebt gij slechts weinig tijd, dan kunt gij de gewone misgebeden lezen.

Ziehier de beteekenis van het offergewaad:

De *amict* of *linnen hoofddoek* beteekent den doek, dien de Joden onzen Zaligmaker voor de oogen bonden, toen zij zeiden: *profeteer wie u geslagen heeft.*

De *Albe* herinnert aan het witte kleed, waarmede Jesus in het huis van Herodes uit spot werd omhangen.

De *Cingel* beteekent de koorden, waarmede zij Jesus bonden, toen hij

in den hof Gethsemané werd gevangen genomen.

De *Manipel*, die aan de linkerhand des priesters afhangt, doet aan de banden denken, waarmede de handen van Jesus werden gebonden.

De *Stool* duidt op het koord, dat Jesus om den hals werd geslagen, toen hij zijn kruis moest dragen.

Het *Kasuiifel* is de purperen mantel, waarmede de Heer als een spotkoning werd gehuldigd.

Het *Kruis op het Kasuiifel* is de beeldtenis van het zware houten kruis, dat Jesus op zijne schouderen naar den Calvarieberg droeg, en waaraan hij werd vastgenageld.

De *Kelk* herinnert dien geheimzinnigen kelk van smart en smaad, dien Jesus tot den bodem toe moest ledigen, nadat hij gebeden had:

*Vader! laat dien kelk voorbijgaan,
doch niet mijn, maar uw wil ge-
schiede.*

Gebed vóór de H. Mis.

O God, hemelsche Vader, die mij naar uw beeld geschapen hebt; o God de Zoon, die om mij te verlossen, de menschelijke natuur hebt aangenomen, uw H. Bloed voor mij vergoten en den bitteren dood geleden hebt; o God H. Geest, die mij in het H. Doopsel geheiligd, en tot het ware geloof gebragt hebt; o allerheiligste Drievuldigheid, geef mij uwe genade, dat ik dit H. Misoffer aandachtig bijwone en het met den Priester aan uwe goddelijke Majesteit ten offer brenge:

1. Tot roem en eer van uwen

H. Naam, om te belijden, dat Gij de eenige hoogste God en Heer over ons menschen en alle schepselen zijt en U alléén dit offer toekomt.

2. Tot gedachtenis, o Jesus, aan uw bitter lijden en sterven, omdat Gij hiertoe dit H. offer hebt ingesteld.

3. Tot dankzegging voor alle mij bewezen genaden en weldaden.

4. Tot voldoening voor al mijne zonden en misdaden.

5. Tot verwerving van de goddelijke hulp en bijstand in al mijnen nood.

6. Voor mijne geliefde ouders, bloedverwanten en vrienden, voor mijne geestelijke en wereldlijke overheden en al mijne weldoeners, bepaaldelijk voor...

7. Voor de zielen van alle in Christus afgestorvenen, bepaaldelijk voor...

Neem, o barmhartige God en Heer, dit offer genadig aan, laat dit mijn voornemen U welgevallig zijn en verhoor mijn gebed, door onzen Heer Jesus Christus, uwen Zoon, die met U leeft en heerscht in de eenheid des H. Geestes, God van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

In het eerste gedeelte der *Mis* tot aan de *Offerande*, stelt gij u Jesus voor den geest, zoo als Hij in den hof van Gethsemané lag nedergebogen, beladen met uwe zonden en met de zonden van alle menschen. Gij ziet uwen Verlosser daar in zoo groote droefheid en benaauwdheid, dat een bloedig zweet Hem uitbreekt en neêrvloeit op den grond.

In die droevige zielsgesteltenis bidt ook gij de *schuldbelijdenis*: gij denkt vervolgens aan de trouwloosheid van

Judas, en aan de woorden, die Jesus hem toespreekt: *Vriend! waartoe zijt gij gekomen; verraadst gij den Zoon des menschen met een kus; gij denkt aan Petrus, die zijnen Meester drie-maal verloochend heeft, maar door Jesus liefdevol aangezien en bekeerd werd; aan de Joden, die Hem binden en sleuren van de eene regtbank naar de andere; en deze is dezelfde Jesus, de Zoon Gods, die in Bethlehem geboren en door de Engelen werd aangebeden en bezongen: Glorie zij God in den allerhoogste, en vrede op aarde den menschen van goeden wil.*

Confiteor.

O Jesus, hoe groot is uwe goedheid en barmhartigheid jegens mij! Het is U niet genoeg geweest, voor

mij mensch te worden , te lijden en te sterven ; maar Gij hebt ook bij uw vertrek uit deze wereld dit H. Offer ingesteld, waarin Gij U zelve aan uwen Hemelschen Vader voor mij opdraagt. O allergoedertierenste Jesus, hoe zal ik die liefde genoegzaam erkennen , en U zoeken te vergelden ? Ach ! in plaats van U te danken , houd ik niet op U dagelijks te vergrammen. Daarom beschuldig ik mij zelve : en spreek : ik arme zondaar , belijd voor God, den Almagtige , voor de allerheiligste Moeder Gods en altijd Maagd Maria , voor den H. Aartsengel Michaël , voor den H. Joannes den Dooper , voor de H. Apostelen Petrus en Paulus , voor alle Heiligen en voor u , mijne broeders , dat ik al te zeer gezondigd heb door gedachten , door woorden en door werken , met mijne schuld , mijne schuld,

mijne meeste schuld; daarom bid ik de allerheiligste Moeder Gods, en altijd Maagd Maria, den H. Aartsengel Michaël, den H. Joannes den Dooper, de H. Apostelen Petrus en Paulus, alle Heiligen, en u mijne broeders, den Heer onzen God voor mij te smeeken.

bij het *Kyrie eleison* zegge men met den Priester; Heer, ontferm U onzer (*driemaal*) Christus, ontferm U onzer (*driemaal*) Heer, ontferm U onzer (*driemaal*.)

Gloria.

Eere zij aan God in het allerhoogste, en vrede op aarde den menschen van goeden wille. Wij loven U, wij prijzen U; wij aanbidden U; wij verheerlijken U; wij danken U, om uwe

groote glorie. Heer God, hemelsche Koning, Almagtige Vader, Heer Jesus Christus, eeniggeboren Zoon des Vaders, Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, verhoor onze gebeden. Die aan de regterhand des Vaders gezeten zijt, ontferm U onzer. Want Gij zijt alleen de Heilige, Gij alleen zijt de Heer, Gij alleen de Allerhoogste Jesus Christus, met den H. Geest, in de heerlijkheid van God den Vader. Amen.

Gebeden tot aan het Epistel

EERSTE GEBED.

Heer Jesus Christus, die uit den schoot uws Vaders op aarde zijt nedergedaald en uw dierbaar bloed tot vergiffenis onzer zonden gestort hebt: wij bidden U ootmoedig, dat wij,

in den dag des oordeels aan uwe regterhand geplaatst, mogen hooren: *komt gezegenden mijns Vaders*. Heer Jesus Christus, geef ons die genade, Gij die leeft en heerscht met den H. Geest in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

TWEEDE GEBED.

O goede Jesus, maak mij deelachtig aan de droefheid, die Gij voor mijne zonden in den hof van Gethsemané hebt uitgestaan. Zie niet op mijne menigvuldige ongeregtigheden, maar op de benaauwdheid en den doodsangst; dien Gij voor mij geleden hebt; ik haat en ik verzaak al mijne zonden; ik bemin U uit den grond van mijn hart en ik wil U altijd beminnen. Door de verdiensten van uwen smartelijken doodstrijd, bid ik

U om standvastigheid tegen alle bekoringen van den duivel, de wereld en het vleesch; verleen mij, lieve Jesus, de genade van mij geheel aan U over te geven en altoos met U te zeggen: *Vader, niet mijn, maar uw wil geschiede.*

DERDE GEBED.

O Jesus, die door Judas verraden, door Petrus verloochend en door de Joden gebonden zijt, Gij zijt de Zoon des Allerhoogsten en verdient niet vermaad en mishandeld, maar aangeboden en verheerlijkt te worden. Wij aanbidden, loven en danken U, wij beminnen U uit den grond van ons hart, en het doet ons leed, U ooit vergramd te hebben: Ach! heb toch medelijden met ons, en vergeef ons onze zonden, Gij die met den Vader en den

H. Geest leeft in alle eeuwigheid.
Amen.

Epistel.

(*Philip. II*, 8—11).

Broeders, Christus heeft zich zelve vernederd; Hij is gehoorzaam geworden tot den dood, ja tot den dood des kruises. Daarom ook heeft God Hem verheven en Hem een naam gegeven, die boven alle namen is, opdat in den naam van Jesus alle knieën zouden gebogen worden van die in den hemel, op de aarde en onder de aarde zijn; en opdat alle tong zoude belijden, dat de Heer Jesus Christus in de glorie is van God zijnen Vader.

Evangelie.

(*Matth. XX, 17—19.*)

In dien tijd nam Jesus zijne twaalf leerlingen afzonderlijk, en zeide hun: Ziet, wij gaan opwaarts naar Jeru-salem, en de Zoon des menschen zal overgeleverd worden aan de Oversten der Priesters en Schriftgeleerden en zij zullen Hem ter dood veroordeelen en aan de Heidenen overleveren, om Hem te bespotten, te geeselen en te kruisigen en den derden dag zal Hij verrijzen.

Credo.

Ik geloof in één God, den almagti-gen Vader, Schepper van hemel en van aarde, van alle zichtbare en on-zichtbare dingen. En in eenen Heer Jesus Christus, Gods eeniggeboren

Zoon, en uit den Vader vóór alle eeuwen geboren, God van God, licht van licht, waarachtig God van den waarachtigen God: voortgebragt en niet gemaakt, van ééne zelfstandigheid met den Vader door wien alles gemaakt is. Die om ons menschen en om onze zaligheid is nedergedaald van den hemel. *En is vleesch geworden door den H. Geest uit de Maagd Maria*, en is mensch geworden. Hij is ook gekruist voor ons onder Pontius Pilatus. Hij heeft ook geleden en is begraven en Hij is ten derden dage, volgens de Schriftuur, weder opgestaan; en Hij is opgeklommen ten hemel, zit aan de regterhand des Vaders, en zal wederkomen in heerlijkheid om te oordeelen de levenden en de dooden; wiens rijk geen einde zal hebben.

Ik geloof in den H. Geest, den

Heer en Levendmaker, die met den Vader en den Zoon te zamen aangebeden en medeverheerlijkt wordt; die door de Profeten gesproken heeft.

En ééne Heilige, Katholieke en Apostolische Kerk. Ik belijd één doopsel ter vergeving van de zonden. En ik verwacht de opstanding der dooden, en het leven der toekomstige eeuwen. Amen.

In het tweede gedeelte der Mis tot aan de *Consecratie* stelt gij u Jesus voor oogen, wreedelijk gegeeseld, met doornen gekroond en als spotkoning behandeld. Overdenk, hoe Pilatus door het wasschen zijner handen de onschuld van Jesus getuigt, en het volk tot medelijden wil opwekken en zegt: *Zie den mensch*: hoe de Joden, den Zoon des Allerhoogsten, wien de

Engelen heilig ! heilig ! heilig ! toe-
zingen , aan de Heidenen hadden
overgeleverd en roepen : *kruisig hem !*
kruisig hem !

Offertorium.

O God , hemelsche Vader , Gij die
deze allerheiligste offerande des Nieu-
wen verbonds door Jesus Christus
uwen eeniggeboren Zoon hebt inge-
steld , die zich daarin zelf door de
handen uws Priesters voor ons op-
draagt ; zie ook ik breng mij zelven
hiermede ten offer aan uwe goddelijke
Majesteit. Neem deze onbloedige offer-
ande aan ; ik wijd U daarbij mijn lig-
chaam en mijne ziel , ja alles wat ik
ben en bezit. Laat dit al te zamen
vereinigd zijn met de bloedige offer-
ande , die Jesus Christus eens aan

het kruishout voor geheel het menschelijk geslacht U, almogende God! heeft opgedragen. Met Jesus en zijne eindelooze verdiensten begeer ik mij in al mijn doen en laten, eeuwig te verbinden, in Hem en in zijn bitter lijden en sterven berust mijne hoop en mijn vertrouwen; op Hem is mijn geloof gevestigd, Hij is de bron mijner liefde en van mijn heil in eeuwigheid.

Ik breng u hiermede, o hemelsche Vader, ook al mijn lijden en geluk, mijne ouders en bloedverwanten, mijne naasten en mijne vrienden op aarde, ootmoedig ten offer. Laat mij en al de mijnen U een welgevallig offer zijn, en neem ons allen op in uw rijk, waar wij U en uwen Zoon, onzen Heer, tegelijk met den H. Geest, altijd zullen loven en prijzen.

Præfatie.

Tot U, o God! verheffen wij onze harten en zeggen uwe goddelijke Majesteit dank. In waarheid, het is betamelijk en billijk, pligtmatig en heilzaam dat wij U, heilige Heer, almachtige Vader, eeuwige God! altijd en overal dankzeggen door Christus onzen Heer; door wien de Engelen en Aartsengelen uwe Majesteit loven, de Heerschappijen U aanbidden, en de Hemelen met de Krachten der Hemelen, gelijk ook de gelukzalige Serafijnen u in eenparige vreugde verheerlijken. Vergun, bidden wij U, dat ook onze lofzangen met deze worden toegelaten, terwijl wij in ootmoed belijden: heilig! heilig! heilig is de Heer, de God der heirkrachten, Hemel en aarde zijn vol van uwe heerlijkheid. Hosanna

in het allerhoogste! Gezegend Hij die komt in den naam des Heeren! Hosana in het allerhoogste!

Gebeden voor de Levenden.

Barmhartige God en Heer, zie genadig neder op mij en allen, die tot glorie van uwen grooten Naam bij deze heilige offerande tegenwoordig zijn; en opdat mijn gebed te krachtiger zij, zoo wil ik het vereenigen met de voorbede der allerheiligste Maagd en Moeder Gods Maria, de Heilige Apostelen, Martelaars en Belijders, Maagden en van alle Heiligen. Laat, o hemelsche Vader, deze offerande, waarin uw eeniggeboren Zoon zich op eene onbloedige wijze opdraagt, mijne ziel ten eeuwigen leven verstrekken. Ik bid U, o Heer, dat Gij uwen die-

naar, onzen Paus, alle Bisschoppen, Herders en zielzorgers verlichten en besturen wilt, opdat degenen, die hun aanbevolen zijn, door hunne leer en hun voorbeeld, met uwe uitverkorenen mogen vereenigd worden.

Dat Gij de vorsten der aarde, de Christen mogendheden en Vorsten, die de eer van uwen goddelijken Naam tegen alle boosaardig opzet beschermen en bevorderen, in hunne magt gelieft te versterken, en in genade, vrede en eenheid, welke de wereld niet geven kan, te bewaren! Dat gij mijne geliefde ouders, bloedverwanten, vrienden, weldoeners, en allen die hier op aarde nog omwandelen, voor wie ik verschuldigd ben te bidden, tijdelijke en eeuwige welvaart wilt verleen. Geef hun, o Heer, door uwe milde goedheid, wat zij begeeren, wan e

het met uwe eer niet strijdig en hun heilzaam is.

Verder bid ik U, dat Gij alle zondaren tot ware boetvaardigheid brengen en allen, die in zware bekoring zijn, met uwe krachtige genade sterken en voor den val behoeden wilt.

Dat Gij alle in het geloof dwalenden, Heidenen en Joden, tot de kennis van het ware geloof wilt roepen en brengen. Gedenk, o hemelsche Vader, dat uw eeniggeboren Zoon Jesus Christus ook voor deze allen den bitteren dood geleden, en vooral om de zondaren in deze wereld gekomen is: leid hen allen tot de gemeenschap der geloovigen, opdat wij uwe vaderlijke genade en goedheid deelachtig worden, en uw Naam te meer in eeuwigheid zij geprezen. Door denzelfden onzen Heer Jesus Christus,

die met U en den H. Geest leeft en regeert, God van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

EERSTE GEBED.

O Jesus, voor mij gegeeseld, mijn hart is gewond van droefheid, omdat ook mijne zonden tot uwe pijnigingen hebben bijgedragen; reeds lang had ik de eeuwige straf moeten ondergaan, maar Gij hebt mij gespaard, opdat ik de zonde zoude verlaten en U beminnen. Ik wil niet langer aan uwe liefde weerstand bieden, ik wil U uit al mijne krachten beminnen. Gij weet, hoe trouwloos ik tegen U gezondigd heb, onthecht mij dan aan alle genegenheid die mij belet, geheel de uwe te zijn. Help mij, o Jesus! op U stel ik al mijn vertrouwen.

TWEEDE GEBED.

Ik bemin U, o Jesus, die voor mij door geeselslagen verscheurd en met wonden overdekt zijt. Ach, daar ik U geen bloed en geene wonden kan aanbieden, gelijk zoo vele H. Martelaars, draag ik U ten minste alle kwellingen en allen tegenspoed op, die mij zullen overkomen. Ik geef U mijn hart en wil U zoo teeder beminnen, als het mij mogelijk zal zijn. En wat ook moet mijne ziel voortaan met meer teederheid beminnen dan een' God, die voor haar gegeeseld is en al zijn bloed heeft vergoten. Ik bemin U, o God van liefde, ik bemin U, mijne liefde en mijn al: ik bemin U: en ik wil zonder ophouden in het tegenwoordige en toekomende leven zeggen: ik bemin U, ik bemin U. Amen.

DERDE GEBED.

Ach, mijn Jesus, zijt Gij niet in waarheid de Koning van hemel en aarde! En hoe zijt Gij een koning van smarten en versmading geworden? zie, waartoe de liefde U gebragt heeft. O allerbeminnelijkste God, wanneer zal de dag eens komen, die mij zoodanig met U zal vereenigen, dat niets mij van U zal kunnen scheiden, en ik niet meer zal ophouden U te beminnen? He-laas, Heer, zoolang ik op deze aarde leef, ben ik in gevaar van U te beledigen en U mijne liefde te onttrekken, gelijk ik ongelukkige, tot nu toe zoo dikwijls ondervonden heb. Ach, mijn Jesus! laat niet toe, dat ik ooit weder eene vrijwillige zonde bedrijve: laat mij liever sterven op dit oogenblik, nu ik hoop in uwe genade te zijn.

Laat mij, ik bid het U, om uw heilig lijden, zulk een groot ongeluk niet overkomen; ik verdien het wel voor mijne zonden, maar Gij, Gij verdient het niet: zend mij alle andere straffen over: maar bewaar mij van de zonde. Neen, mijn Jesus! ik wil nimmermeer van U gescheiden worden.

VIERDE GEBED.

O allerliefste Jesus, Gij zijt de grootste der Koningen; en nog zie ik U op het onwaardigste door zoo-velen beschimpt. Willen die ondankbaren U niet erkennen: ik erken U, ik aanbid U als mijn God en Koning; ik dank U, mijn Verlosser, voor al de versmadingen, die Gij voor mij geleden hebt, verleen mij, bid ik U, dat ik ook gaarne mag lijden en versmaad worden, dewijl Gij mij hierin met zulk

een brandend verlangen zijt voorgegaan. Ik ben beschaamd, dat ik vroeger de menschen en de vermaken zoo zeer heb bemind, dat ik daarom uwe liefde dikwijls verworpen heb. Dit is mij leed boven alle ander kwaad; ik omhels, o Heer, alle kruisen, alle oneer en beproevingen, die mij van uwe hand zullen overkomen. Verleen mij, o mijn God, wat mij zoo noodig is, dat ik altoos, overal en in alles overgegeven zij aan uwen aanbiddelijken wil. Ik bemin U, mijn Jesus, mijne liefde, ik bemin U. Am.

In het derde gedeelte der Mis, van de *Consecratie* tot de *H. Communie* geschieden er ontzaglijke geheimen op het altaar. Het brood en de wijn verandert door Gods almacht, wanneer de priester de woorden der consecratie

uitspreekt, in het waarachtig vleesch en bloed van JESUS CHRISTUS, hetzelfde offer, dat op Calvarie op eene bloedige wijze werd opgedragen, wordt op het altaar door denzelfden Offeraar, Jesus Christus, aan zijnen hemelschen Vader voor alle menschen aangeboden.

Vernieuw en verwek in dit gedeelte der Mis uw geloof, uw vertrouwen en uwe liefde. Verbeeld u, Jesus aan het kruis te zien hangen, en daarbij tegenwoordig te zijn met Maria, zijne H. Moeder, den H. Joannes en de godvruchtige vrouwen; aanbid Hem in diepe stilte als uwen God en uwen Koning en geloof de zeven woorden, die Hij in onbeschrijflijke smårten aan het kruis heeft uitgesproken, uit zijn' gezegenden mond te vernemen.

Het eerste woord was eene bede

voor zijne vijanden: *Vader! vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.*

Het tweede woord was de belofte des Hemels aan den moordenaar gedaan: *Heden zult gij met Mij zijn in het Paradijs.* .

Het derde woord was tot zijne Moeder en tot Joannes gerigt: *Zie uwen Zoon! zie uwe Moeder!*

Het vierde woord was eene klagt tot zijnen Vader: *Mijn God! mijn God! waarom hebt Gij Mij verlaten!*

Het vijfde woord was een zucht van verlangen, van smart en liefde: *Ik heb dorst!*

Het zesde woord was het verheven woord der vervulling: *Het is volbragt!*

Het zevende woord was ten derden male tot zijnen Vader gerigt en luidde:

*Vader! in uwe handen beveel
ik mijnen Geest!*

Bij de opheffing der H. Hostie.

Zijt gegroet, o Gij, mijn Verlosser
en Zaligmaker Jesus Christus, mijne
hoop en toevlugt, Gij zijt het eeuwig
Woord des Vaders, Gij mijn God en
mijn al. O Jesus, Gij die aan het
H. Kruishout U zelve aan uwen
hemelschen Vader hebt opgedragen,
geef mij deel aan uw H. lijden, aan
uw waarachtig ligchaam en bloed in
dit H. Sacrament, nu en in de ure
van mijnen dood Amen.

Bij de opheffing der H. Kelk.

Zijt gegroet, o gij waarachtig en
levend Bloed, dat uit de H. wonden
mijns Heeren Jesus Christus gevloeid

en met 'ijn H. Ligchaam in dit H. Sacrament vereenigd is. O dierbare schat, o edele badstroom van het kostbaarste en zuiverste Bloed, wasch en reinig mij van al mijne zonden, genees en versterk mijne ziel ten eeuwigen leven. Amen.

Voor de Overledenen.

Gedenk ook, genaderijke Jesus, allen, die in het ware geloof uit dit leven zijn verscheiden, vooral de zielen van... Laat de kracht en uitwerking dezer allerheiligste offerande en de voorbidding uwer H. Kerk hun te hulp komen: geef hun deel aan uwe eindelooze verdiensten, stort den milden zegen der genade van uw H. Bloed overvloedig op hen neder. Neem ze op uit de tijdelijke strafplaats in

de eeuwige rust en zaligheid, opdat zij met alle Heiligen (en na mijn verscheiden ook ik met hen) in uw rijk U loven en prijzen mogen. Gij, die met den Vader en den H. Geest leeft en regeert, God van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

EERSTE GEBED.

Ach, mijn Jesus, door wien zijn dan uwe handen en voeten aan dit kruishout genageld! waardoor anders dan door uwe liefde jegens de menschen, jegens de zondaren? Gij wilt door de pijnen van uwe doorboorde handen en voeten de ongerechtigheden boeten, die uwe ondankbare schepselen bedreven hebben. O mijn gekruiste Liefde, zegen mij met uwe doornagelde handen. Trek dit ondankbaar hart tot uw kruis, dat het zich

niet meer van U verwijdere. Bevestig dezen wil, die zoo dikwijls tegen U wederspanning is geweest, in uwe goddelijke liefde; opdat ik onveranderlijk met U vereenigd blijve. Geef toch, dat ik in alles niets anders zoek dan uwe liefde en de begeerte, om U, U alleen, te behagen. Al zie ik U daar hangen aan dit hout van schande, toch, mijn Jesus, erken ik U voor den Opperheer der geheele wereld, voor den waarachtigen Zoon van God en den beminnelijken Verlosser der menschen. Heb medelijden met mij, o mijn Jesus, verlaat mij niet in dit leven, maar vooral, bid ik U, sta mij bij in het vreeselijk uur des doods, sta mij bij in die jongste oogenblikken, in dien laatsten strijd tegen den helschen vijand, en help mij, dat ik sterve in uwe liefde; ik

bemin U, o mijn gekruiste Liefde, ik
bemin U uit den grond van mijn hart.

TWEEDE GEBED.

Ach, beminnelijke Zaligmaker, zie
mij hier aan uwe voeten; ik ben een
ondankbare; ik ben uw vijand ge-
weest; bid ook voor mij: *Vader,*
vergeef het hun. Het is waar, de
Joden en beulen die U kruisten, wis-
ten niet, zeidet Gij, wat zij deden:
ik, integendeel, ik wist, hoe ik zon-
digde tegen U, mijnen gekruisten en
voor mij gestorven Verlosser. Maar
uw dierbaar bloed en uw bitteren
dood hebben ook voor mij barm-
hartigheid verworven: ik kan niet
twifelen, of ik wel vergiffenis zal
verkrijgen als ik U zie sterven, om
voor mij vergeving te bekomen. Ach,
mijn Zaligmaker, ik bid U, zie mij

met den blik van liefde aan, waar-
mede Gij mij hebt aangezien, toen
gij voor mij stierft aan het kruis:
zie, lieve Jesus, zie mij aan, vergeef
mij al de ondankbaarheden, waarmee
ik uwe liefde vergolden heb. Het is mij
leed, mijn Jesus, dat ik U zoo ver-
smaad heb.

DERDE GEBED.

O Maria, Moeder van smarten, de
aanbeveling van een teedergeliefden
en stervenden Zoon is te krachtig om
ooit uit het geheugen van eene moeder
te gaan. Gedenk dan, dat uw Zoon,
dien gij zoozeer bemind hebt, mij
in den persoon van Joannes, u tot
zoon heeft gegeven.

In den naam van uwe liefde tot
Jesus, heb medelijden met mij. Het

zijn geen aardsche goederen, die ik u vraag, ik zie uwen Zoon voor mij sterven in onbeschrijflijk lijden; ik zie u insgelijks, hoe onschuldig gij ook zijt, voor mij groote smarten verduren, en ik zie, dat ik ellendige, die de eeuwige straf heb verdiend, nog niets uit liefde tot u heb geleden: ik wil dan, eer ik sterf, ook lijden voor u; ik wil alles lijden, wat uw Zoon behagen zal mij op te leggen. Verwerf mij dan, o Moeder, eene groote godvrucht tot het lijden van uwen Zoon: Ach, dat ik mij gedurig zijne pijnen herinnere, en om de bitterheden, Moeder, die gij gevoeld hebt, toen gij uwen Zoon aan het kruis zaagt sterven, verkrijg voor mij een' zaligen dood. Sta mij bij in de laatste oogenblikken, en vraag voor mij, dat ik moge sterve onder het

aanroepen en uitspreken der heilige
en zoete namen van JESUS en MARIA.

VIERDE GEBED.

Mijn Verlosser ! Gij hebt aan het kruis
geroepen: *mijn God! mijn God!*
waarom hebt Gij Mij verlaten: uwe
verlatenheid grieft en vertroost mij:
zij grieft mij, omdat ik U zulk een'
bitteren dood zie sterven: maar zij
 vertroost mij, omdat zij mij doet ho-
pen, dat ik om uwe verdiensten niet
zal verlaten worden door de godde-
lijke barmhartigheid. Was het U zoo
pijnlijk, voor eenige oogenblikken be-
roofd te zijn van de gevoelige tegen-
woordigheid der goddelijke vertroos-
ting, doe mij dan begrijpen, wat on-
uitstaanbare smart het voor mij zoude
wezen, als ik voor eeuwig door U, mijn
God, verlaten en verstooten werd.

Barmhartige Jesus, ik smEEK U, door die smartelijke verlatenheid, die Gij voor mij geleden hebt, dat Gij mij nimmer verlaat, en vooral niet in het uur van mijnen dood. Als mij alles zal verlaten, verlaat Gij mij dan toch niet, o mijn Zaligmaker. O verlaten Jesus, wees Gij dan mijn troost en mijne toevlugt. Ik weet wel, dat het U aangenaamer zoude zijn, als ik op uw voorbeeld ook leed zonder vertroosting, maar Gij kent mijne zwakheid; versterk mij door uwe genade, verleen mij in die laatste oogenblikken volharding, geduld en overgeving aan uwen heiligen wil.

VIJFDE GEBED.

O mijn welbeminde Jesus mogt ik in mijn sterfuur ook zeggen, *Heer het is volbragt*: ik heb alles gedaan, wat Gij mij geboden hebt; ik heb mijn

kruis met geduld U nagedragen en getracht, U in alles behagelijk te zijn.

Ach, mijn God, moest ik op dit oogenblik sterven, hoe ongerust zou ik over mij zelven zijn, daar ik die woorden : *Ik heb uwen wil volbragt*, niet met waarheid zou kunnen zeggen. Maar zal ik dan altijd zoo ondankebaar blijven? Geef mij de genade, om U in de overige jaren mijns levens te behagen, opdat ik in het uur des doods zeggen moge, dat ik ten minste sedert dezen dag uwen H. wil heb volbragt. Heb ik U in mijn voorgaand leven vergramd, ik heb berouw, Heer, en het offer van uwen dood doet mij vastelijk hopen, dat Gij mij vergeven hebt; voor het toekomende wil ik U nimmermeer vergrammen. Maar van U alleen verwacht ik de volharding; ik vraag U die, o Jesus!

door de verdiensten van uw lijden en uw bitteren dood.

Pater noster.

Bid hier het Onze Vader en zeg daarna: Verlos ons, bidden wij U, o Heer, van alle kwaad, dat verleden, dat tegenwoordig, dat nog aanstaande is, en verleen ons, door de voorbede van de zalige en roemwaardige altoos Maagd en Moeder Gods Maria, van de heilige Apostelen Petrus en Paulus en Andreas en alle Heiligen, genadig vrede in onze dagen, opdat wij door den bijstand uwer barmhartigheid geholpen, ten allen tijde vrij mogen blijven van zonden en gerust zijn van alle kwellingen. Door denzelfden Jesus Christus, onzen Heer, uwen Zoon, die met U en den

H. Geest leeft en regeert van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

De vrede des Heeren zij en blijve altijd et ons. Amen.

Agnus Dei.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, geef ons vrede.

Het vierde gedeelte der H. Mis is van de *H. Communie* tot het einde; dan overweegt gij den dood en de verrijzenis van Jesus, en gij doet de *geestelijke Communie*. Gij moet aan Jesus al uwe liefde bewijzen, en in alle nederigheid voor u zelven en voor anderen vragen, wat uwe ziel begeert.

Voorbereiding tot de Geestelijke Communie.

Zachtmoedigste en allerootmoedigste Jesus, daar gij ons bij U roept met de woorden: Komt allen tot Mij, die vermoeid en beladen zijt, Ik wil u verkwikken: zoo treed ik met een rouwmoedig hart, maar vol vertrouwen U nader, begeerig om zooveel mogelijk aan uw H. Ligchaam en Bloed bij dit H. Offer en Sacrament deelachtig te worden, en deze engelenspijs geestelijker wijze te kunnen genieten. Kom, o Jesus, kom binnen in mijn hart, verkwik en vervul het met uwen geest en uwegenade. OGij, zoete vreugd mijns harten, o Gij leven mijner ziel, schenk mij de vergiffenis van al mijne zonden en gebreken; neem alles van mij weg, wat mij van U gescheiden houdt. O dier-

bare Jesus, leid mij tot U en regeer over mij, bereid U eene aangename woning in mijn binnenste, zoodat Gij steeds blijven moogt in mij en ik in U, die leeft en regeert met den Vader en den H. Geest van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

O Heer, ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak komt, maar spreek slechts één woord, en mijne ziel zal gezond worden. (*driemaal*)

Denk hier dat gij met den Priester communiceert, en zeg:

Het ligchaam en bloed onzes Heeren Jesus Christus beware mijne ziel ten eeuwigen leven. Amen.

**Dankzegging na de Geestelijke
Communie.**

O Jesus, licht mijns harten, vreugde en blijdschap van mijne ziel, U zeg ik

dank in eeuwigheid, U loof ik uit al mijn vermogen, dewijl Gij mij, uw onwaardig schepsel, met uw H. Ligchaamen Bloed geestelijker wijze hebt gespijzigd. O Gij, mijn Zaligmaker, mijn God en mijn al, neem door deze uwe onbegrensde liefde alles van mij weg wat U mishagen kan; vernieuw mijn Geest in mijn binnenste, en vervul mijne ziel met uwe genade; ontsteek mijnen wil met het vuur uwer liefde, en maak dien geheel en al gelijkvormig en ondergeschikt aan den uwe, opdat ik voortaan zeggen moge; ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij.

Gebed.

Kom, mijne ziel, nader nog eenmaal tot aan den voet van het H. Altaar, waarop het Lam Gods voor u gestorven en opgeofferd is; nader en denk, dat Hij

zich opgeofferd heeft en gestorven is uit liefde voor u. Vraag alles van uwen gestorven Meester, en verhoop alles van Hem. O Zaligmaker der wereld, o mijn Jesus, tot zoo verre dan heeft U uwe liefde voor de zondaren gebragt! ik bedank U, mijn God, dat Gij het leven hebt willen verliezen, opdat onze zielen niet zouden verloren gaan, ik bedank U voor allen en allermeeft voor mij in het bijzonder. Want voor wien is uw dood heilzamer geweest dan voor mij? Door uwe liefde ben ik, zelfs zonder het te weten, in het doopsel een kind geworden van uwe Kerk; door uwe liefde heb ik zoo dikwijls vergiffenis bekomen, en ben ik verrijkt geworden met zoo vele bijzondere genaden; door U heb ik de hoop van eens in de vriendschap van mijnen God te sterven en Hem eeuwig te gaan beminnen in den hemel.

Mijn welbeminde Zaligmaker ! hoe veel ben ik U niet verplicht, ik stel mijne ziel in uwe doorboorde handen. Doe mij toch de grootheid uwer liefde beseffen ; een God , voor mij gestorven ! Welke vergelding kan de dood van een' misdadigen slaaf geven voor den dood van zijnen Meester en zijnen God !...

Ik wensch ten minste U te beminnen uit al mijne krachten ; maar zonder uwen bijstand , o mijn Jesus , vermag ik niets. Help mij door de verdiensten van uwen dood ; doe alle aardsche liefde van mij verdwijnen , opdat ik niets anders beminne dan U , die al mijne liefde waardig zijt. Ik bemin U , oneindige goedheid , ik bemin U , en ik bid U , dat ik aan alles moge sterven uit dankbaarheid voor de oneindige liefde , die U heeft doen sterven voor mij , en om van mij

bemind te worden. Maria, mijne Moeder, bid voor mij. Amen.

De laatste Gebeden.

Hoe zal ik U, o beminde Jesus, voor de groote weldaad danken, dat Gij mij deelachtig hebt gemaakt aan dit allerheiligste Offer, waarbij ik de gedachtenis van uw bitter lijden en sterven vernieuwd heb. O Jesus, alles wat in mij is, zal uwen H. Naam in eeuwigheid loven en prijzen. Ach, mogt ik steeds de kracht en werking van dit allerheiligste Sacrament ontwaren! Verleen mij genadiglijk, o Jesus, dat ik aan het einde mijns levens, met dit en de andere H. Sacramenten voorzien en gesterkt, in het ware Geloof, in de troostvolle Hoop en in de volmaakte Liefde deze wereld verlate, en U, mijnen Heer,

te zamen met den Vader en den H. Geest, eeuwig loven, prijzen en dankzeggen moge. Amen.

De Zegen des Priesters.

Ons zegene de almachtige God, Vader, Zoon en H. Geest. Amen.

Evangelie van den H. Joannes.

In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn er door gemaakt; en zonder dat is er niets gemaakt van hetgeen er gemaakt is. Daarin was het leven, en het leven was het licht der menschen; en het licht scheen in de duisternissen en de duisternissen hebben het niet begrepen. Er was een mensch van God ge-

zonden, wiens naam was Joannes. Deze kwam tot getuigenis, om getuigenis van het licht te geven, opdat allen door hem gelooven zouden.

Hij zelf was het licht niet; maar om getuigenis van het licht te geven. Dit was het waarachtig licht, hetwelk alle menschen verlicht, die in deze wereld komen. Hij was in deze wereld en de wereld is door Hem gemaakt, en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam onder de zijnen, doch de zijnen hebben Hem niet aangenomen, maar allen die Hem aangenomen hebben, heeft Hij de magt gegeven, om kinderen Gods te worden. Dengenen die in zijnen Naam gelooven, die niet uit den bloede, noch uit den wil des vleesches, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn. En het Woord is vleesch geworden, en het heeft onder

ons gewoond. En wij hebben zijne heerlijkheid gezien, eene heerlijkheid als van den eeniggeboren Zoon des Vaders, vol genade en waarheid.

Na de H. Mis.

O hemelsche Vader, neem van mij aan dit U verschuldigd dienstoffer, dat ik U door de bijwoning der H. Mis heb toegebracht, en vergeef mij alle daarbij bedreven zonden, verstrooiing en nalatigheid. Ik beveel mij U aan, nu en ten allen tijde, terwijl ik mij in de hand uwer goddelijke barmhertigheid geheel en al overgeef. Laat uw heilige wil steeds aan mij voltrokken worden, en moge ik eenmaal na een' zaligen dood, uw eeuwig rijk en eindelooze heerlijkheid verwerven. Dit bid ik U voor mij en al de mijnen door de

verdienden van uwen eeniggeboren
Zoon Jesus Christus, en door de voor-
spraak der zaligste Maagd Maria, zijne
allerliefste Moeder. Amen.

OEFFENINGEN

VOOR DE

BIECHT EN DE H. COMMUNIE.

Op den dag, dat gij tot de biecht en H. Communie zult naderen, of liever eenige dagen te voren moet gij reeds aan die verheven verrigting denken. Gij moet u doordringen van de grootheid der beide H. Sacramenten, en u, zoo veel uwe betrekking of bezigheden toelaten, verwijderen van de wereldsche vermakken en verstrooiingen, om u alleen met God en de belangen van uwe zaligheid bezig te houden. Dit zij aan allen gezegd, die dikwijls en maandelijks tot de H. Sacramenten naderen, maar wel

voornamelijk aan wereldgezinde christenen, en aan hen, die slechts drie- of viermaal in het jaar de H. Sacramenten ontvangen, en gewoonlijk zich zeer weinig of niet voorbereiden.

Wanneer gij nu de kerk zijt binnengetreden, en tot de H. Biecht wilt naderen, moet gij u als een boeteling beschouwen: gij besproeit u met wiewater met de rouwmoedige gedachte, dat gij de beloften niet zijt nagekomen, door u in het H. Doopsel gedaan, toen voor het eerst het gewijde water uw hoofd heeft bevochtigd. Gij werpt u op uwe knieën neder, stelt u in de tegenwoordigheid van een regtvaardigen, maar ook van een barmhartigen God, en zegt met den tollenaar: *O God! wees mij armen zondaar genadig: of spreek met David: Ontferm u mijner, o God!*

*naar uwe groote barmhartigheid;
of roept; Jesus! Davids Zoon, ont-
ferm u mijner, zoo als uwe god-
vrucht het u ingeeft. Gij bidt om ver-
lichting van uw verstand, om al uwe
zonden te mogen kennen en opregt
te belijden. Hiertoe dienen de Litanie
van den H. Geest en de volgende ge-
beden.*

L I T A N I E

TOT DEN HEILIGEN GEEST.

Heer, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God, hemelsche Vader, ontferm U
onzer.

God Zoon, Verlosser der wereld,
God, Heilige Geest,

H. Drievuldigheid, één God,

H. Geest, die van den Vader en
den Zoon voortkomt,

Geest des Heeren, God van Israël,

H. Geest, die heerschappij over het
menschdom hebt,

H. Geest, die de geheele aarde
vervult,

Die alle krachten bezit,

Die alle goed werkt en alles voor-
ziet,

Die de hemelen versiert,

Geest der waarheid, die alle waar-
heid leert, alle gaven uitdeelt,

Geest van wijsheid en verstand,

Geest van raad, sterkte, weten-
schap en godvrucht,

Geest van de vrees des Heeren en
van voorzigtigheid,

ontferm U onzer.

H. Geest door wiens ingeving de
heilige mannen Gods gespro-
ken hebben, ontferm U onzer.

H. Geest, die de toekomstige din-
gen verkondigt,

H. Geest, gave en belofte des
Vaders,

H. Geest, vertrooster, die de we-
reld overtuigt,

H. Geest, door wien de duivelen
uitgeworpen worden,

H. Geest door wien wij herboren,
worden,

H. Geest, door wien de liefde Gods
in onze harten is uitgestort,
Geest der aanneming tot kinderen
Gods,

Geest van genade en barmhartig-
heid,

Geest, die ons in onze krankheid
te hulp komt, en aan onzen

ontferm U onzer.

geest getuigt, dat wij kinderen
Gods zijn ,
Goedgunstige Geest, die zoeter
dan honig zijt,
H. Geest, onderpand onzer erfenis,
die ons op den regten weg leidt,
Oppergeest, die levend maakt en
versterkt,
Geest van zaligheid, oordeel en
blijdschap,
Geest van geloof, en vrede en vurig-
heid,
Geest van ootmoedigheid, liefde
en kuischheid ,
Geest van goedertierenheid , goed-
heid en langmoedigheid,
Geest van zachtmoedigheid, waar-
heid, eenheid en vertroosting,
Geest van vertroosting des harten,
van belofte, vernieuwing en
heiligmaking,

ontferm U onzer.

Geest van leven, en verdueligheid,
onthouding en zedigheid, ontferm
U onzer.

Geest van alle genade, ontferm U
onzer.

Wees genadig, spaar ons, H. Geest.

Wees genadig, verhoor ons, H. Geest.

Van den geest der dwaling,

Van den geest der onkuischheid,

Van den geest der godslastering,

Van alle verhardheid in het kwaad
en van wanhoop,

Van alle vermetelheid en weder-
spraak tegen de bekende waar-
heid,

Van alle boosaardigheid en kwade
gewoonte,

Van het benijden der broederlijke
liefde,

Van onboetvaardigheid in ons
uiterste,

verlos ons, H. Geest.

Door uwe eeuwige voortkomst van
den Vader en den Zoon,
Door uwe onzichtbare zalving,
Door de volheid der genade, waar-
mede Gij de H. Maagd Maria
begunstigd hebt,
Door dien invloed van heiligheid,
waarmede Gij de Moeder des
Heeren in de ontvangenis des
Woords als overstroomdet,
Door uwe heilige verschijning bij
het doopsel van Christus,
Door uwe heilige komst over de
Apostelen,
Door de onuitsprekelijke goedheid
waarmede Gij de H. Kerk be-
stuurt, de opperhoofden ver-
eenigt, de martelaars versterkt,
de leeraars verlicht en de gees-
telijke orden instelt,
Wij zondaren, wij bidden U, verhoor ons.

verlos ons, H. Geest.

Dat wij naar den geest mogen
wandelen, en de begeerten des
vleesch niet volbrengen,

Dat wij U nooit bedroeven,

Dat Gij alle kerkelijke orden in de
H. Godsdienst en in den waren
geest wilt bewaren,

Dat Gij aan alle Christenen maar
één hart en ééne ziel wilt geven,

Dat Gij ons de volharding en de
vervulling aller deugden wilt
verleenen,

Dat Gij U gewaardigt ons te ver-
hooren,

Geest Gods,

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, stort uwen geest over
ons.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, zend over ons den be-
loofden Geest des Vaders.

wij bidden u, verhoor ons.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, geef ons den goeden Geest.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Onze Vader, enz.

Schep in mij, o God! een zuiver hart,
En vernieuw den regten geest in mijn
binnenste,

Verwerp mij niet van uw aanschijn,
En neem uwen heiligen Geest van mij
niet weg.

Geef mij weder de vreugd van uwe
zalige hulp,

En versterk mij met eenen kloeken
geest.

De genade van den heiligen Geest,
Verlichte onze zinnen en harten.

Heer, verhoor mijn gebed,

En mijn geroep kome tot U.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die de harten der geloovigen door de verlichting van den heiligen Geest hebt onderwezen, geef ons, dat wij in denzelfden geest de ware wijsheid bezitten, en ons over zijne vertroosting altijd mogen verblijden. Door onzen Heer Jesus Christus, uwen Zoon. Amen.

Gebed voor het onderzoek des gewetens.

Heilige Geest, Vader des lichts, die alle menschen verlicht, welke in deze wereld komen, zend in mijn hart een' straal van uw hemelsch licht, om te kennen, te verfoeijen en te biechten al de zonden, waardoor ik uwe oneindige goedheid vergrand heb. O Jesus, mijn Verlosser en mijn God, ik offer U dit onderzoek op, dat ik doen zal, om

uwe goddelijke regtvaardigheid te verheerlijken ; ik hoop, dat uwe oneindige goedheid mij de genade zal geven, om mij heilig voor te bereiden en dan in de toekomst U niet meer te vergrammen ; ik wil deze biecht spreken , alsof het de laatste van mijn leven ware O Jesus, ondersteun mijne zwakheid. H. Maria, H. Josef, H. Anna, heilige Patronen, vraagt voor mij deze genade. Amen.

Het gewetensonderzoek.

Men moet bij dit onderzoek in de eerste plaats een groot onderscheid maken tusschen doodzonde en dagelijksche zonde. Alle doodzonde en twijfelachtige doodzonden moeten noodzakelijk gebiecht worden met getal en die bezwarende omstandigheden,

welke de zonden merkelyk veranderen. Want, wanneer vrijwillig eene doodzonde verzwegen wordt, maakt men zich schuldig aan heiligschennis, en beter ware het niet te biechten, dan door heiligschennis zijne ziel nog meer te bezwaren. Voordat echter eenige overtreding doodzonde is, moet het volgende te zamen komen, ten eerste, dat die overtreding groot is; ten tweede, dat zij bedreven wordt met genoegzame kennis of voorbedachtheid; ten derde, dat zij met vrijen wil geschiedt. Wanneer een dezer drie vereischen ontbreekt, kan de overtreding geen doodzonde worden genoemd.

Vervolgens is het zeer nuttig, bij het onderzoek van uw geweten, uwe hoofddrift of hoofdgebrek na te gaan. Niet bij allen is deze dezelfde.

Bij den een is de hoofddrift *zinne-*

lijkheid, bij den ander *hoogmoed*, bij dezen *ijdelheid*, bij genen *menschenvrees*, soms *jaloerschheid*, *nijd* of *toorn*. Bij velen is de hoofddrift *eigenliefde*. — Eigenliefde is eene overdreven liefde tot zich zelve; is: in alles zijn' eigen wil en zijne eigene denkwijze volgen; is: alles beter willen weten dan een ander; is: gaarne van zich zelve spreken, en zich gaarne hooren prijzen: eigenliefde is eene soort van hoogmoed, tegen welke ondeugd ieder mensch, de een meer de ander minder, te strijden heeft. — Al deze gebreken werden *dan* hoofddriften genoemd, wanneer zij de bron, de oorzaak zijn, waaruit vele andere zonden voortkomen. Door de hoofddrift ijverig na te gaan en te bestrijden, zult gij u derhalve van vele andere zonden bewaren.

Twee klippen moeten bij het onderzoek van 't geweten vermeden worden: te groote naauwgezetheid en te weinig bezorgdheid.

Godvreezende menschen, die dikwijls tot de H. Communie naderen, maar angstig van geweten zijn, moeten slechts hun hoofdgebrek en de zwakheden, waarin zij gewoonlijk vallen, kortelijk nagaan. Zij moeten zich niet verontrusten over groote zonden van het vorig leven, tenzij met zekerheid wetende, ze niet gebiecht of ze verzwegen te hebben. Zij moeten zich niet verwarren in een onderzoek, waarin zij geen einde kunnen vinden; zij moeten liever dien tijd besteden in oefeningen van liefde, berouw en betrouwen op Gods barmhartigheid.

Anderen, die te onbezorgd zijn, en zeldzaam de H. Sacramenten ontvan-

gen, vinden dikwijls na zes of acht maanden geene stof, geene zonde om te biechten: niet, omdat zij zulk een' hoogen graad van deugd bezitten, maar omdat zij of niet ernstig zich onderzoeken, of voor hunne eigen gebreken blind zijn, en niet voor zonde houden, hetgeen evenwel bij God streng zal geoordeeld worden. Behoort gij tot dit getal, dan is een ernstig onderzoek van uw geweten zeer noodzakelijk, om tot de kennis van u zelve te komen. Dit onderzoek kan geschieden met eene overdenking van de *tien Geboden Gods, de vijf Geboden der H. Kerk, de zeven Hoofdzonden, de negen Vreemde Zonden, de vier Wraakroepende Zonden*; of met na te gaan de *personen*, met welke gij hebt omgegaan: *de plaatsen*, waar gij gedurende dien tijd verkeerd hebt,

enz.; of met te onderzoeken, wat gij gezondigd hebt, tegen de *pligten jegens God, jegens u zelve* en *jegens uwen naasse*.

Schets van een gewetensonderzoek omtrent de pligten jegens God.

Heb ik in mijne laatste biecht of in vorige biechten eene groote zonde vrijwillig verzwegen? Welke?

Heb ik mijne penitentie volbragt? Heb ik op de zondagen of heilige dagen de H. Mis verzuimd? of ben ik vrijwillig langen tijd onder een der voor-naamste deelen verstrooid geweest? Hoe dikwijls?

Heb ik de zondagen geheiligd, heb ik slaafsche werken verrigt?

Heb ik 's morgens en 's avonds naar behooren gebeden? heb ik van tijd

tot tijd gedurende den dag aan God gedacht?

Heb ik den naam van *Goden Christus* ijdelijk gebruikt? Heb ik gevloekt? Welken vloek? hoe dikwijls op een dag, in eene week of maand?

Heb ik gespot met de godsdienst of met godvruchtige oefeningen door de H. Kerk goedgekeurd?

Ben ik wanhopend geweest, wanneer mij lijden of tegenspoed overkwam? of wanneer ik in eene of andere zonde herviel?

Heb ik mij den dood toegewenscht? heb ik tegen God gemord?

Heb ik op de vastendagen vrijwillig vleeschspijzen gebruikt? hoe dikwijls? heb ik zonder redenen van zwakte, en ongesteldheid de vaste overtreden, en meer dan tweemaal op éenen dag voedsel gebruikt? hoe dikwijls? Ben

enz.; of met te onderzoeken, wat gij gezondigd hebt, tegen de *pligten jegens God, jegens u zelve* en *jegens uwen naasse*.

Schets van een gewetensonderzoek omtrent de pligten jegens God.

Heb ik in mijne laatste biecht of in vorige biechten eene groote zonde vrijwillig verzwegen? Welke?

Heb ik mijne penitentie volbragt? Heb ik op de zondagen of heilige dagen de H. Mis verzuimd? of ben ik vrijwillig langen tijd onder een der voor naamste deelen verstrooid geweest? Hoe dikwijls?

Heb ik de zondagen geheiligd, heb ik slaafsche werken verrigt?

Heb ik 's morgens en 's avonds naar behooren gebeden? heb ik van tijd

tot tijd gedurende den dag aan God gedacht?

Heb ik den naam van *God* en *Christus* ijdelijk gebruikt? Heb ik gevloekt? Welken vloek? hoe dikwijls op een dag, in eene week of maand?

Heb ik gespot met de godsdienst of met godvruchtige oefeningen door de H. Kerk goedgekeurd?

Ben ik wanhopend geweest, wanneer mij lijden of tegenspoed overkwam? of wanneer ik in eene of andere zonde herviel?

Heb ik mij den dood toegewenscht? heb ik tegen God gemord?

Heb ik op de vastendagen vrijwillig vleeschspijzen gebruikt? hoe dikwijls? heb ik zonder redenen van zwakte, en ongesteldheid de vaste overtreden, en meer dan tweemaal op éenen dag voedsel gebruikt? hoe dikwijls? Ben

ik vrijwillig verstrooid geweest in mijnen gebeden? was ik daarvan de oorzaak? Ben ik oneerbiedig geweest in het gebed? door lagchen, enz.?

Omtrent de pligten jegens u zelven.

Heb ik mij overgegeven aan aandoeeningen en opwellingen van toorn, nijd, kleinmoedigheid, ongeduld? was dit hevig? hoe dikwijls?

Heb ik mij schuldig gemaakt aan dronkenschap? hoe dikwijls in de week of maand? aan groote onmatigheid in spijs of drank, waardoor mijne gezondheid benadeeld is? hoe dikwijls? Heb ik mijne zintuigen door zonde ontheiligd?

Mijne oogen: Heb ik naar gevaarlijke of onzedige voorwerpen, personen, beelden of platen met vermaak

gezien? heb ik slechte boeken gelezen?
hoe dikwijls?

Mijne ooren: Heb ik met genoeg
geluisterd naar kwaadspreken? naar
ontuchtige woorden, gesprekken, ge-
zangen? Heb ik mij vrijwillig in de
gelegenheid gesteld, door gevaarlijke
plaatsen te bezoeken, of door onzedige
voorstellingen of vertooningen bij te
wonen?

Mijne tong: Heb ik onwaarheid ge-
sproken? Was dit in eene belangrijke
zaak?

Heb ik mij aan dubbelzinnige woor-
den of onzuivere taal schuldig ge-
maakt, enz.?

Mijne gedachten: Heb ik mij vrij-
willig met onzuivere gedachten bezig
gehouden, er behagen in gehad, aan
onkuische begeerten vrijwillig toegege-
ven? hoe dikwijls? en hoe langen tijd?

Mijn gevoel: Heb ik aan onzuiver gevoel toegegeven? Heb ik met personen van het andere geslacht gestoeid? Zinnelijke vrijheden veroorloofd bij mij zelve, bij anderen; heb ik op andere wijze gezondigd tegen de deugd der zuiverheid met mij zelve of met anderen? hoe dikwijls? of hoe lang heeft die gewoonte geduurd? Ben ik te begeerlijk geweest in spijs en drank? Heb ik de pligten van mijnen staat volbragt? De ouders onderzoeken, of zij hunne kinderen goed voorgaan? hen christelijk opvoeden voor God en niet voor de wereld? hen christelijk beminnen? hen berispen en bestraffen, wanneer zij misdoen? hunne gangen nagaan? want de zielen der kinderen zullen door God van de ouders worden afgeëischt.

De gehuwden onderzoeken, of zij

gezondigd hebben tegen de zuiverheid van hunnen staat, of zij de huwelijks-trouw bewaren, of zij het heilig doel van het huwelijk niet vergeten hebben? wanneer gehuwden hun' eigen plicht niet goed kennen, of twijfelen gezondigd te hebben, dan moeten zij dit den biechtvader vragen. De gehuwden moeten niet vergeten, dat het huwelijk een heilig Sacrament is, dat zij kinderen der Heiligen zijn, en niet moeten handelen als heidenen.

De overheden onderzoeken, of zij acht slaan op hunne onderhoorige dienstboden of arbeiders; of zij hen op de zondagen doen werken, en geenen tijd gunnen, om hunne godsdienstpligten waar te nemen, of zij hunne onderhoorigen verergeren? De kinderen onderzoeken, of zij hunne ouders en onderwijzers gehoorzamen en eerbie-

digen; of zij hunne ouders bedroeven, beleedigen, hun harde woorden geven of zij schuldig zijn aan kleine ontvreemdingen, snoeperijen; of zij met hunne broeders en zusters twisten en onverdraagzaam zijn; of zij door jaloeschheid hen benijden en schelden; of zij, ouder of grooter geworden, zich over hunne ouders schamen, hun verwijten doen, of hen in hun' ouderdom niet ondersteunen?

De dienstboden onderzoeken, of zij met onderwerping en eerbied hunne oversten behandelen; of zij hunnen tijd niet verwaarloozen; of zij het goed van hunnen meester niet verkwisten, enz.?

Omtrent de pligten jegens onzen naaste.

Heb ik door woorden of daden mijnen naaste beleedigd? uitgeschol-

den? bespot? vertoornd door bijnamen te geven? enz.

Heb ik een ander door slecht voorbeeld geërgerd? tot deelneming in het kwaad overgehaald? en welk kwaad?

Ben ik afkeerig, nijdig of jaloersch geweest? Heb ik kwaad vermoeden van iemand gehad? Heb ik mijn' evenmensch, of de armen met verachting of trotschheid behandeld? Heb ik mijne handen met onregtvaardig goed bezoedeld? hoeveel heb ik onregtvaardig weggenomen, of onregtvaardig mij bevoordeeld door te groote winsten, renten? enz. Heb ik liefdeloos van mijn' naaste gesproken? Heb ik zijne eer ontnomen door laster of kwaadspreken.

Laster is kwaad van iemand zeggen, dat onwaar is; kwaadspreken is iemands zonden of ondeugd openbaren

die wel waar, maar niet bekend is. Is dat kwaad of die laster, door mij bekend gemaakt, groot, dan is het kwaadspreken ook groote zonde.

Heb ik tegen de trouw gehandeld, door uit nieuwsgierigheid iemands geheimen te onderzoeken, of brieven te lezen, waartoe ik geen regt had?

Heb ik iemand kwaad toegewenscht? Welk kwaad?

Heb ik door valsheid, meined of praatzucht iemand kwaad toegebracht, enz.?

Na het onderzoek van uw geweten
moet gij een berouw over uwe
zonden verwekken.

Het berouw is het belangrijkste gedeelte van het H. Sacrament der biecht; zonder berouw kan de zonde niet ver-

geven worden: al is uw geloof groot, uwe belijdenis opregt, zonder berouw zal u de Biecht niets baten.

Het berouw is eene droefheid des harten, omdat men God door de bedreven zonden vergramd heeft, met een vast voornemen van niet meer te zondigen. Hieruit volgt, dat een natuurlijk berouw, waardoor men b. v. bedroefd is, dat men zijne gezondheid, zijne eer, zijn goed door de zonden verloren heeft, niet genoegzaam is, om het H. Sacrament der Biecht te ontvangen. Zulk een berouw had een Pharaö, een Saül en zooveel anderen; allen zeiden zij: *ik heb gezondigd!* maar zij hadden slechts een natuurlijk berouw, zonder betrouwen, zonder liefde, en de zonden werden hun niet vergeven.

Een BOVENNATUURLIJK BEROUW is

noodzakelijk; dit berouw kan of *volmaakt* of *onvolmaakt* zijn.

Het *volmaakt* berouw ontstaat uit eene volmaakte liefde tot God, en is eene levendige en aan de zonde geevenredigde droefheid, omdat de zonde aan God, die oneindig goed is, mishaagt. Dit berouw regtvaardigt den zondaar zonder de heilige absolutie, mits hij den wil en het voornemen hebbe, zijne zonden te biechten.

Het *onvolmaakt* berouw ontstaat uit vrees voor de straffen der hel en het verlies des hemels. Dit berouw moet den wil tot zondigen uitsluiten, en van de hoop op vergeffenis met eene beginnende liefde tot God vergezeld gaan.

Gij moet altijd naar een *volmaakt* berouw streven, en God vurig bidden om zijne genade, zonder welke men geen waar berouw kan hebben.

Om dit betrouwen op te wekken, moet gij in u zelve treden, en *de regtvaardigheid en barmhartigheid van God, de vermetelheid en de ondankbaarheid van den zondaar* op deze wijze overdenken: o mijn God! Wie zijt Gij, dien ik beleedigd heb!...

Ach, dat ik U kende, dat ik mij zelve kende!... Gij, oneindig groot! oneindig wijs! oneindig magtig!... en ik een nietige aardworm; stof en asch.

Ach, dat ik U kende, dat ik mij zelve kende. Gij, mijn Schepper, die mij het leven hebt gegeven, mij onderhoudt en met zooveel goeds overlaadt! en ik een ondankbaar schepsel, die uwe weldaden misbruikt en uwe goedheid veracht heb!...

Ach, dat ik U kende, dat ik mij zelve kende. Gij zijt een oneindig regtvaardige God, die strenge

rekenschap vorderen zult van al mijne daden, van ieder woord, van iedere gedachte, en ik ben de schuldige, die voor uw schrikkelijk oordeel verschijnen moet, en die gezondigd heb door gedachten, woorden en werken!

Ach, dat ik U kende, dat ik mij zelven kende. Gij, oneindig schoon, oneindig heilig, en oneindig beminnelijk!... en ik door de zonden zoo onrein en afzigtelijk voor uwe oogen!... ik heb door mijne zonden U, dien ik eeuwig zoude bezitten, verloren!... ik heb mijn' God verloren, en met God te verliezen, heb ik *alles* verloren!

Ach, dat ik U kende, dat ik mij zelven kende. Gij, mijn Verlosser, mijn Redder, mijn Zaligmaker, die uw leven voor mij gegeven hebt; die uit

liefde voor mij aan een kruis zijt geklonken, en met uw bloed den losprijs voor mijne ziel betaald hebt, — en ik, een ondankbare, die uwe liefde miskend heb, en in plaats van God mijn' Verlosser te beminnen, de schepselen, de zonden heb bemind!...

Ach, dat ik Ukende, dat ik mij zelven kende. Ja U, die een zoo goede Vader, een zoo barmhartige God zijt, die mij nog bemint, mij reeds opwacht en vergiffenis wilt schenken, — en ik de verloren zoon, die het vaderlijk goed heb verkwist!... Maar ik wil opstaan en naar mijnen Vader gaan... Ja, Vader! ik heb gezondigd tegen den Hemel en tegen U, ik ben niet waardig uw kind genoemd te worden! . .

Gebed om berouw tot Jesus Christus.

Ik bid U, Heer Jesus Christus, eeuwig Licht der wereld, bron van alle volmaaktheid, dat gij de duisternis van mijn verstand met uw heilig licht wilt verlichten.

Ik bid U, Heer Jesus Christus, dat Gij de koelheid van mijn hart met het vuur uwer goddelijke liefde wilt ontsteken.

Ik bid U, Heer Jesus Christus, dat Gij de dorheid van mijn hart met het water en bloed uit uwe heilige zijde wilt bevochtigen, en mij tranen van droefheid doen storten!...

Ik bid U, Heer Jesus Christus, dat Gij de versteendheid van mijn hart door uw bitter lijden tot gedweeheid en gehoorzaamheid aan uwen heiligen wil gelieft te brengen.

Ik bid U, Heer Jesus Christus,

dat Gij mijn lichtzinnig hart tot U wilt keeren en voor eeuwig aan U vasthechten. Schep, o lieve Jesus, in mij een zuiver, ootmoedig, zachtmoedig, godvruchtig en geduldig hart, en geef een nieuwen geest in mijn binnenste; geef droefheid en tranen van berouw om mijne zonden te beweenen; maak van mij een mensch naar uw welbehagen, opdat ik voortaan uwe goddelijke Majesteit beter moge dienen, uwen allerheiligsten wil in alles volbrengen en uw' heiligen naam met al uwe Heiligen in de eeuwigheid moge loven en danken.

O Jesus, Davids Zoon, ontf. U mijner.

H. Maagd Maria, gedenk mijner, bid voor mij, uw kind, dat zijne zonden betreuren, zijn leven verbeteren wil. H. Patronen en Patronessen, en alle Gods lieve Heiligen, bidt voor mij.

Oefening van berouw.

Mijn Heer en mijn God, mijn Vader, ik heb gezondigd door gedachten, woorden en werken en door het nalaten van vele deugden; ik heb gezondigd tegen U, tegen mijnen naaste en tegen mij zelven, ik heb uwe heilige inspraken niet geacht, ik heb mij aan ijdelheid en zinnelijkheid overgegeven. Ik beken mijne menigvuldige ondankbaarheden, mijne traagheid in het goede, ik ben bedroefd, dat ik uwe genade, zoo dikwijls wederstaan en mijn' eigen wil gevolgd heb. Ach, mijn God, het is mij zoo leed, dat ik U vergramd heb; niet slechts, omdat ik den hemel heb verloren of de straffen der hel heb verdiend; maar omdat ik tegen U, die oneindig goed, oneindig schoon, oneindig beminne-

lijk zijt, gezondigd heb. Gedenk, o God, uwe oude goedertierenheid, en wil uwe genade van mij niet wegnemen. Wees mij, armen zondaar, genadig, die U ootmoedig om vergiffenis vraag: verwerp mij niet van uw aanschijn, maar ontferm U over mij naar uwe groote barmhartigheid: ik haat, ik verzaak al mijne zonden, ik maak het vast voornemen niet meer te zondigen, ja liever te sterven, dan U ooit weder te vergrammen; help mij, o God, met uwe genade, om mijn voornemen te volbrengen.

Wanneer gij u slechts aan onvolmaaktheden of dagelijksche gebreken schuldig kent, is het nuttig, om over eene groote zonde van het vorige leven uw berouw te vernieuwen, en die

nogmaals te biechten, omdat bij al-
dien u de heilige absolutie gegeven
wordt, uw berouw grooter zal zijn
over grootere zonden dan over dage-
lijksche gebreken of onvolmaaktheden.
Hierna verbeeldt gij u voor het oor-
deel van God te verschijnen, maar
van een' barmhartigen God die u niet
veroordeelen, maar vergiffenis wil
schenken. Gij spreekt uwe biecht met
nederigheid, opregtheid en eenvou-
digheid, zonder anderen te beschul-
digen of in verhalen uit te wijden.
Onder het ontvangen der absolutie
verwekt gij nogmaals het berouw in
korte verzuchtingen; b. v. Jesus, Da-
vids Zoon, ontferm U mijner; — ge-
nees mij, Heer, want ik ben krank; —
ach, lieve Jesus, laat niet toe, dat
mijne ziel verloren ga; — ik ben be-
droefd, o God, dat ik U vergramd heb.

Gebed na de Biecht.

O genadige God, ontvang in uwe oneindige goedheid deze biecht tot voldoening van al mijne zonden. Vergeef door uwe barmhartigheid alle fouten en gebreken, die door mijne zwakheid in deze of in andere biechten, door mijn klein berouw of flauw voornemen van mij te beteren, bedreven zijn, en wil naar de menigvuldigheid uwer barmhartigheid mijne zonden niet meer gedenken. Ik bid U om de genade van beter mijne zaligheid te behartigen, en uwen heiligen wil in alles volkomen te volbrengen. Ik dank U, hemelsche Vader, voor uwe groote barmhartigheid, aan mij betoond. Ik dank U, Jesus Christus, Zoon van God, voor de genade, die Gij mij, arme zondaar, door de ver-

diensten van uw heilig bloed bewezen hebt: ik dank U, o Heilige Geest, dat Gij mij door uw licht en uwe vertroosting tot de kennis mijner zonden en eene opregte belijdenis gebragt hebt.

Gebed om een goed voornemen.

Mijn God, ik was met vele zonden bezwaard, maar hoop nu vergiffenis te hebben bekomen. Ontferm U mijner, dat ik niet weer in zonde hervalle. Ja, mijn God, ik heb mijn voornemen gemaakt, en dit oogenblik wil ik beginnen; alléén U wil ik beminnen, uwe wet wil ik volbrengen. Ik zal de zonden haten, ik zal ze vlugten als het grootste kwaad; ik zal alle gelegenheid tot zonde vermijden, ik zal leven om U te dienen; ik zal door eene levendige dankbaarheid bezielde,

alles ontvlugten en verfoeijen , wat U mishaaft; ik zal alles doen wat U behaagt, en mij voor uwe oogen aangenaam kan maken.

O mijn God , ondersteun mij in mijne heilige voornemens; bestuur mij op den weg uwer geboden; laat geene zonde , geene ongerechtigheid in mij de overhand hebben; ik heb gedwaald, toen ik mijn eigen leidsman wilde zijn; ik zal weder afdwalen en eindelijk verloren gaan, indien Gij uwe hand van mij aftrekt; ik ben niets zonder U, ik stel al mijn betrouwen op U. Ach, help mij dan, o mijn God! om mijn goed voornemen te volbrengen; laat niet toe, dat ik uwe genade te vergeefs ontvangen hebbe, en geef mij, om het werk, dat Gij in mij begonnen zijt, te voltrekken, dien geest van droetenis en boetvaardigheid, die

voor mij, zondaar, de eenige weg is tot de eeuwige zaligheid.

Gebed om de genade van volharding.

Welken dank ben ik U, o mijn God niet verschuldigd. Niet alleen hebt Gij mij geschapen en verlost, maar nu wederom hebt Gij mij al mijne zonden vergeven, waardoor ik uwe goedheid zoo beleedigd had. Ach, ik zal U nu niet meer vergrammen, maar ondersteun mijne zwakheid: want de vijanden mijner zaligheid zullen mij op nieuw willen verleiden. Verleen mij, o God, de genade der volharding. Vader der barmhartigheid! ach, door de verdiensten van uwen goddelijken Zoon, verleen mij deze genade der genaden: dat ik niet meer van U gescheiden worde. Ik vraag U die gunst

voor mij, en voor allen, die het geluk hebben in uwe heilige liefde te leven. Het geloof verzekert mij, o God, dat ik, indien ik aanhoudend U om deze gunst blijf vragen, het geluk zal hebben die te verkrijgen, omdat Gij beloofd hebt hen te verhooren, die U zullen aanroepen.

Ik bid U dan nog in den naam van Jesus, en om de voorspraak van Maria en Josef, geef mij de genade des gebeds. Geef mij, dat ik in alle bekoringen tot zonde mijne toevlugt tot U neme, door de zoete namen van Jesus, Maria en Josëf met eerbied uit te spreken. Onder hunne bescherming hoop ik te leven en te sterven in uwe genade, en deelachtig te worden aan uwe heerlijkheid in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

OEFENINGEN

VOOR DE

HEILIGE COMMUNIE.

In het H. Sacrament des Altaars, waarin Jesus zich zelven tot voedsel voor onze ziel geeft, zien wij voornamelijk vier zijner goddelijke eigenschappen op eene bijzondere wijze uitschitteren: zijne *Wijsheid*, zijne *Heiligheid*, zijn *Almagt*, en zijne *Liefde*.

Wilt gij nu eenigzins waardig voor dit H. Sacrament verschijnen, en op eene heilige wijze met dit goddelijke brood gespijzigd worden, dan moet uwe innerlijke gesteldheid eenigermate aan die goddelijke eigenschappen beantwoorden. Zijne *Wijsheid* vordert uw geloof; zijne *Heiligheid* vraagt eene groote zuiverheid uws harten;

zijne almacht vordert uwen eerbied en uwe aanbidding; zijne Liefde verlangt liefde van u.

1. God heeft in zijne oneindige wijsheid het middel uitgevonden om den mensch, die zich door eene aardsche spijs in het eeuwig ongeluk gestort had, door eene goddelijke spijs te behouden, om zich met Hem op eene wezenlijke en waarachtige wijze te vereenigen. Ongetwijfeld vordert deze wijsheid een vast en levendig geloof; al onze zinnen moeten wij daarbij offeren, en wel met regt wordt dit Sacrament het geheim des geleofs genoemd. Naderen wij tot Hem, naar het woord des Apostels, met een opregt hart en in de volheid des geloofs, vast overtuigd, dat Jesus met ziel en ligchaam, met Godheid en menschheid, en even verheerlijkt als in den Hemel,

in de H. Hostie tegenwoordig is. Ja, met grooter zekerheid moeten wij aan zijne tegenwoordigheid gelooven, dan wanneer wij Hem zagen met onze eigene oogen, die ons zouden kunnen misleiden. Zulk een geloof had de H. Lodewijk: kort voor zijnen dood, toen men hem de H. Communie bragt, antwoordde hij op de vraag, of hij wezenlijk geloofde aan de tegenwoordigheid des Heeren in het H. Sacrament: ik geloof dit zoo zeker, alsof ik met de Apostelen Hem ten hemel had zien klimmen. Zoo geloofde de H. Teresia, die niet begreep, hoe iemand verlangen kon van tijdens Jesus' verblijf op aarde te hebben mogen leven, omdat zij Hem even waarachtig in het H. Sacrament aanschouwde.

Trachten wij met een zoo eenvoudig en vast geloof, op dit voorbeeld der

Heiligen, tot dat verheven Geheim te naderen, en zoeken wij niet te begripen, wat God in zijne oneindige wijsheid voor ons wil verborgen houden.

2. *De Heiligheid Gods* vraagt eene groote *zuiverheid des harten*. Eischte God in het oude verbond zoovele zuiveringen bij de verschillende Offeranden, werd er eene zoo groote voorbereiding voor de Israëlieten gevraagd, wanneer Mozes tot hen uit naam van God zou spreken: hoeveel te meer dan wordt er zuiverheid en reinheid gevorderd, wanneer de God van oneindige Majesteit zelfstandig en lichamelijk in ons hart wil afdalen.

Noodzakelijk moet dus uw hart gezuiverd zijn van alle doodzonden, want zonder dat zoudt gij u vergripen aan het heiligste wat er is, en eene afschuwelijke heiligschennis bëgaan.

Maar reinig u ook van alle dagelijksche zonden, van alle gehechtheden daaraan, om uwen God eene zuivere rustplaats te kunnen aanbieden; die dagelijksche zonden, die gehechtheid daaraan, dat gebrek aan godvrucht, die laauwheid die vrijwillige verstrooiingen beletten, dat de H. Communie in u heilrijke vruchten voortbrengt. Ach! hoe komt het dat zoovele kloosterlingen, dat zoovele christenen zoo weinig of geen nut hebben van de H. Communie? Omdat zij in de gewoonte van dagelijksche zonden leven; omdat zij aardsche gehechtheden hebben, die zij niet willen verlaten; omdat zij met laauwheid, met geene genoegzame voorbereiding, die heilige Spijs ontvangen.

3. *De Almagt van God vordert uwen eerbied en uwe aanbidding.*

— God komt tot u in zijne almagt —
De werken der natuur zijn groot; de
schepping der aarde en hare voortdu-
rende instandhouding vereischen eene
almagtige hand; de werken der ge-
nade, zoo als de Menschwording, de
Sacramenten, de Regtvaardiging zijn
nog grooter en volmaakter; maar
nergens zien wij Gods Almagt meer
uitschitteren dan in het H. Sacrament
des Altaars. Eene kleine geconsa-
creerde Hostie is een grooter wonder,
dan ooit God door zich zelve, of door
zijne Profeten, of door zijne Apostelen
verrigt heeft. Hierom noemt de H.
Thomas dit Sacrament het grootste
der mirakelen, door Jesus Christus
uitgewerkt. *De Almagt* van God vor-
dert van ons diepen eerbied en nede-
righeid. Van hier die menigvuldige
aanbiddingen en kniebuigingen des

Maar reinig u ook van alle dagelijksche zonden, van alle gehechtheden daaraan, om uwen God eene zuivere rustplaats te kunnen aanbieden; die dagelijksche zonden, die gehechtheid daaraan, dat gebrek aan godvrucht, die laauwheid die vrijwillige verstrooiingen beletten, dat de H. Communie in u heilrijke vruchten voortbrengt. Ach! hoe komt het dat zoovele kloosterlingen, dat zoovele christenen zoo weinig of geen nut hebben van de H. Communie? Omdat zij in de gewoonte van dagelijksche zonden leven; omdat zij aardsche gehechtheden hebben, die zij niet willen verlaten; omdat zij met laauwheid, met geene genoegzame voorbereiding, die heilige Spijs ontvangen.

3. *De Almacht van God vordert uwen eerbied en uwe aanbidding.*

— God komt tot u in zijne almagt —
De werken der natuur zijn groot; de
schepping der aarde en hare voortdu-
rende instandhouding vereischen eene
almagtige hand; de werken der ge-
nade, zoo als de Menschwording, de
Sacramenten, de Regtvaardiging zijn
nog grooter en volmaakter; maar
nergens zien wij Gods Almagt meer
uitschitteren dan in het H. Sacrament
des Altaars. Eene kleine geconsa-
creerde Hostie is een grooter wonder,
dan ooit God door zich zelve, of door
zijne Profeten, of door zijne Apostelen
verrigt heeft. Hierom noemt de H.
Thomas dit Sacrament het grootste
der mirakelen, door Jesus Christus
uitgewerkt. *De Almagt* van God vor-
dert van ons diepen eerbied en nede-
righeid. Van hier die menigvuldige
aanbiddingen en kniebuigingen des

Priesters bij het verrigten van de H. Geheimen : van hier de drievuldige herhaling van de woorden des Hoofdmans : *Heer! ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak komt.* En niet zonder reden; want beschouwde de H. Joannes de Dooper, die in den moederschoot reeds geheiligd was en als een Engel op aarde leefde, zich niet waardig den schoenriem van Jesus te ontbinden : in welk gevoel van eerbied aanbidding en nederigheid moeten wij dan in het H. Sacrament onzen God in ons hart ontvangen ! *Vrees den Heer!* zegt de profeet, *gij allen die zijne heiligen zijt*; dat wil zeggen: die zijne wet volbrengt, die u met zijn vleesch voedt, die in de deugd vorderen wilt.

4. *Gods liefde verlangt liefde* van u. Nergens, mijn kind ! schittert in het

rijk der genade die liefde van God sterker uit dan in het H. Sacrament des Altaars. Toen Jesus de menscheid aannam, toen Hij aan een kruishout stierf, gaf Hij zich voor het menschelijk geslacht in het algemeen ten offer; maar in het H. Sacrament, in de H. Communie geeft Hij zich aan iedereen, ook aan u in het bijzonder en vereenigt zich met u door zijne heilige liefde.

De liefde bezit drie voornamste eigenschappen: zij wekt dengenen die bemint op, om alles voor het beminde voorwerp te doen? zij haalt den mensch over, om alles daaraan te geven en zich zelven op te offeren, en vindt alzoo in vereeniging hare volmaking.

Deze drie eigenschappen zien wij duidelijk in het H. Sacrament des Altaars; de God der liefde doet ten

eerste voor haar de natuur stilstaan, verandert de zelfstandigheid van zijn Ligchaam en Bloed, zoodat de gedaante alleen overblijft; Hij gewaardigt zich op bijna onnoemelijke plaatsen tegenwoordig te zijn, en is met zijn zichtbaar en tastbaar ligchaam onzichtbaar in het H. Sacrament tegenwoordig.

Hij geeft zich ten tweede geheel en al: zijn ligchaam, zijne ziel, zijne Godheid, zijne genade aan het beminde voorwerp.

En eindelijk, op eene wonderdadige wijze vereenigt zich Jesus met de ziel, die Hij bemint. Wie kan begripen wat Hij zelf ons daarvan verzekerd heeft: *die Mij eet, blijft in Mij, en Ik in hem. Gelijk de levende Vader Mij gezonden heeft en Ik leef door den Vader, zoo zal hij die Mij eet ook door Mij leven.*

Welk eene wederliefde eischt de liefde van Jesus! Ach, dat wij toch vol liefde naderen, wanneer wij aan het Sacrament van Liefde deelnemen en alsdan gedachtig zijn, dat Jesus alleen uit liefde in het H. Sacrament tegenwoordig is. Hij geeft zich geheel aan ons, geven wij Hem uit liefde bij iedere Communie ook iets van het onze door onzen hoogmoed, onze eigenliefde of eenige andere drift te bedwingen en telke reize eenige deugd te beoefenen.

Den dag vóór uwe Communie zij uw gedrag stemmiger, ingetogener dan naar gewoonte; hoed u, vooral den avond te voren, zooveel mogelijk voor verstrooiingen. Want gij moet u reeds voor een hoogfeest voorbereiden, uw hart met deugden trachten te verrijken en denken, dat gij genoodigd

zijt op de Bruiloft van het Lam, dat gij door Jesus geroepen zijt, om met Hem en zijne leerlingen tot het Avondmaal zijner liefde te naderen. Die gedachte vervulle u, als gij u ter ruste begeeft, kome u voor den geest, wanneer gij des nachts ontwaakt, en houde u bezig in den morgenstond, wanneer gij u kleedt en naar de kerk begeeft.

Dáár in aandacht nedergeknield, moet gij die gevoelens opwekken, die ik u reeds heb opgegeven: een levendig geloof, een' nederigen eerbied en aanbidding, een groot berouw over uwe zonden, eene vurige liefde, eene heilige begeerte om uwen Jesus te ontvangen. Hiertoe kunt gij u van de volgende gebeden bedienen, die ten gebruike vóór de H. Communie door godvruchtige mannen geschreven zijn.

I.

**Jesus in het H. Sacrament de spijs
onzer ziel.**

OVERWEGING OVER DE WOORDEN:

Neemt en eet. Matth. XVI, 35.

Goede Jesus! was het dan om ons uwe liefde te toonen niet voldoende, dat Gij ons uit het niet te voorschijn geroepen, en naar uw voorbeeld geschapen hadt, dat Gij ons voor den prijs van al uw bloed hebt vrijgekocht? Moest Gij ons dan nog U zelve ten spijsze geven?

Maar hoe, roept de H. Bonaventura uit: mijn God is mij ten spijsze geworden! Het eeuwige Woord, de wijsheid des Vaders, wil de kostelijkste maaltijd zijn voor mijne ziel. Hij, dien de Engelen niet dan bevend aanschou-

wen; Hij wiens luister en majesteit
zij niet kunnen verduren: Gij, Gij
zelf daalt in mijn hart, om U op de
innigste wijze met mij te vereenigen!
O wonder der wonderen! een arm,
een nietig schepsel voedt zich met zijns
Verlossers ligchaam! liefdevolle Jesus
duld dat ik het U zegge, uwe liefde tot
ons heeft U te ver gedreven: *wat toch
is de mensch, dat gij zijner gedenkt!*¹⁾
Is de mensch die op aarde leeft, iets
anders dan ijdelheid, stof en asch?
En toch gewaardigt gij U, o mijn God!
liefdevolle blikken op hem neder te
slaan, hem aan uwe tafel te noodigen
en te spijzen met uw aanbiddelijk lig-
chaam. Ach! laat ik het met velen
uwer dienaren uitroepen: Gij hebt
uwe liefde voor ons tot dwaasheid ge-

1) Ps. VIII. 5

dreven : waarlijk, Heer! zulk een overmaat van liefde kwam niet overeen met uwe majesteit.

Dit is zoo, mijn kind ! maar de liefde vraagt niet wat passend is , wanneer zij tracht wel te doen, en zich aan het beminde voorwerp wil mededeelen. Zij gaat niet waar de rede haar roept , maar waar haar aandrift haar henen voert. Hierom heb ik , met achterstelling mijner eigene glorie , mij onder de nederige gedaante van brood verborgen , om aldus het voedsel uwer ziel te wezen. Helaas ! Wat zou er van haar geworden zijn , die arme ziel , zoo zwak , zoo broos , zoo zeer tot het kwaad geneigd , wat ware er van haar geworden , zoo ik haar minder bemind en in het H. Gemein mijner liefde mij niet geheel aan haar geschonken had !
— O mijn goede , mijn beminnelijke

Meester! ik zeg u dan duizendmaal dank voor de overmaat uwer liefde.

Hij — zoo spreekt onze goddelijke Zaligmaker, hij, *die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem.* ¹⁾ Welk een geluk, zulk eenen Vriend in mijn hart te huisvesten! welk een geluk voor eene ziel, die hem in de H. Communie ontvangen heeft, hare behoeften, hare ellenden aan Hem bloot te leggen, hare vrees en hare verwachting aan Hem mede te deelen, Hem te zeggen, hoezeer zij Hem bemint! Welk een geluk, al hare wonden te ontdekken en niet vruchteloos om de genezing daarvan te vragen! Dat geluk heb ik dikwerf gehad, doch hoe maakte ik het mij ten nutte? Was mijn geloof levendig, mijne liefde

¹⁾ JOAN. VI 58.

brandend, mijn ootmoed diep, toen ik tot mijnen God naderde in het H. Sacrament zijner liefde? in welke gesteldheid heb ik mij aan de tafel des Heeren geplaatst? Wat vruchten heb ik van daar weggedragen? Eene enkele Communie, zoo zij goed werd gedaan, is genoeg om eenen grooten zondaar in een' Heilige te veranderen; en heb ik mij iets verbeterd? ben ik volmaakter geworden, ik, die zoo menigmaal aan dien H. Disch heb aangezeten? welke gebreken heb ik uitgeroeid? welke nieuwe deugden heb ik mij eigen gemaakt, of in welke ben ik gevorderd? Alle maanden, alle acht dagen welligt, heb ik het brood des levens ontvangen, en altijd ben ik even onvolmaakt, even onverstorven, en altoos ben ik in dezelfde aardsche verstrooiingen voortgegaan: o wat gegronde reden

tot vrees. Zoo vaak dien God van nederigheid die zich voor ons als vernietigd heeft, in mijn hart te ontvangen, en nog altijd vol hoogmoed en ijdelheid te leven! welke redenen tot beschaming.

Ach, Heer Jesus! ik smeeek U, handel niet met mij naar mijne onwaardigheid. Helaas! indien Gij al mijne ongerechtigheden, mijne oneerbiedigheden tegen dit H. Geheim in het bijzonder wilt nagaan, hoe zal ik dan zulk een onderzoek kunnen doorstaan? Neen, mijn God! neen, ik moet bekennen, het ware mij onmogelijk één woord te antwoorden. Ik zal ook geenszins mij van die laauwheid trachten vrij te spreken, waarmee ik U in de H. Communie ontvang: want, Heer! ik weet, indien ik mijne onschuld wilde bewijzen, op dit

oogenblik zelf zoudt Gij mij van logen en dwaasheid overtuigen : ik wil U dan liever mijne zonden bekennen en daarover voor U zuchten.

II

Met eene goede voorbereiding moeten wij die H. Spijs ontvangen.

Beminnelijke Zaligmaker mijner ziel ! ik ben onverschoonbaar : zoo menigmaal heb ik mij gevoed met het lichaam van mijn' God , en nog ben ik traag in zijn dienst , nog zoo weinig gevoelig voor zijne liefde ! Zoo dikwerf heb ik den God van zuiverheid , van alle heiligheid ontvangen , en ik blijf bedekt met de smetten van duizend zonden en onvolmaakheden. O Hemel ! Ik moest , volgens de uitdrukking van den H. Joannes Chrysosto-

mns, bij het verlaten van de H. Tafel, eenen leeuw gelijk zijn, slechts het vuur ademend der goddelijke liefde: ik moest alle magten der hel schrik en angst aanjagen, en wat gebeurt er? Na mijne Communie ben ik meestal even koud, even onverstorven, even ongeduldig als van te voren!... O mijn God! wat zal ik op den grooten dag van uw oordeel zeggen? welke verontschuldiging kan ik bijbrengen, als gij mij van de eene zijde de genade zult voor oogen stellen, die ik door eene enkele Communie had kunnen verwerven, en van den anderen kant de menigvuldige zonden zult optellen waaraan ik mij onophoudelijk heb schuldig gemaakt? Gij zult dáár zijn, Gij zelf, mijn Jesus! Voor U zal ik mij daar zien geplaatst! maar, helaas! niet meer zult Gij dan de Bruidegom

mijner ziel zijn ! niet meer dat Lam zoo vol zachtmoedigheid, maar een Regter in regtvaardige gramschap, ontstoken. Ach, welke verwijtingen zult Gij mij dan niet toevoegen !...

Wat zal ik doen ? wanhopen ? de H. Communie achterlaten ? Neen, zeker niet ; maar ik zal mij met meerdere zorg daartoe voorbereiden, eene grootere ingetogenheid, eene diepere ootmoed, eene vuriger liefde zullen mij aan de tafel des Heeren vergezellen : ik zal mijn God al die offers brengen, die Hij van mij vraagt, en voor het overige mij aan zijne barmhartigheid overgeven.

Ja, mijn lieve Jesus ! in de armen uwer barmhartigheid wil ik mij werpen en eene schuilplaats zoeken in uw goddelijk hart. Sinds ik op de wereld ben, heb ik U beleedigd : maar al te

dikwijls heb ik U grootelijks bedroefd ;
aan den verloren zoon gelijk, heb ik
U vele tranen over mijne vlugt , over
mijne afdwaling doen storten , on-
dankbaar en ontaard heb ik U als
mijnen wreedsten vijand behandeld ;
en nogtans wilt Gij mij gaarne onder
uwe kinderen opnemen , nogtans be-
veelt Gij mij aan uwe tafel aan te
zitten. Helaas ! ik heb misbruik van
zulk eene uitstekende gunst gemaakt ;
welligt heb ik uwe eigene weldaden
misbruikt om U te beledigen ! .. O
goede Jesus ! zoo ik het ongeluk mogt
gehad hebben van U zóó te bedroeven,
neem dan genadig het berouw mijns
harten aan, en wil mij alles vergeven ;
en daar Gij door eene overmaat van
liefde mij toestaat , U zoo dikwerf in
de ellendige woning van mijn hart
ontvangen , schenk mij dan toch

de genade van U daar voortaan te ontvangen met eene gloeiende liefde en een opregt berouw over mijne zonden.

Konde ik, mijn goede Meester! mijn teedere broeder, mijn beste vriend, mijn eenigste hoop, konde ik in de toekomst door mijnen ijver al de smarten herstellen, die ik U door mijne laauwe communiën heb aangedaan! Beminnelijke Zaligmaker! verhoor mijn verlangen en heb medelijden met mij, ik bemin U en ik wil U altijd en immer beminnen; ik bemin U, omdat Gij goed zijt, omdat Gij al mijne liefde verdient, ik bemin U om uwe oneindige volmaaktheden, om U zelven. Ach, Maria! verwerf mij die genade, dat ik mijn Jesus in de H. Communie, met meerdere liefde ontvangen moge.

Oefening van Geloof.

Mijn Jesus ! Gij zijt hier op het altaar tegenwoordig : mijne zinnen zien wel niets dan de gedaanten van brood en wijn , maar ik geloof niettemin , dat Gij wezenlijk en waarachtig in het H. Sacrament tegenwoordig zijt. O Jesus , waarlijk God en waarlijk mensch ; Jesus , Koning van hemel en aarde ; Jesus Zoon van den levenden God ; Jesus , Zoon van de Maagd Maria ; ik werp mij voor uwe voeten neder , en aanbid U uit den grond mijns harten Gij zijt mijn Heer en mijn God , en ik ben uw schepsel. Gij zijt mijn Verlosser , mijn Vader , mijn beste Vriend , en ik ben uw kind. Neem , o God ! mijne hulde aan en vermeerder mijn geloof

Oefening van Vertrouwen.

Mijn Heer en mijn God, Gij zult mij komen bezoeken, Gij zult in mijn hart nederdalen. Ja, nog eenige oogenblikken, en Gij zult zoo waarachtig in mij zijn als Gij in den hemel zijt. Moet uw bezoek, o Jesus, mij vrees aanjagen? moet ik, als Gij nadert, moet ik bij uwe tegenwoordigheid beven!.. Neen, neen; ik wil mij in uwe armen werpen, gelijk een kind zich werpt in de armen zijner moeder. Goede Jesus, indien Gij in mijn hart komt, dan is het niet om mij mijne vorige ondankbaarheid te verwijten, om mij te oordeelen en te verdoemen; neen, Gij komt als een teedere vriend, om mij te troosten in mijn' kommer, te helpen in mijne zwakheid, te verrijken met uwe genade en om mij

heilig te maken. Kom dan, o Jesus, kom, ik ben arm, ik ben krank, ik ben vol behoeften en ellenden, en toch zal ik op uwe barmhartigheid hopen: kom dan, o Jesus, en vermeerder mijn vertrouwen.

Oefening van Liefde.

Goede Jesus, wanneer ik denk aan al de blijken uwer liefde, dan word ik rood van schaamte, omdat ik U zoo weinig bemin. Voor mij zijt Gij mensch geworden: voor mij zijt Gij in een stal geboren; voor mij hebt Gij in armoede, in kommer en vermoeidheid, in ontberingen van allerlei aard geleefd, voor mij zijt Gij in droefheid en in doodelijken zielsangst in den hof van Olijven geweest, voor mij zijt Gij beschimpt, bespot, bespuwd, gegeeseld en met doornen gekroond;

voor mij hebt Gij het zware kruis willen dragen , zijt Gij daaraan vastgenageld , en na drie smartelijke uren gestorven. Eindelijk , voor mij hebt Gij dit aanbiddelijk Sacrament ingesteld : om U geheel aan mij te schenken , om desteun , de troost , het voedsel mijner ziel te zijn , zoo dikwerf ik tot U wil komen. Goede Jesus , ik bemin U. Aanhoor de verzuchting mijns harten : ik bemin U meer dan mij zelven ; ik bemin U meer dan de geheele wereld ; ja , ik bemin U , maar helaas , Gij weet dat ik U nog te weinig bemin ; zuiver en ontsteek dan meer en meer mijne liefde.

Oefening van Scrouw.

Mijn God , mijn God , ik durf mijne oogen niet tot U opheffen , omdat ik

tegen U gezondigd heb Om de liefde van Jesus, bid ik U, mijn God, vergeef mij al mijne doodzonden, dagelijksche zonden, al mijne ongeduldigheden, onoprechtheden, verstrooidheden, mijne onverstorvenheid en onmatigheid, al mijne verzuimenissen, omtrent mijne pligten en uwe geboden.

Oneindige goedheid, het smart mij dat ik U vergramd heb; ik haat, ik verzaak de zonde uit geheel mijn hart; ik beloof, dat ik eer wil sterven dan met voorbedachtzaamheid eene zonde begaan. Ach, geef mij de genade U getrouw te blijven, en U uit geheel mijn hart te beminnen.

H. Maria, H. Josef, help mij, bidt voor mij, op het oogenblik, dat ik Jesus in mijn hart zal ontvangen.

Oefening van Verlangen.

Met de meeste godvrucht en vurigste liefde, met al de genegenheid en den gloed des harten wensch ik U, Heer te ontvangen, zoo als vele heilige en godvreezende zielen bij de H. Communie naar U verlangd hebben, die U door de heiligheid van hun leven behaagd en in de vurigste godvrucht verbeid hebben.

O mijn God, eeuwige liefde, mijn eenig goed, ik begeer U met het levendigste verlangen en met den diepsten eerbied te ontvangen, als ooit een Heilige gehad heeft of gevoelen konde.

En ofschoon ik onwaardig ben al die gevoelens van godvrucht te hebben; offer ik U daarmede geheel mijn hart. Niets wil ik mij voorbehouden,

maar mij en al het mijne gewillig en gaarne aan U opdragen.

Heer, mijn God, mijn Schepper, mijn Verlosser, met zulk een zoet gevoel, met zulk een eerbied, dankbaarheid, geloof, hoop en zuiverheid verlang ik U heden te ontvangen, zoo als uwe lieve Moeder Maria U ontvangen en naar U verlangd heeft. Zie, arm en behoeftig sta ik voor U, smeevende om genade en uwe barmhartigheid inroepende.

Ach! goede Jesus, toef niet langer: kom, mijn Jesus, kom.

Onmiddellijk vóór de H. Communie, wanneer gij de *Schuldbelijdenis* (het *Confiteor*) hoort uitspreken, klopt gij op uwe borst, belijdt ook uwe schuld en verwekt nogmaals een oprecht berouw. En wanneer de Priester met de

H. Hostie in de handen u toeroept; *Zie het Lam Gods, hetwelk de zonden der wereld wegneemt*, en driemaal herhaalt: *Heer! ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak komt, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden*, span dan nog eens al uwe krachten in. O! wek dan nogmaals uw geloof, uw vertrouwen, uwe liefde, uw verlangen op, en zeg dan bij het naderen tot de H. Tafel: Kom, lieve Jesus! kom: neen, Heer! ik ben niet waardig dat Gij in mijn hart komt, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden.

De H. Chrysostomus geeft ons eene teedere en godvruchtige gedachte op voor het oogenblik der H. Communie; wanneer gij den Priester ziet, zegt die H. Vader, die het ligchaam des Heeren

geeft, geloof niet dat het de hand des Priesters is, die zich tot u uitstrekt, maar Jesus Christus zelf; want de tafel waaraan gij Hem ontvangt, is dezelfde als waaraan Hij aanzat, toen Hij het Sacrament ten spijze gaf. Bij 't ontvangen der H. Communie zegt gij met den priester; *Het ligchaam van onzen Heer Jesus Christus beware mijne ziel ten eeuwigen leven.* Lieve Jesus! zijt welkom in de woning van mijne arme ziel. Ach, hoe lang heb ik naar dat oogenblik verlangd! ik kan U niet anders geven dan mijne liefde. Hoe smart het mij, U geplaatst te zien in eene zoo armoedige woning. Mijn God, ik bemin U, ik bemin U.

Op uwe plaats teruggekeerd, neemt gij niet terstond uw gebedenboek in de handen, maar in eerbiedige houding nedergeknield, zondert gij u door het

sluiten uwer oogen en het zwijgen uwer zinnen van alle wereldsche zaken af om in een heilig en geheimzinnig duister in het diepste van uw hart, in die eenzaamheid der liefde, u alleen met uwen Jesus te onderhouden. Daar valt gij met Maria Magdalena, aan de voeten van Hem neder, die u zoo heeft lief gehad; daar drukt gij Hem aan uw hart, die u nog zoo bemint, en betuigt Hem uwe innige wederliefde en dankbaarheid

In de kostbare oogenblikken zal uwe godvrucht u woorden genoeg in den mond leggen: evenwel wil ik u drie kleine oefeningen opgeven, welke na de H. Communie meest gepast zijn, te weten: oefeningen van *dank*, van *opoffering* en van *gebed*, om te vragen, wat wij noodig hebben.

1. *Danken* Hier zult gij u al de u

bekende verzuchtingen en uitdrukkingen van liefde meermalen kunnen herinneren, en op eene hartelijke wijze tot Jesus spreken, als: Mijn Jesus! ik dank U, dat Gij in mijn hart zijt gekomen: ik loof, ik aanbid U!... een God is in mij! .. Mijne ziel maakt groot den Heer!... Heilig, heilig, heilig is de God der heirscharen!.. Eer zij den Vader en den Zoon en den H. Geest!... Geloofd zij Jesus Christus in het Allerheiligste Sacrament!... En herhaald deze drie laatste schietgebeden *driemaal* met al de kracht en dankbaarheid uwer ziel.

Heilige Maria, Heilige Josef, Heilige Patronen, Heilige Engelen, alle Heiligen, vereenigt u met mijne stem en helpt mij God loven en danken en beminnen!... Ja, Maria! help mij Jesus beminnen!... Ik bemin U, mijn Jesus!

ik bemin U, geef mij uwe goddelijke liefde!... Ach, laat niet toe, dat ik ooit door eenige zonde van U gescheiden worde. *Zeg dit driemaal en zoo smee-kend mogelijk.* Jesus! verhoor mij: geef mij uwe genade: ach, laat mijne ziel toch niet verloren gaan!... Op U, o Heer! heb ik gehoopt, en in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden, de barmhartigheden des Heeren zal ik in eeuwigheid zingen!... wat zal ik den Heer wedergeven voor al hetgeen Hij mij geschonken heeft!

2. *Opoffering.* Nadat gij dus uwen dank en uwe liefde aan Jesus hebt getoond, zult gij Hem ook uw offer brengen en zeggen! mijn beminde is de mijne, en ik ben de zijne;... Ja, mijn Jesus! Gij hebt u geheel aan mij gegeven, ik wil mij ook geheel aan U geven;... ik offer U op mijn verstand,

om uwe grootheid onophoudelijk te overwegen; mijn geheugen, om uwe weldaden te herinneren; mijnen wil om dien aan den uwen te onderwerpen; ik offer U op mijne ziel, mijn ligchaam, mijne gedachten, woorden en werken.

Spreek, Heer! uw dienaar hoort; wat wilt Gij, dat ik doen zal. Lieve Jesus! Gij spreekt, Gij vraagt mijn hart; *Fili, praebe cor tuum mihi*, mijn kind, geef mij uw hart: ziedaar lieve Jesus! ziedaar mijn hart; hoe koud, hoe onvolmaakt het ook wezen moge, neem het toch aan, wil het meer en meer zuiveren en uwe liefde waardig maken; het zal voor U alleen kloppen, U alleen beminnen.

3. *Vragen.* Dit is een belangrijk punt: men kan veel verkrijgen, indien men goed en met vertrouwen vraagt. Gij moet aan Jesus Christus

vragen , al wat noodig is voor u zelve en voor uwen evennaaste ; en hierbij niet ontzien tot bijzonderheden en kleinigheden zelfs af te dalen. Gij begint met het grootste , b. v. een levendig geloof te vragen , een vast vertrouwen , eene vurige liefde , de kennis van God , en van uwe eigene ellenden. (*Noverim me, noverim te.*) Gij moet vragen om de goddelijke liefde , en volharding in het goede ten einde toe. Gij moet vragen de overwinning van deze of gene drift ; van deze of gene deugd , als : de nederigheid , zuiverheid , gehoorzaamheid , liefde ;.. gij moogt ook tijdelijke goederen vragen , in zoo verre zij nuttig en zalig zijn ; gij moogt vragen bevrijd te worden van deze of gene droefheid of tegenspoed , gij kunt b. v. zeggen : Lieve Jesus ! laat den bitteren kelk van droef-

heid , die ziekte , die bekoringen , die tegenspoeden voorbijgaan ; *doch niet mijn wil , maar de uwe geschiede.* Dan vraagt gij ook voor uwe ouders , nabestaanden , vrienden , voor de H. Kerk , voor alle Priesters , voor alle zondaars , voor alle ongeloovigen in het algemeen of in het bijzonder.

Gij zult ook de overledenen gedenken : ook gij hebt dierbare bloedverwanten , uwen vader , uwe moeder , broeder of zuster te betreuren , die op uwe gebeden wachten en u toeroepen : *Ontfermt u mijner, ontfermt u mijner, ten minste gij, mijne vrienden ! want de hand des Heeren heeft mij geraakt.* Gedenk hunner in die heilige oogenblikken , waarop gij zoovele genaden voor hen kunt verkrijgen.

Hierna kunt gij U in eigene overweging aan het gevoel uws harten

overgeven, of van een gebedenboek gebruik maken. Maar vergeet toch niet na de H. Communie een oogenblik Jesus dierbaar lijden te overwegen, en zeg dan met den H. Augustinus: Schrijf, o Heer! uwe wonden in mijn hart, opdat ik daarin uwe smart en uwe liefde leze: uwe smart, om voor U alle andere smart te verduren, uwe liefde, om voor U alle andere liefde te versmaden (1). Doch wie gij ook zijt, o Christen! wanneer Jesus in uw hart is gekomen, verlaat dan niet terstond de kerk, gelijk zoo vele flauwe Christenen doen, die den tijd der genade verwaarloozen en daarvan geene geringe rekenschap zullen afleggen,

1) Scribe, Domine, vulnera tua in corde meo, ut in eis legam dolorem et amorem. Dolorem, ad sustinendum pro te omnem delorem; amorem, ad contemnendum pro te omnem amorem.

bewijs uwen God in het binnenste van uw hart ten minste een kwartier uurs, uwen dank en uwe liefde.

Witboezeming.

O gelukkige dag! o gelukkig uur! waarop ik mijn' Jesus heb ontvangen, met ziel en ligchaam, met godheid en menschheid, met vleesch en bloed, zoo als Hij verheerlijkt in den hemel is. Lieve Jesus, van waar komt mij dat geluk?... hoe is het mogelijk, dat de Schepper zich gewaardigt tot zijnschepsel te komen!... de opperste Majesteit tot een' nietigen aardworm! .. een oneindige God tot een eindig niet! Maria, Moeder van mijn' Jesus, help mij, bid voor mij, en Heilige Engelen des hemels, die onzichtbaar uwen God aanbidt, helpt mij bidden, helpt mij beminnen.

Beminnelijke Jesus, ik bemin u uit geheel mijn hart, omdat Gij oneindig beminnelijk zijt, en in de overmaat uwer liefde ons uw eigen vleesch en bloed tot spijs gegeven hebt. Ach, mijn hart is zoo koud, ik ben zoo arm in deugd, ik had niet durven naderen, indien uwe uitnoodiging mij niet had aangemoedigd: *Komt allen tot Mij, die belast en beladen zijt...* Ik bid U dan, lieve Jesus: Ik bid U om uwe goddelijke liefde, geef mij uwe liefde en laat niet toe, dat ik ondankbaar zij voor uwe weldaden. Welaan, mijne ziel! loof en dank uwen God, die in uw hart is nedergedaald, loof en dank Hem in alle eeuwigheid.

GEZANG DER DRIE JONGELINGEN.

**Laat ons het gezang der drie jongelingen zingen,
dat zij zongen in den gloeienden oven, lovende
den Heer.**

Looft den Heer, al de werken des
Heeren: zingt en verheft zijn lof tot
in eeuwigheid.

Hemelen, looft den Heer: zingt en
verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Engelen des Heeren, looft den Heer:
zingt en verheft zijn lof tot in eeu-
wigheid.

Wateren, en al wat boven den
hemel is, looft den Heer; zingt en
verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Alle heirkrachten des Heeren, looft
den Heer; zingt en verheft zijn' lof
tot in eeuwigheid.

Zon en maan, looft den Heer: zingt
en verheft zijn lof tot in eeuwigheid.

Sterren des Hemels, looft den Heer;

zingt en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Regen en dauw , looft den Heer ; zingt en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Alle gij winden, looft den Heer; zingt en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Vuur en hitte , looft den Heer ; zingt en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Koude en hitte, looft den Heer; zingt en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Vonken en koude , looft den Heer ; zingt en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Dauw en rijp , looft den Heer ; zingt en verheft, zijn' lof tot in eeuwigheid.

IJs en sneeuw, looft den Heer; zingt en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Nacht en dagen , looft den Heer ; zingt en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Bliksems en wolken, looft den Heer;
zingt en verheft zijn' lof tot in eeu-
wigheid.

Licht en duisternis, looft den Heer;
zingt en verheft zijn' lof tot in eeu-
wigheid.

Aarde, loof den Heer; zing en
verhef zijn' lof tot in eeuwigheid.

Bergen en heuvels, looft den Heer;
zingt en verheft zijn' lof tot in eeu-
wigheid.

Alle gewassen der aardrijks, looft
den Heer; zingt en verheft zijn' lof
tot in eeuwigheid.

Waterbronnen, looft den Heer; zingt
en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Zeeën en rivieren, looft den Heer;
zingt en verheft zijn' lof tot in eeu-
wigheid.

Zeedieren, al wat in de wateren
zich beweegt, looft den Heer; zingt

en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Vogelen des hemels, looft den Heer; zingt en verheft zijn lof tot in eeuwigheid.

Wilde en tamme dieren, looft den Heer; zingt en verheft zijn lof tot in eeuwigheid.

Kinderen der menschen, looft den Heer; zingt en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

O Israël, loof den Heer zing en verhef zijn' lof tot in eeuwigheid.

Priesters des Heeren, looft den Heer; zingt en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Dienaars des Heeren, looft den Heer; zingt en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Geesten en zielen der regtvaardigen, looft den Heer, zingt en verheft zijn' lof tot in eeuwigheid.

Heiligen en nederigen van harte,
looft den Heer; zingt en verheft zijn'
lof tot in eeuwigheid.

Ananias, Azarias, Misael, looft
den Heer; zingt en verheft zijn' lof
tot in eeuwigheid.

Laat ons loven den Vader en den
Zoon en den H. Geest.

Prijzen en verheffen wij Hem tot in
eeuwigheid.

Geloofd zijt Gij, o Heer, in het
uitspansel des hemels

Geprezen en geloofd en hoog ver-
heven in eeuwigheid.

Lofzang van Maria.

Mijne ziel maakt groot den Heer,
en mijn geest verheugt zich in God,
mijn' Zaligmaker.

Omdat Hij de geringheid van zijne
dienstmaagd heeft aangezien; want

zie van nu af zullen alle geslachten mij zalig noemen.

Omdat Hij groote dingen aan mij heeft gedaan, Hij, die magtig is en heilig is zijn naam.

En zijne barmhartigheid is van geslacht tot geslacht over hen, die Hem vreezen.

Door zijn' arm heeft Hij een magtig werk verrigt: Hij heeft de hoogmoedigen verstrooid in de verbeelding huns harten.

Magtigen heeft Hij van den zetel gestooten, en de nederigen heeft Hij verheven.

Hongerigen heeft Hij met goederen verzadigd, en rijken heeft Hij ledig weggezonden.

Hij heeft Israël, zijn dienstknecht opgenomen, en Hij is zijne barmhartigheden indachtig geweest.

Gelijk hij gesproken heeft tot onze vaders aan Abraham en zijn nageslacht tot in eeuwigheid.

Glorie zij den Vader en den Zoon en den H. Geest

Gelijk het was in den beginne en nu en altijd en in eeuwigheid der eeuwigheden. Amen.

Teedere verzuchtingen tot Jesus.

Ziel van Christus, heilig mij.

Ligchaam van Christus, maak mij zalig.

Bloed van Christus, maak mij dronken.

Water der zijde van Christus, wasch mij.

Lijden van Christus, versterk mij,

O goede Jesus, verhoor mij.

In uwe heilige wonden, verberg mij.

En laat niet toe, dat ik van U
gescheiden worde.

*(Dit verzucht men driemaal met
eene vurige liefde.)*

Voor den boozen vijand bescherm
mij.

In het uur van mijnen dood, roep
mij.

En laat mij tot U komen.

Opdat ik U met uwe Heiligen love,
In de eeuwen der eeuwen. Amen.

Schietgebed.

Geloofd, aangebeden en gedankt
zij ten allen tijde het allerheiligste
Sacrament des Altaars. Amen.

(De navolging van Christus.)

(Boek IV. H. IX.)

Heer, al wat in den hemel en op
aarde is, is het uwe.

Ik verlang mij zelven als een vrijwillig offer U op te dragen, om eeuwig de uwe te blijven.

Heer, in de eenvoudigheid des harten, offer ik U heden mij zelven op, om voor altijd U alleen te dienen, U te gehoorzamen en een offer te zijn van eeuwigdurenden lof.

Neem mij aan met dit heilig offer van uw dierbaar Ligchaam, hetwelk ik U heden opdraag in het bijzijn der Engelen, die onzichtbaar U omringen opdat het mij en allen menschen tot heil verstrekke.

Heer, ik leg op uw zoenaltaar neder alle zonden en overtredingen, die ik voor U en uwe heilige Engelen heb begaan; van den dag af dat ik voor het eerst heb kunnen zondigen tot op dat uur toe, opdat Gij ze allen in het vuur uwer liefde moogt ontsteken en

verbranden , al de vlekken mijner zonden uitwisschen, mijn geweten van alle misdrijf zuiveren , en mij in uwe genade , door mijne zonden verloren , herstellen , en mij alles volkomen moogt kwijtschelden.

Wat anders kan ik voor mijne zonden doen , dan ze nederig te belijden , te beweenen en gestadig uwe barmhartigheid in te roepen.

Ik bid U dan , verhoor mij genadig , daar ik voor U sta , o mijn God ; al mijne zonden zijn mij leed , nimmer wil ik ze weder bedrijven ; ik beweene ze en zal ze beweenen zoo lang ik leef : ik ben bereid om boete te doen en voldoening te geven zoo veel ik kan.

Vergeef mij , o God , vergeef mij mijne zonden ; om uwen heiligen naam , red mijne ziel , die Gij met uw dierbaar bloed hebt vrijgekocht.

Zie, ik beveel mij aan uwe barmhartigheid, en geef mij over in uwe handen.

Handel met mij volgens uwe goedheid, en niet naar mijne zonden en ongeregtigheden.

Ook offer ik U op al het goede; dat in mij is, hoe weinig en onvolmaakt het ook zij; opdat Gij het moogt verbeteren en heiligen, het met welgevallen aannemen, U behagelijk maken en gedurig tot het meer volmaakte brengen, opdat gij mij, dragen en onnutten knecht, tot een gelukkig en lofwaardig einde brengen moogt.

Ik offer U ook op al de vrome wenschen der godvruchtige zielen; de belangen van mijne ouders, vrienden, broeders, zusters, van allen, die mij dierbaar zijn; van degenen, die mij of anderen uit liefde voor U hebben wel-

gedaan en die van mij gebeden verzocht hebben: hetzij zij nog in het leven of reeds overleden zijn, opdat zij allen ondervinden de hulp uwer genade, de kracht uwer vertroosting, verlossing in gevaren, bevrijding van straf, opdat zij van alle kwaad verlost, U blijmoedig den grootsten dank aanbrenge.

Ook draag ik U de gebeden en zoenoffers op, bijzonder voor hen, die mij in eenig opzicht beleedigd, bedroefd, veracht, of eenig nadeel of schade hebben toegebracht.

Gebed.

O Jesus, o lieve Jesus: o Jesus, Zoon van de H. Maagd Maria, vol van barmhartigheid, naar uwe groote barmhartigheid, ontferm U mijner, o genadige Jesus, ik bid U om het dierbaar bloed, dat Gij voor de zonda-

ren hebt vergoten, wil al mijne misdaden uitwisschen, en op mij onwaardige en ongelukkige, nederzien, die U ootmoedig om vergiffenis bid, en uw' heiligen naam met vertrouwen aanroep. O naam van Jesus, zoete naam; naam van Jesus, vertroostende naam: naam van Jesus, is ZALIGMAKER. O Jesus, om uw' heiligen naam, wees mijn Jesus en maak mij zalig. Laat niet toe, dat ik verloren ga; Gij, die mij geschapen hebt. Allerbeminnelijkste Jesus, laat de zonde mij niet in 't eeuwig verderf storten. Ach Jesus, neem in mij weg al wat U mishaagt. Ontferm U over mij in den tijd der barmhartigheid, opdat ik niet veroemd worde in het oordeel. O beminnelijke Jesus, o dierbare Jesus! Jesus! Jesus! Jesus! ach, laat ik onder uwe uitverkorenen geteld worden.

O Jesus, Zaligheid dergenen, die in U gelooven, troost dergenen die tot U hunne toevlugt nemen. O Jesus, die genadig alle zonden vergeeft. O Jesus, Zoon van de H Maagd Maria, geef mij de genade van wijsheid, liefde, zuiverheid en nederigheid, opdat ik U volkomen moge beminnen, loven en danken, en in eeuwigheid uw' heiligen naam verheerlijken. Amen.

Verzuchting van den H Augustinus.

Ach Heer Jesus, dat ik U kenne, dat ik mij zelven kenne, dat ik niets anders begeere dan U: dat ik mij hate, dat ik U beminne, en dat ik alles doe om U. Dat ik mij vernedere, dat ik U verheffe, dat ik alleen denke op U. Dat ik aan mij sterve, om voor U te leven, en al wat mij overkomt,

aanneme van U. Dat ik mij verlate, dat ik U volge, en altijd wensche niets anders te volgen dan U. — Dat ik mij ontvlugte, en tot U vlugte, opdat ik verdiene beschermd te worden door U. — Dat ik voor mij vreeze, dat ik U vreeze, opdat ik zij onder uw uitverkorenen. Dat ik mij mistrouwe, op U betrouwe, dat ik gehoorzame om U. — Dat ik niets anders verlange dan U. — dat ik gaarne arm zij om U. — Ach, zie mij aan, dat ik U beminne, roep mij, opdat ik tot U kome, en in eeuwigheid leve met U. Amen.

Memorare.

Gedenk o goedertierenste Maagd Maria, dat het nooit is gehoord, dat iemand, die tot U zijne toevlugt genomen, U aangeropen of uwe voor-

spraak verzocht heeft, door U is verlaten geworden. Door dit vertrouwen bezield, o Maagd der Maagden, Maria, Moeder van den Heer Jesus Christus, neem ik mijne toevlugt tot U, snel ik tot U, en sta ik, zondaar, zuchtend en ontsteld in uwe tegenwoordigheid. Meesteres der wereld, Moeder van het eeuwig Woord, wil mijne bede niet versmaden, maar mij, ongelukkige, die uit dit tranendal tot U roep, barmhartiglijk verhooren; sta mij bij, ik smEEK het U, in allen nood nu en altijd, en vooral in het uur van mijnen dood; o teedere, o beminnelijke, o liefdevolle Maagd Maria. Am.

Laat ons bidden.

Onder uwe bescherming nemen wij onze toevlugt, o H. Moeder Gods,

verstoot onze gebeden niet in onzen nood; maar verlos ons van alle gevaren, o glorievolle en gezegende Maagd, onze vrouw, onze middelares, onze voorspreekster, verzoen ons met uwen Zoon, beveel ons aan uwen Zoon, vertoon ons aan uwen Zoon.

Bid voor ons H. Moeder Gods

Opdat wij waardig worden der beloften van Christus.

GEBEDEN
OM DEN
AFLAAT TE VERDIENEN.

Voorbereidend gebed

Almagtige en eeuwige God, ik betrouw, dat mijne zonden mij in het Sacrament van boetvaardigheid zijn vergeven, wat de schulden en de eeuwige verwerping betreft. Maar daar ik aan uwe regtvaardigheid welligt nog door tijdelijke straffen moet voldoen, neem ik mijne toevlugt tot den schat der overvloedige voldoeningen van onzen Heer Jesus Christus, de H. Maagd en de Heiligen. Uwe Kerk, die daarvan de uitdeelster is, veroorlooft mij heden uit die onuitputtelijke bron te genieten,

om aan te vullen , wat aan mijne werken ontbreekt. Laat mij deelen , o barmhartige God , in dien kostbaren aflat , welken ik afsmeek. Ik verfoei op nieuw mijne zonden , en ik neem mij vast voor , met de hulp uwer genade daarin niet meer te vallen.

**Gebed tot God den Vader voor de
Verheffing der Kerk.**

Gedenk , o eeuwige Vader , uwe Kerk , die Gij van den beginne hebt bezeten. Erken haar als de bruid van Jesus Christus , uwen eenigen Zoon , die al zijn Bloed voor haar heeft gestort. Wil , bid ik U , haar verheffen , met zulk een' glans van heiligheid doen schitteren , en met zulk een' overvloed van genade vervullen , dat zij in haar lijden en strijden steeds overwinne

en meer en meer haren goddelijken Bruidegom gelijkvormig worde. Geef, dat al hare kinderen U door een levendig geloof kennen, U met een vast betrouwen aanroepen, en met eene volmaakte liefde beminnen. *Onze Vader, Wees gegroet.*

Gebcd tot God den Zoon, voor de uitroeiing der Ketters.

O Jesus, waarachtig licht, dat alle menschen, die in deze wereld komen, bestraalt, ik smEEK U de duisternis en scheuring te doen verdwijnen. Geef, dat allen het licht der waarheid volgen en zich haasten, om in den schoot der ware Kerk terug te keeren. O goede Herder, breng de verdwaalde schapen tot den schaa pstal terug, opdat er maar ééne kudde en één Herder zij. *Onze Vader, Wees gegroet.*

**Gebed tot God den H. Geest voor den
vrede tusschen de Christen Vorsten.**

O Goddelijke Geest, Geest van liefde en vrede, die zoo vele volkeren in de eenheid des geloofs hebt vereenigd, stort de volheid uwer genade uit over de vorsten en hunne dienaren. Vervul hunne harten met dien geest van liefde, welken Gij op deze aarde hebt gebragt. Geef dat zij zich nooit door eenigen hartstogt laten vervoe-
ren; dat zij nimmer iets ondernemen tegen uwe glorie en de eensgezindheid uwer Kerk; maar integendeel al hunne krachten inspannen, om de volken, die Gij hun hebt toevertrouwd, naar de vreugde des eeuwigen levens te geleiden. *Onze Vader, Wees gegroet.*

—

**Gebed tot de H. Drieëenheid voor de
uitbreiding van het Geloof.**

Heilige Drieëenheid, Vader, Zoon en H. Geest! gedenk dat de zielen der ongeloovigen het werk uwer handen zijn, en Gij hen naar uw beeld hebt geschapen. Dat uw regtmatige toorn bevredigd worde door de gebeden der heilige zielen en der H. Kerk. Maak een einde aan hunne blindheid; zend tot die barbaarsche volken echt Apostolische mannen, die al hunne pogingen aanwenden, om het geloof onder hen te verbreiden, en schenk hun eindelijk de genade van U te kennen, te aanbidden en te beminnen. *Onze Vader, Wees gegroet.*

Gebed voor onzen H. Vader den Paus.

O God, Herder en Bestuurder aller

geloovigen, werp een blik van liefde op uwen dienaar N...., dien Gij tot Hoofd uwer H. Kerk heb gesteld. Verleen hem de genade van' door woord en voorbeeld, de kudde, welke Gij hem hebt toevertrouwd, voor de deugd te vormen, opdat zij met hem tot het eeuwige leven moge geraken, door onzen Heer Jesus Christus. Am. *Onze Vader; Wees gegroet.*

INLEIDING
VAN DEN HEILIGEN SCHRIJVER
TOT DE
BEZOEKEN BIJ JESUS
IN HET
ALLERH. SACRAMENT DES ALTAARS.

-o-

Het geloof leert ons, dat Jesus in het allerheiligste Sacrament des altaars, onder de gedaante van brood, wezenlijk tegenwoordig is. Hij rust daar, op onze altaren als op een troon van barmhartigheid, en doet ons op eene treffende wijze zijne liefde kennen, door nacht en dag, verborgen onder die nederige gedaante, in ons midden te verblijven. Het is bekend, dat de Heilige Kerk daarom bijzonder-

lijk het feest van den Sacramentsdag heeft willen instellen, en den luister daarvan door een plechtig *Octaaf* en feestelijken omgang verhoogen, opdat de geloovigen, door hunne godsdienstige vereering en de uitboezeming hunner wederliefde, dit liefdevol verblijf van Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament met dankbaarheid zouden erkennen, en hunne hulde daaraan toebrengen.

Maar ach, wat al oneerbiedigheden en onteering heeft onze beminnelijke Verlosser in het heilig Sacrament reeds verdragen, en verdraagt Hij nog dagelijks van dezelfde menschen, waarvoor Hij, om hun zijne liefde te toonen, hier op aarde, op onze altaren, zijne woning heeft willen vestigen! Ook beklagde Jesus zich daarover bij zijne beminde dienaressen, zuster

Magaretha Alacoque, gelijk verhaald wordt door den schrijver van het werk over de *devotie* tot het heilig hart van Jesus. Eens op een' dag namelijk, dat zuster Margaretha voor het allerheiligste biddend lag neergeknield, vertoonde Jesus haar op een' troon van vlammen, zijn hart met doornen gekroond en een kruis daarop, terwijl Hij tot haar sprak: «Ziedaar mijn hart, zoo vol liefde tot de menschen, een hart dat niets ontzien heeft om hun zijne liefde te toonen; en in plaats van mij erkentelijk daarvoor te wezen, is men toch grootendeels jegens mij zoo ondankbaar; oneerbiedigheden, laauwheid, versmading en heiligschenis, ziedaar wat ik in dit Sacrament van de meesten te verdragen heb; en dat ook wel van dezulken, die aan Mij op eene bijzondere wijze zijn toe-

gewijd; iets hetgeen mijn hart op het allergevoeligst treft!» Hierop begeerde Jesus van haar, dat, ter vereering van zijn aanbiddelijk hart, de eerste vrijdag na het octaaf van den heiligen Sacramentsdag zou toegeheiligd worden aan een bijzonder feest, waarop zij, die hem van harte lief hebben, zich moesten bevljtigen, om door hunnen eerbied en liefde den smaad te vergoeden, die Hem in dit Sacrament door zoo velen wordt aangedaan; en overvloedige genaden beloofde Jesus van allen, die Hem deze vergoeding zouden geven.

Nu begripen wij ook, wat de Heer eens zeide door den mond van zijnen Profet, namelijk: dat Hij er zijn genoeg en vond onder de kinderen der menschen te wezen. Ofschoon door hen verlaten, ja zelfs veracht, kan Hij

er toch niet toe komen om zich van hen te verwijderen. En daaruit kunnen wij dan ook opmaken, hoeveel genoeg aan het hart van Jesus diegenen geven, *ie* Hem dikwijls bezoeken, en Hem gezelschap houden in onze kerken, waar Hij wezenlijk tegenwoordig is in het allerheiligste altaargeheim. Aan de H. Maria Magdalena de Pazzi beval Jesus, dat zij Hem dagelijks drie-en dertig malen in het allerheiligste Sacrament zou bezoeken; aan welk bevel die heilige bruid van Jesus dan ook stiptelijk gehoorzaamde, terwijl zij, gelijk verhaald wordt in haar leven, bij elk bezoek altijd trachtte, zoo dicht mogelijk te wezen bij de plaats, waar Jesus rustte.

Maar laten *zij* in mijne plaats spreken, alle die godvruchtige Christenen, die de zalige gewoonte hebben van

zich met Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament te onderhouden ; laten *zij* ons zeggen , hoeveel genaden , hoe veel licht *zij* daar ontvangen ; hoe hun hart dan ontgloeit in heilige liefde , en welk een voorsmaak van den Hemel *zij* genieten in de tegenwoordigheid van hunnen God , die daar schuilt onder de gedaante van brood. Pater Ludovicus La Nusa , een heilig man en een beroemd missionaris in Sicilië , was toen hij nog als jongman in de wereld verkeerde , zoo brandend van liefde voor Jesus Christus , dat hij scheen zich niet te kunnen verwijderen in de tegenwoordigheid van zijnen beminden Heer ; zoo groot waren de zielsgeneugten , die hij daar ondervond ! Zijn biechtvader nu had hem bevolen , dat hij uit gehoorzaamheid zijn bezoek bij het H. Sacrament

niet langer dan een uur mogt rekken
Als dan die tijd verstreken was kon
men bemerken, zegt de schrijver van
zijn leven, hoeveel geweld La Nusa
zich moest aandoen om het gegeven
bevel na te komen, en zich als van
den boezem van Jesus los te rukken;
dan was hij gelijk een zuigeling als
men hem van de borst zijner moeder
afneemt, terwijl het kind nog met
alle graagte aan het zuigen is, en als
dan La Nusa de kerk zoude uitgaan,
dan bleef hij, zegt men, nog een
oogenblik staan voor het altaar, zijne
oogen daarop slaande en herhaalde
buigingen daarvoor makende, als konde
hij er niet toe komen om afscheid
te nemen van Jesus, wiens tegen-
woordigheid hem zoo zoet en zoo aan-
genaam was. Even zoo ging het ook
met den H. Aloysius van Gonzaga;

men had dien heiligen jongeling eens opgelegd, dat hij uit gehoorzaamheid, een tijd lang niet zou gaan bidden voor het Allerheiligste; kwam hij dan voorbij het Tabernakel, dan voelde hij zich als vast gehouden om daar te blijven, en moest hij zich geweld aandoen om heen te gaan, met een teeder gevoel van liefde alsdan uitroepende: *Recede a me, Domine!* Laat mij gaan, o Heere!

Bij Jesus in het allerheiligste Sacrament vond Franciscus Xaverius verkwikking van zijnen zwaren apostolischen arbeid in de Indiën: den dag bragt die heilige man door met te werken voor het heil der zielen, terwijl een goed gedeelte van den nacht door hem besteed werd in gebeden voor het Allerheiligste. Zoo ook was de H. Franciscus Regis gewoon te

doen ; en gebeurde het soms dat hij de kerk gesloten vond, dan getroostte hij zich met voor de kerkdeur in regen en koude een tijd lang geknield te blijven , om ten minste zóó uit de verte zich met zijnen vertrooster Jesus in het H. Sacrament te kunnen onderhouden. De H. Franciscus van Assisie liet nooit na, bij elke moeilijkheid, die hij ondervond, Jesus in het Allerheiligste daarover te raadplegen. Bij uitstek teeder was ook de godvrucht van den H. koning Wenceslaus tot het allerheiligste Sacrament ; bij uitstek groot was zijne liefde voor Jesus in dit aanbiddelijk geheim. Met eigen handen verzamelde hij graan , en leesde druiven , waarvan hij vervolgens zelf het brood kneedde en den wijn bereidde, welke voor de H. Offerande moesten gebruikt worden.

Bovendien ontzag die heilige vorst zich niet des nachts, zelfs gedurende den winter zijn paleis te verlaten, ten einde het Allerheiligste te gaan bezoeken; waardoor dan ook die schoone ziel zoo brandend werd van liefde tot God, dat de gloed daarvan zich mededeelde aan zijn ligchaam, zoo dat zijne voeten de sneeuw rakende, de ruwe koude daarvan wegnamen; want men weet uit de geschiedenis, dat, toen die heilige man eens op een' nacht door de sneeuw naar de kerk ging, gevolgd van zijnen dienaar, en deze over de felle koude klaagde, Wenceslaus hem zeide, hij zou in *zijne* voetstappen treden; hetwelk de dienaar doende, nu volstrekt geen koude meer gevoelde.

Wij kunnen hier op aarde geen edeler en beminnelijker schat vinden

dan Jesus in het heilig altaargeheim: en zonder twijfel is, na het gebruik der H. Sacramenten, onder al de godvruchtige oefeningen, de oefening van Jesus-Christus in het Heilig Sacrament te bezoeken de eerste in rang, de aangenaamste aan God, en voor onze zielen de voordeeligste.

Daarom, geloof mij, beminde lezer, laat het ook u welgevallen met deze godvruchtige oefening een' aanvang te maken: neem dagelijks van uwen tijd een half uur of een kwartier af, om in eene of andere kerk Jesus Christus in het Allerheiligste te bezoeken. Neem er eene proef van, en gij zult zien welk een groot voordeel gij uit die heilige oefening trekken zult. Wees verzekerd, dat de tijd, dien gij daaraan besteden zult, alernuttigst besteed zal zijn om het

leven van uwe ziel te onderhouden ,
en dat de oogenblikken doorgebracht
in de tegenwoordigheid van Jesus in
het Allerheiligste Sacrament, nog eens
uwen troost zullen uitmaken op uw
sterfbed en in de eeuwigheid. Weet
ook dit, dat een kwartier uurs te
bidden in de tegenwoordigheid van
Jesus misschien meer nut aan uwe
ziel zal doen, dan al de overige gees-
telijke oefeningen , die gij dagelijks
verrigt. Het is wel waar, dat God ,
zonder onderscheid, van plaats, overal
de gebeden verhoort van hen , die
Hem aanroepen , want zijne belofte
staat vast: *vraagt, en gij verkrijgt*,
maar het is ook waar, wat zekere schrij-
ver zegt, dat Jesus zijne genaden in
ruimer mate uitdeelt aan hen , die
Hem in zijn H. Sacrament bezoeken.
Zoo zeide ook de gelukzalige Henricus

Suzo, dat Jesus in het heilig altaargeheim meer dan ergens anders de gebeden der geloovigen verhoort. En zeg mij, waar maakten de godvruchtige zielen heerlijker voornemens dan aan de voeten van Jesus in het H. Sacrament? En wie weet, lieve lezer, of ook gij niet nog eens, in eene of andere kerk Jesus bezoekende, het stellig besluit zult maken van u geheel en al aan God te geven. Ik voor mij kan u zeggen, dat ik het aan de godvrucht tot Jesus in het Allerheiligste, ofschoon flauw en onvolmaakt door mij beoefend, toch te danken heb, dat ik nu buiten de wereld ben, waarin ik ongelukkige! tot aan mijn zes-entwintigste jaar heb verkeerd. Gelukkig noem ik u lieve lezer, indien gij vroeger dan ik aan de wereld kunt vaarwel zeggen, en u geheel en al

opofferen aan Hem, die zich zelfven geheel en al aan u gegeven heeft! Nog eens, gelukkig noem ik u, en dat niet alleen voor de eeuwigheid, maar ook zelfs voor dit leven. Geloof mij vrij, al die wereldsche vermaken, die feesten, die schouwspelen, die avondpartijtjes, 't is alles vol bitterheid en steekt als doornen, geloof mij, ik weet het, helaas! bij ondervinding. En wees van den anderen kant overtuigd, dat Jesus eene ziel, die eerbiedig bidt voor het H. Sacrament, veel beter weet te troosten dan de wereld met al hare feesten en vermaken. O welke een zoet genot is het, met geloof en met teedere godvrucht te knielen voor het Tabernakel, om daar gelijk een vriend met zijnen vriend, zich te onderhouden met Jesus Christus, die juist daarom op onze altaren is komen

wonen , ten einde de smeekingen te verhooren van hen , die Hem daar zouden kunnen bidden. Welk eene geneugte is het *daar* aan Jesus vergiffenis te vragen voor de beleedigingen , die men Hem heeft aangedaan ! aan Hem , aan eenen vriend in wien wij al ons vertrouwen stellen , onze nooddrift te ontdekken ! Hem *daar* te vragen om zijne genade , zijne liefde , zijnen hemel ! Welk eene geneugte daar oefeningen te verwekken van liefde tot dien Heer , die op het altaar zijnen hemelschen Vader voor ons bidt , brandend van liefde tot ons ! Maar waartoe nog meer woorden gebezigd ? *Gustate et videte*. Beproeft en ondervindt.

Om nu ook de godvruchtige bezoeken bij de H. Maagd aan te prijzen , wil ik hier mijnen lezers herinneren , dat , volgens het algemeen aangenomen

gevoelen van den H. Bernardus, God geene genaden uitdeelt, die ons niet toekomen door de handen van Maria! *Deus nihil voluit nos habere, quod per manus Maria, non transiret.* Van daar ook dat Suarez schrijft, dat het thans in de Kerk een algemeen gevoelen is, dat, om genaden te verkrijgen, de voorspraak van Maria niet alleen nuttig, maar ook noodzakelijk is: *Sentit Ecclesia Virginis intercessionem esse utilem et necessarium.* En eene niet geringe bewijsreden daarover is deze, dat de H. Kerk op Maria die plaats uit de H. Schriftuur toepast, waar gezegd wordt: *In mij is alle hoop des levens... Komt allen tot mij.* ECCL. 24. 26; gelijk ook deze: *Gelukkig hij, die naar mij hoort, en dag en nacht waakt aan mijne deuren. Die mij vindt, zal het leven vinden,*

enz. Prov. 8. 34. Gelukkig hij, die dagelijks zijne toevlugt neemt tot Maria's magtige voorspraak. Van daar ook dat de Kerk wil, dat wij allen Maria als ons aller hoop zullen groeten, zeggende: Wees gegroet Maria, onze hoop! *Spes nostra, salve.*

De H. Bernardus, die Maria noemde heel den grondslag van zijne hoop (*tota ratio spei*), roept ons daarom toe; (1) Laat ons trachten genaden te verkrijgen, en dit door de voorspraak van Maria; want zegt de H. Antonius, dit te beproeven, zonder hare voorspraak, is willen vliegen zonder vleugelen. (2)

In het werk van Pater Auriemma (*Affetti scambievoli etc.*) kan men

(1) Quaeramus gratiam, et per Mariam quaeramus.

(2) Qui petit sine ipsa duce, sine alis tentat volare.

lezen, hoe ontelbaar vele genaden de H. Moeder Gods verleend heeft aan hen, die de godvruchtige gewoonte hadden van haar te bezoeken in eene of andere kerk, die haren naam draagt of voor eene of andere van hare beelden. Daar leest men onder anderen van den zaligen Albertus den Groote, van den abt Rupertus en van Pater Suarez, die allen de godvruchtige gewoonte hadden, waarvan wij boven spraken, hoe Maria hun de gaaf van verstand verwierf, waardoor zij vervolgens zulke groote lichten geworden zijn in Gods Kerk. Zoo haalt Pater Auriemma ook het voorbeeld aan van Joannes Berchmans, een Jesuïet, met bijzondere genade door Maria begunstigd. Deze had de gewoonte van iederen dag Maria te bezoeken in eene *kapel* van het *Collegium Romanum*,

terwijl hij betuigde alle wereldsche liefde te verzaken, om na God! alleen Maria te beminnen: en onder zijne beeldtenis van de Moeder Gods had hij het volgende geschreven (1): « ik zal niet rusten, voordat ik eene teedere liefde gevoele voor mijne Moeder.» Van Bernardinus van Sienna verhaalt dezelfde schrijver, dat die heilige man nog jongeling zijnde, dag aan dag, even gelijk Berchmans, Maria ging bezoeken in eene *kapel* nabij de stadspoort. Maria, zeide hij, had hem zijn hart geroofd. Van daar ook dat hij gewoon was haar *zijne beminde* te noemen. Hij voelde zich gedrongen, zeide hij, haar dikwijls te bezoeken, en kon dit niet nalaten. Door de voorspraak van Maria, ver-

(1) Numquam quiescam, donec obtinuero tenerum amorem erga matrem meam.

kreeg Bernardinus dan ook de genade om de wereld te verlaten, en die groote Heilige en Apostel van Italie te worden, dien wij weten dat hij vervolgens geworden is.

Daarom, lieve lezer, wees er op bedacht, bij uw dagelijksch bezoek bij Jesus in het Allerheiligste, ook een bezoekje te geven aan de H. Moeder Gods in eene of andere kerk, die haren naam draagt, of wel in uw huis voor hare beeldtenis. En doet gij die oefening met liefde en vertrouwen, dan moogt ge veel verwachten van deze dankbare hemel-koningin, die, gelijk Andreas van Creta zegt, gewoon is zelfs de geringste dienst allerrijkeliĳkst te beloonen.

Over de geestelijke Communie.

Telkens aan het einde der bezoe-

ken, die hier volgen, wordt de oefening der geestelijke Communie aangeraden; daarom zal het goed zijn hier in 't kort te zeggen, wat men door de *geestelijke Communie* moet verstaan, en hoe nuttig die is. De geestelijke Communie dan bestaat, volgens den H. Thomas, in een vurig verlangen om zich met Jesus in het H. Sacrament te vereenigen, en Hem in den geest met een hart vol liefde te omhelzen, als hadde men Hem reeds werkelijk ontvangen.

Hoe aangenaam aan den Heer die oefening der geestelijke Communie is, en hoe groote genade Hij daaraan heeft verbonden, dit leert ons het gebeurde met de godvruchtige Paula Maresca, de stichtster van het Sint-Catharina-klooster te Napels; want, gelijk men verhaalt in haar leven, de

Heer vertoonde haar twee kostbare vazen, eene zilveren en eene gouden, haar toevoegende, dat Hij in de gouden vaas hare werkelijke, en in de zilveren hare geestelijke Communiën bewaarde. En aan de H. Joanna *van het Kruis* zeide Jesus, dat zij, zoo dikwijls zij geestelijker wijze communiceerde, eene genade verkreeg eenigermate gelijk aan die, welke zij zou ontvangen hebben, indien zij werkelijk tot de H. Communie ware genaderd. Om kort te gaan, de heilige kerkvergadering van Trente spreekt met veel lof over de geestelijke Communie, en prijst die oefening aan de geloovigen ten zeerste aan. Ook hebben alle godvruchtige Christenen de gewoonte van dikwijls op eene geestelijke wijze te communiceren. De zalige Agatha *van het Kruis* deed dit elken dag twee

honderd malen; en Pater Petrus Faber, de eerste medgezel van den H. Ignatius, zeide, dat, om Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament met veel vrucht te ontvangen, de herhaalde oefening der geestelijke Communie allernuttigst was.

Dat dan niemand, die voortgang wil maken in de liefde tot Jesus Christus, nalate de geestelijke Communie te doen, ten minste zoo dikwijls als hij het H. Sacrament bezoekt, of de heilige Offerande bijwoont. En beter nog ware het dit bij die gelegenheden driemaal te herhalen, te weten bij het begin, in het midden en op het einde van elk bezoek, dat men doet, of van elke heilige Dienst, waarbij men tegenwoordig is. Wees overtuigd, lieve lezer, dat de oefening der geestelijke Communie veel grooter nut aanbrengt

dan sommigen wel meenen. En wat is tevens gemakkelijker dan deze oefening? Men doet die Communie, zeide bovengenoemde Joanna *van het Kruis*, zonder door iemand opgemerkt te worden, en zonder dat men vooraf behoeft te vasten of verlof daarvoor te vragen aan zijnen biechtvader; men doet haar op welk uur van den dag men maar wil; met eene oefening van liefde is alles verrigt.

**Wijze van de geestelijke Communie
te doen.**

Lieve Jesus, ik geloof, dat Gij in het allerheiligste Sacrament des Altaars wezenlijk tegenwoordig zijt. Ik bemin U bovenal, en wenschte U in mijn binnenste te ontvangen. Maar dewijl ik dit thans niet werkelijk doen

kan, zoo smeeek ik U om ten minste op eene geestelijke wijze in mijn hart te komen. Zie, ik omhels U, als hadde ik U reeds werkelijk ontvangen, en ik vereenig mij geheel en al met U. Laat niet toe; o lieve Jesus, dat ik mij ooit van U afscheide!

O! korter:

Ik geloof, lieve Jesus, dat Gij in het allerheiligste Sacrament tegenwoordig zijt. Ik bemin U, en verlang mij met U te vereenigen. Kom dan in mijn hart: ik omhels U; o verlaat mij nooit meer.

Schictgebed.

*Absorbeat, quaeso, Domine Jesu
Christe, mentem meam ignita et
melliflua vis amoris tui, ut amore
amoris tui moriar, qui amore amo-*

ris mei dignatus es mori. De H. Franciscus.

*O liefde die niet bemind wordt!
o liefde, die niet gekend zijt!* De H. Maria Magdalena de Pazzi.

Gebed voor de bezoeking bij het Allerheiligste Sacrament.

Heer Jesus Christus, die, om de liefde, welke gij den menschen toedraagt, dag en nacht onder de gedaante van brood op onze altaren rust, terwijl Gij daar vol goedheid ons afwacht, en met liefde allen ontvangt, die komen om U in het allerheiligste Sacrament te bezoeken — ik geloof, dat Gij dáár wezenlijk tegenwoordig zijt; ik aanbid U uit den afgrond van mijn niet, en bedank U voor alle de genaden, die Gij mij bewezen hebt, maar voornamelijk hiervoor, dat Gij

mij U zelven in dit heilig geheim geschonken, uwe allerheiligste Moeder Maria tot voorspreekster gegeven, en mij geroepen hebt om U in deze Kerk te bezoeken.

Ik groet dan in dit oogenblik uw liefdevol hart, en doe dit om U te bedanken voor de groote weldaad der instelling van dit H. Sacrament, en om U eenige vergoeding te geven voor den hoon, dien Gij van uwe vijanden in dit heilig geheim te dulden hebt. Ik wil ook door U hier te bezoeken, lieve Jesus, U aanbidden op alle die plaatsen van de wereld, waar Gij in uw H. Sacrament niet genoeg vereerd wordt of het meest verlaten zijt. Ik bemin U, lieve Jesus, uit geheel mijn hart. Het doet mij leed, dat ik U, oneindig goed, voorheen zoo dikwijls vergramd heb. Onder inroeping van

uwen bijstand maak ik thans een vast voornemen van U nooit wederom te beleedigen; en van dit oogenblik af, wijd ik mij, hoe ellendig ik dan ook ben, geheel en al aan U toe: ik maak U meester van mijnen wil, van mijne neigingen, van mijne verlangens, en van alles wat mij toebehoort; doe met mij wat Gij wilt; ik smeeU alleen om uwe heilige liefde, om de volharding in het goede ten einde toe en om eene volmaakte gehoorzaamheid aan uwen heiligen wil. Ontferm U over de zielen in het vagevuur, en voornamelijk over de zielen van hen, die tijdens hunnen levensloop hier op aarde, de meeste godvrucht hadden tot het allerheiligste Sacrament en tot de H. Moeder Gods Maria. Ook de ongelukkige zondaars beveel ik U aan, lieve Jesus! Ik vereenig,

o mijn dierbare Verlosser, al de gevoelens van mijn hart met die van uw liefdevol hart, en zoo vereenigd, offer ik die aan uwen hemelschen Vader op, en smeeke Hem in uwen naam, die uit liefde tot U aan te nemen, en mijne gebeden te verhooren.

I. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer Jesus Christus, die om de liefde, enz.
Zie bladz. 192.

Ik ben dan hier bij de bron van alle goed, bij Jesus in het allerheiligste Sacrament des Altaars, die mij toeroept: *wie dorst heeft, kome tot Mij*. O wat stroomen van genaden zijn

den heiligen onophoudelijk toegevoeld uit deze bron van het allerheiligste Sacrament : waarin Jesus ons al de verdiensten van zijn lijden uitdeelt , gelijk de Profeet het voorspelde : *Gij zult water scheppen uit de fonteynen des Zaligmakers.* Is. 12, 3.

Toen Avila's beroemde leerlinge in het geestelijk leven , de gravin van Feria , eene non geworden was in de orde der H. Clara , ging zij Jesus in het H. Sacrament zoo dikwijls bezoeken , en maakte dan hare bezoeken zoo lang , dat zij daardoor onder hare zusters den naam kreeg van de bruid van het H. Sacrament. En toen men haar eens vroeg , wat zij toch deed in al die uren , die zij voor het Tabernakel neergeknield doorbragt , gaf zij dit antwoord : *Ik zou , zeide zij , wel voor eeuwig daarkunnen blijven.* Of

rust daar niet dat Wezen, dat eens het genot der gelukzaligen moet uitmaken? Goede God! men vraagt, wat men voor het H. Sacrament al doet! Men doet daar alles: men bemint, men verkeerlijkt, men vraagt. Wat doet de arme en behoeftige in tegenwoordigheid van den rijke? wat doet de zieke bij den geneesheer? wat iemand, die van dorst versmacht bij eene heldere waterbron? wat een uitgehongerde aan eene wel voorziene tafel?

O allerbeminnelijkste Jesus, mijn leven, mijne hoop, mijn schat! allerzoetste Jesus, eenigst voorwerp van mijne liefde, o hoe veel heeft het U gekost, om in dit Sacrament onder ons te kunnen verblijven! Den dood hebt Gij moeten ondergaan, om

vervolgens op onze altaren te kunnen wonen , gelijk Gij daar nu woont. En hoe veel versmadingen hebt Gij moeten lijden door in dit Sacrament onder ons tegenwoordig te blijven ! Maar , de liefde , welke Gij ons toedraagt , en het verlangen , dat Gij hebt om van ons bemind te worden overwint alles.

Kom dan , Heer Jesus , kom en maak U meester van mijn hart ; neem daar uwen intrek in , en sluit dan voor altijd den ingang er van toe , opdat geen schepsel meer daar binnen sluipe , en een deel roove van de liefde , die U alleen toekomt , en die ik ook aan U alleen geheel en al schenken wil. O mijn dierbare Verlosser , beheersch , bezit Gij alleen mij geheel. En ben ik soms niet volmaakt aan U gehoorzaam , o kastijd mij dan met strengheid , opdat ik in het vervolg

oplettender moge wezen, om in alles uw heilig welbehagen te volbrengen. Maak dat ik niets anders verlange, geen ander genoeg zoeken, dan aan U genoeg te geven, U dikwijls te bezoeken, terwijl Gij rust op onze altaren, dáár mij met U te onderhouden, en U in de H. Communie in mijn binnenste te ontvangen. Hij moge, wie wil, andere schatten zoeken; ik verlang geen anderen schat dan den schat van uwe liefde! om dien schat alleen wil ik bidden; dien alleen vraag ik hier neergeknield aan den voet van uw altaar. Maak, o goede Jesus, dat ik mij zelven vergeete, om alleen te denken aan uwe goedheid. Heilige Serafijnen! ik misgun U niet de heerlijkheid, dien gij geniet in den hemel, maar wel de liefde, waarvan gij gloeit voor uwen en mijnen God. Ach! leert

gij mij, wat ik doen moet om Hem te beminnen, en hoe ik het zal aanleggen om Hem genoeg te geven.

Schietgebed.

Lieve Jesus! U alleen wil ik beminnen, aan U alleen behagen.

Hier houdt men nu de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Maria is voor ons eene, ofschoon ondergeschikte, bron van genade, waaraan zij zoo rijk is, volgens de uitdrukking van den H. Bernardus, dat er niemand gevonden wordt, die daaraan geen deel hebbe: *De plenitudine ejus omnes*. Door Gods gunst was Maria vol van genade, naar luid van den groet des Engels: *Ave gratia plena*. Wees gegroet Maria, vol van genade! Doch niet voor zich alleen,

merkt de H. Petrus Chrysologus aan ,
maar ook voor ons , en om hare die-
naars daaraan deelachtig te maken ,
ontving Maria dien onuitputbaren
schat van genade.

Scheitgebed.

Causa nostrae laetitiae, ora pro nobis.

*Oorzaak onzer blijdschap , bid
voor ons.*

Hierop zegt men het volgende gebed.

Tot u , o allerheiligste en onbe-
vlekte Maagd Maria, Hemel-koningin,
Moeder van God en ook mijne moeder ,
tot u , o voorspreekster en hoop der
zondaars , neem ik , de allerellendigste
van allen , op dit oogenblik mijne toe-
vlugt. Met den diepsten eerbied kniel
ik voor u neder , o groote Koningin ,
en bedank u voor al de genaden , die

ik door u heb verkregen, en voornamelijk hiervoor, dat gij mij van de straffen der hel, zoo dikwijls door mij verdiend, bevrijd hebt. Ik bemin u, allerbeminlijkste Maria, en om de liefde, die ik u toedraag, beloof ik voor altijd uw dienaar (*uwe dienaress*) te wezen, en, zoo veel in mijn vermogen is, te maken, dat ook anderen u beminnen. Op u is mijn vertrouwen gevestigd; gij moet mij ter zaligheid geleiden. Neem mij dan aan, o Maria, voor uwen dienaar (*uwe dienaress*;) laat mij schuilen onder den mantel van uwe barmhartigheid. En daar gij zoo vermogend zijt bij God, zoo bevrijd mij, smeeke ik u, van alle bekoringen, of wel verkrijg mij de noodige krachten om tot aan mijnen dood toe, die allen te overwinnen. Verwerf mij o allerheiligste Maagd, eene ware

liefde tot Jesus Christus, door uwe voorspraak ook hoop ik eenen goeden dood te sterven. Om de liefde, die gij aan God toedraagt, smeeik ik u mij altijd uwen bijstand te verleen, maar voornamelijk in de laatste oogenblikken van mijn leven. Houd niet op mij te beschermen, tot dat gij mij reeds gelukzalig ziet in den Hemel, waar ik u bedanken en uwe barmhartigheid zal verheffen in alle eeuwigheid. Zoo geschiede het. Amen.

II. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer Jesus Christus, die om de liefde, enz. Zie bladz. 192.

Omdat het brood eene spijze is, die genuttigd, maar ook bewaard kan

worden, daarom heeft Jesus, volgens de bemerking van den godvruchtigen Pater Nieremberg, bij ons op aarde willen blijven onder de gedaante van brood; want onder die gedaante kon Hij en de spijs worden van onze zielen, en tevens in onze Tabernakelen bij voortduring rusten, om daar, door zijne aanhoudende tegenwoordigheid in ons midden, ons gedurig te herinneren aan die alles overtreffende liefde, welke Hij ons toedraagt. De H. Paulus zegt met regt, sprekende van de menschwording van Gods Zoon: *Hij heeft zich zelven vernietigd, de gedaante van eenen dienstknecht aannemende.* PHIL. 2, 7. Maar wat zullen wij zeggen, en hoe aan Jesus onze verwondering over zijne liefde uitdrukken, als wij bedenken, dat Hij niet alleen onze

menschelijke natuur heeft willen aannemen, maar zelfs zich niet ontzien heeft onder de gedaante van brood in ons midden te komen wonen.

«Geene tong is in staat, zegt de H. Petrus van Alcantara, om uit te spreken, hoe zeer Jesus eene ziel bemint, die in staat van genade is;» en daarom ook, toen die allerbinnelijkste Bruidegom der zielen uit dit aardsche leven scheiden zou, liet Hij haar, om altijd levendig in haar geheugen te blijven, dat allerheiligste Sacrament, waarin hij altijd zou tegenwoordig zijn tot eene gedachtenis na; Hij wilde namelijk tusschen zich en de zielen, zijne bruiden, geen ander onderpand van liefde stellen dan zich zelve, door de instelling van het heilig altaar-geheim.

Naardien Gij dan, o mijn bemin-

nelijke Jesus, in onze Tabernakelen hebt willen rusten, om naar de smee-kingen te luisteren van ellendigen, die hier komen om van U gehoor te vragen, o zoo neig dan heden uw oor naar het gebed van eenen allerondankbaarsten zondaar! Met berouw en leedwezen lig ik hier neer voor uwe voeten; ik gevoel, welk een groot kwaad ik gedaan heb met U te beledigen. Vergeven moet Gij mij alles, wat ik tegen U misdgaan heb; dat vraag ik U in de eerste plaats. O mijn God, hadde ik U toch nooit beledigd! En dan, wilt gij weten, o mijn God! waarom ik U smEEK? Zie, ik heb nu begrepen, hoe beminneijk Gij zijt, en mijn hart is op U verliefd geworden: een groot verlangen gevoel ik om U te beminnen, en aan U in alles welgevallig te zijn; maar ach! zonder

uwen bijstand heb ik geene kracht om te doen, wat ik toch zoo gaarne wenschte. Daarom, sta Gij mij bij! Laat het gansche heir der zaligen in mij een nieuw bewijs zien van uwe magt en onuitsprekelijke goedheid; maak dat ik van een wederspanning zondaar, gelijk ik tot dusverre geweest ben, een van uwe hartelijkste vrienden worde: ja, Gij kunt, en wilt mij ook zeker die genade schenken. Voorzie in alles wat mij ontbreekt, opdat ik er toe komen moge om U op het allervurigste te beminnen, of ten minste zoo zeer, als ik U vroeger zwaar beleedigd heb. Ik bemin U, lieve Jesus, ik bemin U boven alles: ik bemin U meer dan mijn leven; o mijn God, mijne liefde, mijn al!

Schietgebed.

Deus meus et omnia.

Mijn God en mijn Al.

*Hier de oefening der geestelijke
Communie. Zie bladz. 190.*

Begroeting van Maria.

*Laat ons dan met vertrouwen
naderen tot den troon der genade.*
HEBR. 4. 188.

De H. Antonius merkt aan, dat Maria kan gezegd worden die troon te zijn, als waarop God al zijne genaden uitdeelt. O Maria, allerbeminlijkste moeder, dewijl gij zoo zeer verlangt de zondaars uit hunnen ongelukkigen staat te redden, o, zoo let op mij, ongelukkigen zondaar; ik neem mijne toevlugt tot u; sta mij krachtdadig bij en spoedig!

Schietgebed.

*Unicum refugium peccatorum,
miserere mei. S. AUG.*

*O eenigste toevlugt der zondaars,
heb medelijden met mij.*

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

III. BEZOEK.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, die om de liefde,
enz. Zie bladz. 192.*

Deliciae meae esse cum filiis hominum.

Mijne wellust is te zijn met de kinderen der menschen. PROV. 8.

Mijne ziel, gij zijt in de tegenwoordigheid van Jesus, die niet te vreden met zijn leven hier op aarde voor het gevallen menschdom ten beste gegeven te hebben, nog daarenboven na zijnen dood onder hen in het allerheiligste Sacrament des altaars zijn verblijf heeft willen houden, alzoo bewijzende dat hij er waarlijk *zijn vermaak in vindt met de kinderen der menschen te wezen.* Maar hoe is het dan mogelijk, roept de H. Teresia uit, dat wij eenen God beledigen, die openlijk verklaart, dat hij in ons *zijn genoeg vindt!* Hoe! Jesus vindt zijn vermaak in

ons, en wij, wij zouden ons vermaak niet vinden in Jesus? Houden zich die onderdanen niet voor zeer gelukkig, aan welke de vorst eene woonplaats vergunt in zijn paleis? Maar hoe gelukkig moeten wij ons dan niet achten, wij die in het paleis van den Koning der koningen, en als onder één dak met Jesus Christus wonen! O! dat wij toch niet vergeten Hem daarvoor onzen dank te betuigen, en ons die gemeenzaamheid van Jesus ten nutte te maken.

Ziedaar dan, mijn Heer en mijn God! uwen dienaar neergeknield voor dit altaar, waarop Gij uit liefde tot mij dag en nacht uw verblijf houdt. Gij zijt de bron van alle goed: Gij de geneesheer van alle kwalen, een schat voor elken behoeftige. Zie neer, mijn

Jesus , daar ligt een zondaar aan uwe voeten , de armste , de krankste van allen ; hij smeekt U om ontferming ; o heb toch medelijden met hem. Neen, lieve Jesus , mijne ellende zal mij den moed niet doen verliezen , nu ik gezien heb, dat Gij uit den hemel op aarde, op onze altaren zijt nedergedaald, en dit alleen uit liefde tot mij. Ik loof U, ik dank U, ik bemin U; en wilt Gij dat ik U nu om iets vrage, zoo luister, waarom ik smeek, ik wil U voortaan niet meer beleedigen, en dat vraag ik van U, dat gij mij licht en genaden geeft, om U uit al mijne krachten te beminnen. Ja, mijn God, ik wil U beminnen uit geheel mijne ziel, uit geheel mijn hart. Maar, ach ! maak Gij toch , dat deze mijne liefdebetuigingen geene bloote woorden , maar eene waarheid zijn , en ik U

door daden mijne liefde betuige. Allerheiligste Maagd Maria, zalig koor der Engelen, en gij, mijne bijzondere bescherm-heiligen, help mij mijnen God uit geheel mijn hart beminnen.

Schietgebed.

Bone Pastor, panis vere, Jesu, nostri miserere; tu nos pasce, nos tuere, tu nos bona fac videre, in terra viventium.

Goede herder, waarachtig brood des levens, Jesus! ontferm u onzer; hoed ons, bescherm ons, en laat ons komen in het land der levenden.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie blad. 190.

Begroeting van Maria.

De godvruchtige Pelbartus zegt, dat de vereering van Maria eene soort van ladder is om ten hemel op te

klimmen. Bidden wij dan de allerheiligste Maagd, dat wij altijd meer en meer vertrouwen mogen stellen op hare bescherming.

Schietgebed.

Tot u verzuchten wij in dit tranendal, o goedertierene Maagd Maria.

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

IV. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer Jesus Christus, die om de liefde, enz. Zie bladz. 192.

—

De wereldlingen vinden zoo veel vermaak in den onderlingen omgang,

dat zij geheele dagen kunnen doorbrengen in gezelschap met elkander.

Wie Jesus Christus niet bemint, verveelt zich voor het heilig Sacrament.

Voor de Heiligen was de omgang met Jesus in het Geheim zijner liefde een hemel op aarde. De H. Teresia zeide na haren dood tot eene van hare kloosterzusters: Wij die in den hemel wonen, en gij die nog op deze aarde uw verblijf houdt, wij moeten één zijn in liefde; wij als reeds genietende, en gij als nog lijdende; en wat wij in den hemel doen ten opzichte van het goddelijk *Wezen*, dat moet gij doen op aarde ten aanzien van het allerheiligste Sacrament des Altaars.» Zoo maakt dan dat heilig geheim ons paradijs uit op aarde.

O Lam zonder vlekken, dat voor

ons op het kruishout geslagt zijt , o gedenk , dat ik eene van die zielen ben , die Gij met zooveel lijden en door uwen smartelijken dood verlost hebt. Gij hebt U geheel aan mij geschonken , en doet dit nog bij voortduring , door uit liefde tot mij op onze altaren dagelijks U zelve op te offeren. O maak toch , dat ik naar waarheid zeggen kan U te bezitten , en dat ik U nooit of nimmer verlieze ; maak , dat ik geheel en al aan U toebehoore. Zie , lieve Jesus , ik geef mij thans geheel en al aan U over , opdat Gij met mij handelt volgens uw welbehagen. Ik schenk U mijnen wil ; boei Gij dien met de zachte banden van uwe liefde , opdat alzoo mijn wil voor altijd ten dienste sta van den uwe. Voortaan wil ik niet meer leven om aan de begeerten van mijn hart te

voldoen, neen, maar alleen om aan U genoeg te geven. Vernietig in mij alles wat U in mij mishaaft; geef mij de genade van aan niets anders meer te denken dan aan U genoeg te geven, en laat mij ook niets anders meer verlangen dan wat met uw verlangen overeenkomstig is. Ik bemin U, o mijn dierbare Verlosser, ik bemin U uit geheel mijn hart; ik bemin U, omdat gij wilt dat ik U beminne; ik bemin U, omdat gij de liefde van ons menschen onwaardig zijt, o mijn God! en dit smart mij, dat ik U niet zoo zeer bemin, als Gij verdient door mij bemind te worden. O mogt ik toch mijn leven kunnen geven uit liefde tot U. Neem, o mijn God, dezen wensch voor daad aan, en schenk mij uwe liefde. Amen. Zoo zij het.

Schietgebed.

O heilige wil van God, geheel en al offer ik mij aan u op.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Ego Mater pulchræ dilectionis. *Ik ben de Moeder der reine liefde* zegt Maria, dat is, van de liefde, die de zielen zuivert en behagelijk maakt aan God. De H. Maria Magdalena de Pazzi zag eens in den geest, hoe Maria zekeren zoeten drank ronschonk, die de liefde tot God moest beteekenen. En Maria alleen is de uitdeelster van dien drank; o bidden wij haar dan daarom!

Schietgebed.

Lieve Moeder Maria, mijne hoop,

maak dat ik geheel en al aan Jesus toebehoore!

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 201.

V. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer Jesus Christus, die om de liefde, *enz.* Zie bladz. 192.

De musch, zegt David (1), vindt hare schuilplaats onder de daken; en de tortelduiven bouwen zich een nest. Gij, o mijn God en mijn Koning, hebt

1) Passer invenit sibi domum, et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos; altaria tua Domine virtutum, Rex meus et Deus meus. Ps. 83, 4.

U voor woonstede uitgekozen onze altaren, ten einde daar onder ons te wonen, en U ten allen tijde voor ons toegankelijk te maken. Waarlijk, lieve Jesus, Gij hebt, om zoo te spreken, al te veel liefde voor de menschen; en om door hen bemind te worden, kunt Gij niet meer doen, dan Gij werkelijk reeds gedaan hebt. O maak toch, dat wij dan ook van onzen kant U uit al onze krachten beminnen. Neen, dat gaat niet aan, dat ons hart koud zou blijven voor eenen God, die voor ons steeds zulk eene uitstekende liefde koestert. Trek ons tot U, lieve Jesus, door het zoete en aanlokkelijke van uwe liefde; en doe ons bevatten, hoezeer Gij verdient door ons bemind te worden.

O oneindige Majesteit en goedheid van mijnen God! zoo onbegrijpelijk

veel hebt Gij gedaan om van de menschen bemind te worden! en toch hoe weinigen worden er gevonden, die uwe liefde met wederliefde vergelden! En, ach! onder het ongelukkig getal dier ondankbaren ben ik ook eens geweest; maar voortaan wil ik er niet meer onder gerekend worden; neen! ik heb vastelijk besloten U uit al mijne krachten te beminnen, en niets anders te beminnen dan U alleen. Dat verdient Gij, mijn God, en beveelt het mij ook met zoo vollen nadruk. Welaan dan! U zij daarin genoeg gegeven. O God van mijne ziel, maak Gij dat ik U volmaaktelijk behage; daarom smee ik U, en hoop ook mijne nederige bede vervuld te zien. Aardsche goederen, Gij moogt ze geven aan die ze verlangen; ik voor mij verlang en zoek geen anderen schat dan den schat van

uwe liefde. Ik bemin u, lieve Jesus, ik bemin U, o oneindige goedheid! Gij zijt mijn eenigst goed, mijn eenigst genoeg, en het eenigst voorwerp van mijne liefde.

Schietgebed.

Lieve Jesus! daar Gij U zelven voor mij geheel en al ten beste gegeven hebt, zoo offer ook ik mij zelven geheel en al aan U op.

Hier de oefening van de geestelijke Communie Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Maria! heilige Moeder en Maagd, een hartenroofster noemt u de H. Bernardus: *Raptrix cordium*. O ik smeeek u, roof ook mijn hart, zie, daar is het, geheel zij het u geschon-

ken, om het op te offeren aan God in
vereeniging met het uwe.

Schietgebed.

Beminnelijke Moeder, bid voor mij.

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbevleete
Maagd, enz. Zie bladz. 201

VI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Heer
Jesus Christus, die om de liefde,
enz. Zie bladz. 192.

—

De Heer Jesus leert ons, dat,
waar iemand meent zijnen schat te
hebben, daar ook het voorwerp is te
vinden van zijne liefde. En zoo begrij-
pen wij dan ook, hoe de Heiligen, die

buiten Jesus Christus niets waardeerden, en niets anders beminden dan Hem, ook geheel hun hart in het allerheiligste Sacrament des Altaars als besloten hielden.

O mijn allerbeminnelijkste Jesus, die hier onder de gedaante van brood tegenwoordig zijt! Gij, die uit liefde tot mij nacht en dag rust in dit Tabernakel, o trek, bid ik U, geheel mijn hart tot U, en doe dat dermate, dat ik aan niets anders meer denke dan aan U, niets anders meer beminne dan U, niets anders zoeken, niets anders verhoopen dan U, en U alleen. Ja, zoo moet Gij het met mij maken, lieve Jesus! doe het om de verdiensten van uw bitter lijden, daarom vraag ik het U, en daarom hoop ik ook vastelijk dat Gij het doen zult.

O mijn Zaligmaker, die hier onder

de gedaante van brood tegenwoordig zijt! O goddelijke Herder der zielen! hoe teeder zijn de middelen, die Gij hebt uitgevonden, o God van liefde, om U van uwe schepselen te doen beminnen.

Eeuwig Woord des Vaders! voor ons hebt Gij de menschelijke natuur aangenomen, en, niet tevreden met voor ons den dood te ondergaan, hebt Gij ons nog daarenboven in dit H. Sacrament U zelven willen schenken om ons gezelschap te houden, om het voedsel onzer zielen te worden, en om ons een onderpand te geven van uwen hemel, dien Gij ons hebt toegezegd. Gij vertoondet U aan ons, eerst als teeder kind in den stal van Bethlehem; dan als behoeftige in den winkel van eenen ambachtsman; vervolgens als schuldige, hangende aan

een kruishout om te voldoen voor onze zonden; en nu woont Gij in ons midden onder de nederige gedaante van brood op onze altaren. O mijn God! wanneer zal ik toch eens met der daad beantwoorden aan zoo vele uitstekende bewijzen van uwe liefde voor mij! Ja, Heer! ik wil alleen leven om U te beminnen. Want ook wat baat mij het leven, indien ik het niet geheel en al bestede om U te beminnen, en aan U te behagen, mijn beminnelijke Verlosser, die geheel U zelven voor mij ten beste gegeven hebt? En wat anders wil ik toch beminnen buiten U, die de goedheid, de liefde zelve zijt? Zij leve dan mijne ziel, zij leve alleen om U te beminnen; van liefde smelte zij weg op het bloot herdenken van uwe liefde; alleen het hooren noemen van kribbe,

kruis, altaar-geheim, reeds dit alleen ontsteke in mijne ziel eene heilige begeerte om groote dingen te doen voor U, mijn lieve Jesus, die zoo onuitputtelijk veel voor mij gedaan en geleden hebt.

Schietgebed.

Maak, lieve Jesus, dat ik iets voor U doen moge, voordat ik sterve.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Quasi oliva speciosa in campis.
Ik ben, zegt Maria, de heerlijke olijfsruik, die altijd olie geeft van barmhartigheid. Ik sta te midden van het veld, om door iedereen gezien te kunnen worden, en opdat allen tot mij hunne toevlugt zouden kunnen

nemen. Laten wij dan onze lieve Moeder Maria met den H. Augustinus toeroepen: *Memorare, o piissima Maria non esse auditum a saeculo: quemquam ad tua praesidia confugientem a te esse derelictum*; dat is: Gedenk, o allergoedertierenste Maria, dat het nooit gehoord is, dat iemand die tot u zijne toevlugt had genomen, door u verstooten is geworden!

Schietgebed.

O Maria, verkrijg mij de genade van altijd tot u mijne toevlugt te nemen.

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

VII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, die om de liefde, enz.
Zie bladz. 192.

Jesus, de' liefdevolle Herder onzer zielen, die zijn eigen leven liet voor ons zijne schaapjes, wilde niet, dat wij door zijnen dood van Hem gescheiden zouden zijn. Hoort Hem ons toeroepen: Altijd blijf Ik bij u, voor u blijf Ik op aarde in dit heilig altaargeheim: hier kunt ge Mij altijd vinden om u te helpen, en om u met mijne tegenwoordigheid te troosten: neen, Ik verlaat u niet tot aan het einde der wereld; zoo lang er menschen op aarde zullen zijn, blijf ook Ik in dit heilig altaargeheim in hun midden.

Zeer schoon zegt de H. Petrus van Alcantara, op Jesus en zijne Kerk doelende: « De bruidegom wilde in zijne lange afwezigheid aan zijne bruid eenig gezelschap achterlaten; en daarom was het, dat Hij het heilig altaargeheim instelde: zoo bleef Hij altijd zelf bij zijne bruid, en kon haar voorzeker geen beter gezelschap geven.»

O mijn allerbeminnesswaardigste Zaligmaker! zie, ik bezoek U heden, terwijl Gij daar rust op dit altaar; maar met hoeveel grooter liefde bezoekt Gij mij op uwe beurt, wanneer Gij in mijne ziel komt door de H. Communie! Want alsdan zijt Gij niet alleen bij mij tegenwoordig, maar wordt ook nog het voedsel mijner ziel; dan vereenigt Gij U geheel met mij, en schenkt Gij U geheel en al aan mij, zoodat ik in dat zalig oogen-

blik naar waarheid zeggen kan : Lieve Jesus , zie , nu zijt Gij geheel de mijne ! Maar geeft Gij U alzoó geheel en al aan mij , o dan is het ook allerbillijkst , dat ik van mijnen kant mij ook geheel en al aan U geve. Een nietige aardworm ben ik , en Gij , Gij zijt de oneindige God ! O God van liefde ! O liefde van mijne ziel ! Ach , wanneer zal ik geheel en al de uwe zijn , en dit door daden toonen ! Gij kunt mij zoo maken , lieve Jesus ! o doe het , ik bid er U om ; laat ik van U de genade verkrijgen , van vóór dat ik uit dit leven scheide , mij zoo geheel en al aan U verknocht te zien , dat ik in niets mij zelven meer toebehoore. Gij verhoort , o mijn God , de gebeden van allen , die U aanroepen ; o verhoor dan ook heden de bede van eene ziel , die U naar waarheid en met der daad beminnen

wil. Ja, uit al mijne krachten wil ik U beminnen, lieve Jesus; overal waar Gij het verlangt, wil ik gehoorzaam zijn, en dit zonder eigenbelang, zonder belooning. Uit liefde wil ik U dienen, alleen om aan U te behagen, alleen om genoeg te geven aan uw hart, dat mij zoo vurig bemint; U lief te hebben, zal mijne belooning zijn! Neem dan, welbeminde Zoon van den eeuwigen Vader, neem mijne vrijheid en mijnen wil: neem allès wat ik bezit, neem geheel mijn wezen, en geef mij U daarvoor. Ik bemin U, ik zoek U, ik verzucht naar U; de mijne moet Gij wezen, de mijne, de mijne!

Schietgebed.

Lieve Jesus, maak dat ik geheel en al de uwe worde.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Maria, mijne allerbeminnelijkste Moeder! de geheele H. Kerk noemt en groet u: *spes nostra Maria; onze hoop!* Daar gij alzoo aller hoop zijt, zoo zijt gij dan ook de mijne. Gij zijt al mijne hoop, *tota ratio spei meae*, riep de H. Bernardus u toe: en van u zeide diezelfde heilige man, nog: *in te speret qui desperat*: «Die »wanhoopt stelle in U zijn vertrouwen.» En zoo wil ik u ook toeroepen: Lieve Maria! troosteres der bedrukten! op u is al mijne hoop gevestigd.

Schietgebed.

Maria, Moeder Gods, bid gij Jesus voor mij.

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

VIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer Jesus Christus, die om de liefde, enz. Zie bladz. 192.

Wat Jesus toeriep aan de heilige bruid van het hooglied; *sta op, haast u, mijne vriendin, mijne schoone, en kom* (1), datzelfde zegt Hij ook aan elkeen, die Hem komt bezoeken in zijn H. Sacrament. O zielen, die Mij hier bezoekt, roept Hij, *sta op, rigt u op uit uwe ellende; Ik ben hier om u met eenen schat van ge-*

1) *Surgere, propera, amica mea, formosa mea, et veni.* Cant. 2.

naden te verrijken; *haast u*, nader tot Mij, zet u aan mijne zijde, en wees niet verschrikt voor mijne Majesteit, die zich in dit Sacrament vernederd heeft, om uwe vreeze weg te nemen, en om u vertrouwen in te boezemen; *mijne vriendin*, niet meer in vijandschap ben Ik met u, neen, gij zijt thans mijne geliefde, want gij bemint Mij, en Ik bemin u; *mijne schoone*, mijne genade gaf u die schoonheid; *kom*, welaan, omhels Mij, en vraag van Mij wat gij wilt, met het grootst vertrouwen.

De H. Teresia maakt de bemerking, dat Jesus, die groote Koning der heerlijkheid, daarom ook de gedaante van brood heeft willen aannemen in het heilig altaargeheim, en aldus zijne Majesteit verbergen, ten einde ons aan te moedigen om met

des te grooter vertrouwen tot zijn H. Hart onze toevlugt te nemen.

Laat ons dan met een groot vertrouwen en eene innige liefde tot Jesus naderen; vereenigen wij ons met Hem, en smeeken wij van Hem allerlei genaden af.

O eeuwige Woord des Vaders! vleeschgeworden God, die voor mij onder de gedaante van brood in dit H. Sacrament hebt tegenwoordig willen wezen, hoe groot een genoegen moet het niet voor mij zijn te weten, dat ik hier voor U lig neergeknield, voor U, die mijn God zijt, de oneindige Majesteit en goedheid, die mijner ziele zoo groote liefde toedraagt.

O zielen, Gij allen die Liefde voor God hebt, waar gij u ook bevinden moogt, in den hemel of op de aarde, ik smeeke u, bemint God ook voor

mij! Lieve Moeder Maria, o help mij om Hem te beminnen. En Gij, mijn allerliefste Jesus, maak U tot het voorwerp van al mijne liefde; maak U meester van mijnen ganschen wil, en bezit Gij mij geheel en al. Geheel mijn denkvermogen offer ik aan U op, opdat het altijd bezig zij met de gedachte aan uwe goedheid. Ook mijn ligchaam wijd ik U toe, opdat het mij helpen moge om aan U genoeg te geven; en mijne ziel zij U toegeheiligd, opdat zij geheel en al de uwe zij. O Welbeminde van mijn hart! hoe gaarne zou ik zien, dat alle menschen begrepen, welke teedere liefde Gij hun toedraagt, opdat zij allen maar alleen leefden om U te eeren en aan U te behagen, gelijk Gij dit verlangt en verdient! Laat *ik* ten minste altijd uwe oneindige schoonheid beminnen.

Ja, van dit oogenblik af aan, wil ik alles doen, wat in mijn vermogen is, om aan U te behagen. Ik maak een vast voornemen van alles te laten, het moge zijn wat het wil, wat aan U zoude kunnen mishagen, al koste het mij nog zooveel moeite, en al moest ik daarbij alles, tot mijn leven toe, verliezen. O mij gelukkige, indien ik alles verloor om U te bezitten, mijn God, mijn schat, mijne liefde, mijn al.

Schietgebed.

Jesus, eenigst voorwerp mijner liefde, neem mij geheel en al in, maak U ganschelijk meester van mij.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting tot Maria.

Si quis est parvulus , veniat ad me.
Laat de kleinen tot mij komen. PROV.
9. Maria noodigt al de kindertjes ,
die eene moeder behoeven , uit , om ,
tot haar te komen , als zijnde zij on-
der al de moeders de teederste. Daar-
omtrent zeide de godvruchtige Pater
Nieremberg : « De liefde van al de
moeders bij elkander genomen , is
nog maar een schaduwbeeld bij de
liefde , welke Maria aan elk van ons
in het bijzonder toedraagt. » Lieve
Moeder Maria , Moeder van mijne ziel ,
Moeder die mij bemint , die naast
God meer dan iemand anders verlangt ,
dat ik zalig worde , Moeder toon mij
dat gij ook mij eene moeder zijt :
monstra te esse matrem.

Schietgebed.

Lieve Moeder, maak dat ik altijd
aan u denke.

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz 201.

IX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heere
Jesus Christus, die om de liefde,
enz. Zie bladz. 192.

—

De H. Joannes zegt in zijne Openbaring, dat hij den Heer zag met eenen gouden gordel onder zijne borsten (1). En ziedaar juist het beeld van Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament des altaars: vol zijn zijne borsten

1) Apocal. 1, 13.

sten van melk, dat is, van genaden, welke hij in zijne barmhartigheid ons wil schenken, gelijk eene moeder, die overvloed van melk heeft, en naar kinderen zoekt, die haar dien afzuigen.

Pater Alvarez, zag in het allerheiligste Sacrament, Jesus Christus daar staande met de handen vol genaden, zoekende aan wie Hij dezelve zou mogen uitdeelen. En de H. Catharina van Siënna zegt ons van zich zelve, dat, wanneer zij tot de H. 'Tafel naderde, zij dit met even zoo veel gretigheid deed, als een zuigend kind zich werpt aan de borst zijner moeder.

O welbeminde en eenige Zoon van den eeuwigen Vader! nu begrijp ik, dat er geen voorwerp is zoo waardig om bemind te worden als Gij. Ik begeer U zoo zeer te beminnen, als

Gij verdient bemind te worden, of ten minste zoo zeer als eene ziel maar wenschen kan U te beminnen. Ik zie wel in, mijn lieve Jesus, dat ik, die U eens verraden, en zoo weerspannig geweigerd heb aan de uitnoodigingen van uwe liefde te beantwoorden, nu onwaardig ben om U te beminnen, en niet meer verdien zoo dicht bij U te naderen, als ik doe in het heilig kerkgebouw; maar nogtans voel ik, dat Gij mijne liefde vraagt; mij dunkt Gij roept mij toe: *Fili mi, praebe cor tuum mihi. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo*: dat is: «Mijn Zoon, schenk mij uw hart. Uit geheel uw hart zult gij den Heer uwen God beminnen.» Ik begrijp het nu: daarom hebt Gij mij tot dusverre in het leven behouden, en niet reeds sedert lang tot de straf-

fen der hel verwezen , opdat ik mij bekeeren zou , en U uit geheel mijn hart beminnen. Dewijl Gij dan nog , o liefderijke Jesus , door mij bemind wilt worden , zoo geef ik mij dan ook geheel aan U over ; zie daar ben ik. Ik wil geheel en al de uwe zijn ; ik be- min U , o mijn God , die de goedheid , de liefde zelve zijt ; U kies ik uit voor eenigsten heer en meester van mijn hart. Gij wilt het nog hebben dat hart , en ik geef het U zoo gaarne : koud is het en afschuwelijk ; maar neem Gij het aan , dan is het spoedig herschapen. Kom , mijn Jesus , kom , maak dat ik anders worde dan ik tot dus verre geweest ben ; ik durf niet langer zoo voortleven als ik tot hiertoe gedaan heb , zoo ondankbaar tegen U , zoo koud voor uwe on- eindige goedheid , die zoo veel liefde

voor mij koestert en eene oneindige liefde waardig is. Maak, lieve Jesus, dat ik van dit oogenblik af U zoo zeer beminne, dat ik mijne vroegere nalatigheid daardoor geheel vergoeden moge.

Schietgebed.

O mijn God, mijn God, U alleen wil ik beminnen, U alleen.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Met Jesus haren Goddelijken Zoon komt geheel overeen Maria zijne heilige Moeder, die eene moeder van barmhartigheid zijnde, dan genoeg heeft en zich verblijdt, wanneer zij ellendigen kan helpen, en hun troost

verschaffen. En zoo groot is het verlangen van die moeder om wel te doen aan allen, dat Bernardinus de Bustis niet aarzelde te zeggen: *Plus desiderat ipsa facere tibi bonum et largiri gratiam, quam tu accipere concupiscis*; dat is: « Grooter is Maria's begeerte om u wel te doen, dan uw verlangen om door haar begunstigd te worden.

Schietgebed.

Spes nostra salve! Wees gegroet, Maria, onze Hoop!

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 192.

X. BEZOEK.

*Gebed van voorbereiding ; Heer
Jesus Christus, die om de liefde,
enz. Zie bladz. 192.*

O Gij, die verzot zijt op de wereld,
rampzaligen ! roept de H. Augustinus
uit, waar meent gij toch eindelijk
voldoening voor uw hart te kunnen
vinden ? Komt tot Jesus, want Hij
alleen is in staat u dat genoeg te
geven, waar gij naar haakt. *Miseri,
quo itis? bonum quod quaeritis, ab
ipso est.* Wees gij toch wijzer, o mijne
ziel, dan die wereldlingen, en zoekt
gij God alleen. *Quaere unum bonum,
in quo sunt omnia bona.* Zoek, zegt
u de H. Augustinus, *dat ééne goed,
dat alle ander goed in zich sluit,* zoek

God. En spoedig kunt gij Hem vinden : zie Hij is hier , digt bij u. Vraag van Hem al wat gij verlangt ; want , om uwe gebeden te verhooren en u te troosten , woont Hij hier in dit Tabernakel. De H. Teresia zeide : slechts aan weinigen is het geoorloofd voor den koning te verschijnen ; hot hoogste , wat de meesten verhop en kunnen , is met hem te spreken door middel van een derden persoon. Maar om met U te spreken , o mijn Jesus , zijn er geen derde personen noodig ; altijd zijt Gij in het H. Sacrament des altaars bereid om gehoor te geven aan iedereen , wie hij ook zijn moge ; dáár kan elk die maar wil , U altijd vinden en zich met U onderhouden , even als een vriend met den anderen. Maar zelfs dan wanneer iemand in persoon met den koning mag spreken , met hoe-

veel last en moeite gaat dit dan nog niet gepaard? slechts weinige malen door het jaar verleenen de vorsten dezer wereld gehoor; terwijl Gij, mijn Jesus, nacht en dag voor allen toegankelijk zijt, zonder dat iemand U ooit ongelegen kan komen.

O Jesus, liefderijke Verlosser, die hetzij Gij ons tot spijs zijt in de H. Communie, hetzij Gij rust op onze altaren, overal door de beminnelijke bekoorlijkheden uwer liefde tot U trekt zoo velen harten, die door wederliefde tot U ontvlamd, en opgetogen door uwe goedheid, als van een heilig vuur ontstoken, van liefde tot U branden, o, ik smEEK er U om, trek ook mijn ellendig hart alzoo tot U. Ach! het verlangt toch ook U te beminnen, en wenschte zoo gaarne te leven als gekluisterd aan uwe liefde. Zie, van

dit oogenblik af aan, stel ik al mijne belangen, al mijne inzigten, al mijne genegenheden, mijne ziel, mijn ligchaam, in één woord, alles wat ik ben of heb, stel ik in de handen van uwe goedheid. Neem mij nu aan, o Heer Jesus, en handel met mij naar uw welbehagen. Neen, o neen, nooit meer wil ik mij beklagen, o mijne liefde, over de heilige beschikkingen van uwe Voorzienigheid. Ik weet het, alles wat Gij doet, komt voort uit een hart vol van liefde voor mij, en is bij gevolg tot mijn best. Wat het ook zijn moge, het is mij genoeg, dat Gij het wilt, opdat ook ik er genoeg in neme, en nu en in eeuwigheid. Doe in mij en met mij alles wat u behaagt; ik vereenig mij geheel met uwen wil; die de heiligheid, de goedheid, de volmaaktheid, de beminnelijkheid

zelve is. O heilige wil van mijnen God, wat zijt Gij mij dierbaar. Met U vereenigd, en aan U als gebonden, wil ik altijd leven en alzoo eindelijk sterven. Uw genoegen, uw behagen is ook mijn genoegen en mijn behagen; uw verlangen zal ook mijn verlangen zijn. O mijn God, mijn God help mij, maak dat ik van dit oogenblik af alleen voor U leve, alleen leve om te willen, wat Gij wilt, en om uwe goedheid te beminnen. Sterven wil ik uit liefde tot U, omdat Gij gestorven zijt uit liefde tot mij, en U zelven gemaakt hebt tot eene spijs mijner ziel. Ja, ik verfoei de dagen, waarop ik U zoo snood beleedigende, mijnen boozen wil heb opgevolgd. Ik bemin U, o wil van mijnen God, zoo zeer als ik God zelven bemin, want Gij zijt één met God. Ik bemin U uit geheel

mijn hart, en offer mij zelven geheel en al aan U op.

Schietgebed.

O Wil van mijnen God, Gij zijt het voorwerp mijner liefde.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Zoo spreekt onze groote Koningin, Maria: «Bij mij zijn schatten om hen rijk te maken, die mij beminnen.» *Mecum sunt divitiae... ut ditem diligentes me.* PROV. C. 8. Wil alzoo iemand rijk zijn in genaden, hij beminne Maria. Zeker geacht schrijver noemt daarom Maria *thesauraria gratiarum*, dat is de schatbewaarster der genaden. O gelukkig hij, die

met liefde en vertrouwen tot Maria zijne toevlugt neemt! Lieve Moeder, mijne hoop, gij kunt mij zalig maken; ik verwacht ook van u, dat gij het doen zult.

Schietgebed.

Mater amabilis, ora pro me.
Beminnelijke Moeder, bid voor mij.

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer Jesus Christus, die om de liefde, enz. Zie bladz. 192.

«Laat ons toch zorg dragen, roept de H. Teresia uit, dat wij ons niet verwijderen van onzen beminnelijken

Herder Jesus, of hem uit het oog verliezen; want die schaapjes, welke zich digt bij den herder houden, worden altijd meer dan de overige door hem gestreeld, en altijd krijgen zij een brokje mede van hetgeen hij zelf eet. En gebeurt het dat de herder in slaap is gevallen, dan loopt het schaapje niet weg, neen, maar het blijft liggen aan zijne zijde, tot dat de herder wakker wordt, of zelf wekt het hem op uit den slaap, en dan streelt zijn meester het nog meer dan naar gewoonte.» O mijn Verlosser, die hier in het H. Sacrament tegenwoordig zijt, zie ik ben ook hier aan uwe zijde, goede Herder mijner ziele: voor liefkozing vraag ik van U niets anders dan een hart, dat brandt van liefde tot U, en volharding in die liefde.

Ik dank u, o heilig geloof! gij leert en verzekert mij dat in dit goddelijk geheim des altaars geen brood is, maar, dáár, onder de *gedaante* van brood, wezenlijk tegenwoordig is mijn Verlosser Jesus Christus, die uit liefde tot mij onder die nederige gedaante zich heeft willen verbergen. O mijn God en mijn al! ik geloof vastelijk, dat Gij in het H. Sacrament des altaars wezenlijk tegenwoordig zijt; en ofschoon ik U niet zie met mijne ligchamelijke oogen, zoo weet ik toch door het geloof, dat Gij onder de gedaante van brood op onze altaren rust, en ik erken U daar voor den Koning van hemel en aarde en den Verlosser der wereld. O mijn allerzoetste Jesus! Gelijk Gij mijne hoop, mijne zaligheid, mijne sterkte en mijn troost zijt, zoo wil ik ook dat Gij

al mijne liefde uitmaakt, en het eenigste voorwerp zijn zult van al mijne gedachten, van al mijne verlangens, van al mijne neigingen. Meer verheug ik mij over de hoogste gelukzaligheid welke Gij geniet, en in alle eeuwigheid genieten zult, dan over alle goed, dat mij in den tijd of in de eeuwigheid zou kunnen te beurt vallen. Mijn hoogste genoegen, o mijn beminnelijke Zaligmaker, bestaat hierin dat Gij volmaakt gelukkig zijt, en dat uw geluk oneindig is. Heersch, o mijn God, heersch over mijne ziel, ik geef haar geheel en gansch aan U over; neem er voor altijd bezit van. Laten mijn wil, mijne zinnen, al mijne ligchamelijke en verstandelijke vermogens als even zoo vele dienaars zijn van uwe liefde, en mij op deze wereld alleen maar strekken om aan U ge-

noegen te geven en uwe eer te bevorderen. Zoodanig was uw leven hier beneden, o Maria, o Moeder van mijnen Jesus; o gij, die in liefde tot Hem alle anderen te boven gingt, sta mij bij, en verkrijg voor mij de genade van voortaan te leven, gelijk gij altijd geleefd hebt, vindende namelijk al uw geluk in dat van God.

Schietgebed.

Lieve Jesus! Laat ik geheel de uwe zijn, en Gij geheel de mijne wezen.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Beatus vir, qui vigilat ad foras meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. *Gelukkig de man, die dag aan dag waakt aan mijne poorten,*

en de wacht houdt aan de poorten mijner deur. PROV. 8. Gelukkig hij die, gelijk de armen staan voor de deuren der rijken om aalmoezen te krijgen, even zoo de wacht houdt voor de deur der barmhartigheid van Maria, om door hare voorspraak genaden te verwerven! Maar, veel gelukkiger nog is hij, die er zich op toelegt om Maria's deugden na te volgen, bijzonderlijk hare zuiverheid en hare nederigheid.

Schietgebed.

Maria, mijne hoop, kom Gij mij te hulp.

Gebed tot Maria

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

—

XII. BEZOEK.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, die om de liefde, enz.
Zie bladz. 192.*

Deus charitas est; qui manet in
charitate, in Deo manet, et Deus in
eo. 1, Joan. 4. 16.

*God is de liefde, wie in de liefde
blijft, blijft in God, en God in hem.*

Wie Jesus bemint, blijft bij Jesus,
en Jesus bij hem. *Wie Mij bemint,
zal ook bemind worden door mijnen
Vader, en Wij zullen tot hem komen,
en ons verblijf bij hem houden. (1)*
Toen de H. Philippus Neri op zijn sterf-

1) Si quis diligit me, diligetur a Patre meo,
et ad eum veniemus, et mansionem apud eum
faciemus. Joan, 14, 23.

bed de H. Communie zou ontvangen , en hij den priester met het H. Sacrament zijne kamer zag binnentreden , riep hij uit : *Ziedaar mijne liefde , daar komt mijne liefde !* En zeggen wij ook zoo , wanneer wij voor Jesus in het H. Sacrament zijn neergeknield : Ziedaar mijne liefde , ziedaar het voorwerp dat ik altijd beminnen wil , thans in mijn leven , en daarna in de eeuwigheid.

«Wie Mij bemint , zal ook door Mij bemind worden , en Ik zal tot hem komen , en mijn verblijf bij hem nemen , om niet meer van hem te scheiden.» Zoo spreekt Ge eens , o mijn Heer en mijn God , naar luid van het Evangelie. Nu dan , zie , ik bemin U bovenal , o mijn Jesus ! bemin Gij mij nu dan ook ; veel hooger dan het bezit van al de koninkrijken der wereld ,

schat ik het geluk van door U bemind te worden; kom dan, lieve Jesus, kom en vestig uwe woonplaats in de arme hut van mijne ziel, en blijf daar altijd wonen, of, om beter te zeggen, maak dat ik U nimmer meer noodzake om mijne ziel te verlaten. Gij gaat niet weg, tenzij men U daartoe dwinge, en dat heb ik, helaas! eertijds gedaan en zou het even zoo nog weêr kunnen doen. Maar, o lieve Jesus! laat Gij toch niet toe, dat aan de wereld nog eens dat afschuwelijk voorbeeld van ondankbaarheid gegeven worde, dat ik, zoo bij uitstek door U begunstigd, en na zoo vele genaden van U ontvangen te hebben, U, God van liefde, uit de woning van mijn hart zou verbannen. Nogtans het zou kunnen gebeuren, en daarom, lieve Jesus, laat mij nu sterven, indien dit over-

eenkomstig is met uwen heiligen wil, opdat ik uit dit leven scheidende, met U vereenigd, ook in het ander leven met U vereenigd eeuwig moge leven. Ja, dat hoop ik, lieve Jesus! ik omhels U en druk U aan mijn arm hart; maak toch dat ik U altijd beminne en altijd door U bemind worde. Ja altijd, mijn beminnelijke Zaligmaker; altijd wil ik U beminnen; en Gij zult mij ook altijd beminnen. Dat hoop ik, dat wij elkander zullen beminnen, o God van mijne ziel, altijd de gansche eeuwigheid door. En zoo zij het.

Schietgebed.

Lieve Jesus! ik wil U altijd beminnen, en altijd door U bemind worden.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Qui operantur in me, non peccabunt. ECCL. 24. Die er zich op toelegt, zegt Maria, om mij te vereeren, die zal in het goede volharden. *Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt*; en zij die zorgen, dat ook anderen mij kennen en beminnen, die zullen van het getal der uitverkorenen zijn. Maak dan het voornemen, lieve lezer, van, waar gij kunt, te spreken over de grootheid van Maria, en de devotie tot de allerheiligste Maagd.

Schietgebed.

Dignare me laudare te, Virgo sacrata. Laat mij uwen lof verkondigen, o gezegende Maagd Maria.

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Heer
Jesus Christus, die om de liefde,
enz. Zie bladz. 192.

—

Erunt oculi mei et cor meum ibi
cunctis diebus. *Mijne oogen en mijn
hart zullen daar wezen ten allen
dage.* 3. REG. 9.

Die schoone belofte verwezenlijkt
Jesus in het H. Sacrament des altaars,
waar Hij, onder de gedaante van
brood, nacht en dag onder ons zijn
verblijf houdt. Het ware genoeg ge-
weest, lieve Jesus, alleen des daags
in dit Tabernakel te wonen, dan na-
melijk wanneer er menschen zijn, die
u komen aanbidden en U gezelschap

houden; maar waarom toch daar nog tegenwoordig gebleven den ganschen nacht door, wanneer de kerken gesloten worden, en iedereen huiswaarts keert, en Gij daar geheel alleen blijft? Maar ik begrijp al wat het is: om ons op eene treffende wijze te toonen, hoezeer Gij ons bemint, hebt Gij U zelve, als het ware tot onzen gevangene willen maken; de vurige liefde, die Gij ons toedraagt, heeft U zoodanig aan ons gebonden, dat gij ons zoo min des nachts al des daags verlaten kunt. O mijn allerbeminnelijkste Zaligmaker, alleen deze trek van uwe teedere liefde moest alle menschen bewegen, om gedurig bij uw heilig tabernakel te verblijven, en niet dan met moeite van daar te gaan, altijd toch aan den voet van uw altaar latende al de liefde van hun hart voor een

menschgeworden God , die alleen , den ganschen nacht door , opgesloten in een tabernakel uit liefde tot hem wil verblijven , den volgende morgen afwachtede om bezocht te worden door zijne beminden.

O ja , lieve Jesus , ik wil u genoeg geven ; mijne geheele ziel en al de neigingen van mijn hart zijn U toegewijd. Oneindige Majesteit ! gij hebt in dit goddelijk Sacrament willen verblijven , niet alleen om bij ons te wezen , maar ook en voornamelijk om U zelve aan de zielen , die U lief hebben , als eene spijs mede te deelen. Maar wie , o Heer , zal U durven naderen om zich met uw heilig Vleesch te voeden ? Maar ook , wie zal zich van U verwijderd durven houden ? Want daarom hebt Gij U willen verbergen onder de gedaante van brood in dit

heilig Sacrament des altaars, om in ons uwen intrek en bezit van onze harten te nemen. Gij brandt van verlangen om door ons ontvangen te worden, en vindt uw vermaak in U met ons te vereenigen. Kom dan, lieve Jesus, kom; ik verlang U in mijn binnenste te ontvangen, opdat Gij de God wordt van mijn hart en van mijnen wil. Alles, wat in mij is, heb ik voor U over, o mijn beminnelijke Zaligmaker! vermaken, voldoeningen, genoegens, eigen wil, alles offer ik aan U op. O liefde, o God van liefde, heersch en zegepraal Gij over mijnen geheelen persoon; vernietig en slagtoffer in mij alles wat van mij en niet van U is. Laat niet toe, o God van mijn hart, dat na U ontvangen te hebben in de H. Communie, mijne ziel, vol van de Majesteit eens Gods, zich ooit wederom

hechte aan de schepselen. Ik bemin U; mijn God, ik bemin U; U, en U alleen, wil ik altijd beminnen.

Schietgebed.

Trek mij tot U, o Jesus, met de banden uwer liefde.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

De H. Bernardinus vermaant ons, zeggende: Quaeramus gratiam, et per Mariam quaeramus. *Trachten wij genaden te verkrijgen, en laat Maria onze middelaarster zijn.* «Maria, zegt de H. Damianus, bezit den schat der goddelijke genaden.» Zij kan ons rijk maken. Daarom noodigt zij ons uit, en roept ons toe: *Si quis*

est parvulus, veniat ad me. PROV. 9.
beminnelijke Koningin, zie dan neer,
bid ik U, op eenen armen zondaar,
die zich aan U aanbeveelt, en al zijn
vertrouwen op U heeft gevestigd.

Schietgebed.

Sub tuum praesidium confugimus,
sancta Dei genitrix. *Tot uwe voor-
spraak nemen wij onze toevlugt, o
heilige Moeder Gods.*

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbe-
vleete Maagd, enz. Zie bladz. 201

XIV. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding : Heer
Jesus Christus, die om de liefde, enz.
Zie bladz. 192.

Allerbeminnelijkste Jesus! ik hoor
U zeggen in dit tabernakel, waarin
Gij uw verblijf genomen hebt: *Hier
is mijne rustplaats voor immer;
haar heb ik uitgekozen, hier wil ik
wonen.* Ps. 131. (1) Indien Gij alzoo
op het heilig altaar, door uwe tegen-
woordigheid in het H. Sacrament, onder
ons uwe woning hebt uitgekozen, en
die woning, om de liefde, die Gij ons
toedraagt, voor eene U aangename
rustplaats houdt, o mijn Jesus, dan

(1) Haec requies mea in saeculum saeculi:
hic habitabo, quoniam eligi eam. Ps. 131.

is het ook allerzins billijk, dat wij met onze harten altijd bij U wonen, en daar al ons genoeg en vermaak vinden. O gelukkige zielen, wier aangename rust het is te wezen bij Jesus in het allerheiligste Sacrament! En o mij gelukkige, indien ik van dit oogenblik af in niets grooter genoeg vond, dan in altijd bij U te blijven, o mijn Jesus, en altijd aan U te denken, die in het heilig altaargeheim altijd bezig zijt met mij en mijn geluk!

Ach! lieve Jesus! dat ik zoo vele jaren heb laten voorbijgaan zonder U te beminnen! ongelukkige jaren! ik verfoei u. Maar u zegen ik, o oneindig geduld van mijn' God, die mij on-dankbare zoo lang verdragen hebt. En waarom deedt Gij dit, o mijn God! waarom? Opdat ik eens, door uwe barmhartigheden en uwe liefde voor U

gewonnen, mij geheel en al aan U zou overgeven. Zoo dan, lieve Jesus, niet langer wil ik halstarrig blijven, niet langer uwe liefde met ondankbaarheid vergelden. Ja, ten hoogste billijk is het dat ik geheel de uwe zij gedurende mijne overige levensdagen, zij mogen veel of weinig zijn. Van U, lieve Jesus, hoop ik de noodige genade om aan U alleen toe te behooren, en dewijl Gij nog zóó goed jegens mij waart, toen ik niet met U wilde te doen hebben, en uwe liefde verachtte, met hoeveel grond mag ik dan nu niet hopen op uwe goedheid, nu ik tot U kom, en zoo zeer verlang om U te beminnen? O schenk mij dan daartoe uwe genade, o God, die eene oneindige liefde waardig zijt. Ik bemin U uit geheel mijn hart, boven alles, meer dan mij zelven, meer dan mijn leven. Het doet mij

leed U ooit beleedigd te hebben , o oneindige goedheid ! vergeef het mij , en schenk mij te gelijk met die vergiffenis de genade van U tot aan mijnen dood toe uit geheel mijn hart lief te hebben , en U in alle eeuwigheid te mogen beminnen in den Hemel. Vertoon hier uwe magt , o almachtige God ! Laat der wereld dit wonder zien , hoe eene ziel , eens zoo ondankbaar als de mijne was , U voortaan op eene uitstekende wijze bemint. Want dat verlang ik te doen , dat neem ik mij voor ; en schenk Gij , lieve Jesus , mij daartoe uwe genade.

Schietgebed.

Lieve Jesus, ik bedank U, dat Gij tot dusverre geduld met mij hebt gehad.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

« Niemand is er , roept de H. Germanus uit , Maria aansprekende , niemand is er , die zalig wordt , tenzij door u ; niemand die bevrijd wordt van het kwade , tenzij door u ; en aan niemand wordt eenige gunst toegestaan tenzij door u. *« Nemo est qui salvus fiat , nisi per te : nemo qui liberetur a malis , nisi per te ; nemo cui donum concedatur , nisi per te.* Bij gevolg , mijne lieve Moeder Maria , indien Gij mij niet bijstaat , dan ben ik verloren. Maar al de Heiligen zeggen mij , o Hemelkoningin , dat , wie tot U zijne toevlugt neemt , ook door U niet verlaten wordt en dat alleen hij verloren gaat , die uwen bijstand niet inroept. Daarom , ellendig als ik ben , stel ik mij onder uwe bescherming ,

o mijne lieve Moeder Maria! op U is
mijne hoop gevestigd.

Schietgebed.

Haec tota ratio spes meae. S. BERN.
Op Maria is al mijne hoop gevestigd.

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete
Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XV. BEZOEK

*Gebed van voorbereiding : Heer
Jesus Christus , die om de liefde ,
enz. Zie bladz. 192.*

—

De eerwaardige Pater Franciscus Olympius, een Theatijner-monnik, was gewoon te zeggen, dat niets op aarde het vuur der liefde tot God in de harten der menschen meer ontsteekt, dan het allerheiligste Sacrament des altaars. Het was daarom ook, dat de Heer zich in dit heilig geheim aan de H. Catharina van Sienna eens vertoonde in de gedaante van eenen oven, waaruit aanhoudend vlammen van liefde als stroomen uitbraken, en zich over de gansche wereld verspreidden; op welk gezigt die heilige maagd ver-

baasd stond, hoe het mogelijk was dat de menschen leven konden zonder te verteren van liefde. Lieve Jesus! o laat mij toch branden van liefde tot U; maak dat ik aan niets anders denke dan aan U; en niets verlange, niets begeere, niets zoek dan U en U alleen. O hoe gelukkig zoude ik wezen, indien dat heilig vuur van liefde tot U mij geheel en al deed ontvlammen, en met het opkorten mijner dagen ook alle aardse heechtheid in mij verteerde.

O Goddelijk Woord des Vaders, lieve Jesus! ik beschouw U hier op dit altaar uit liefde tot mij geslactofferd en als geheel vernietigd. Is het dan niet allezins billijk dat, gelijk Gij U zelve ten offer hebt gegeven uit liefde tot mij, ik ook zoo mij zelve geheel en al toewijde aan U? Welaan dan,

mijn God en opperste Heer, ik offer U op dezen dag geheel mijne ziel, al wat ik ben, mijnen ganschen wil en heel mijn leven. U, eeuwige Vader, bied ik deze mijne arme offerande aan in vereeniging met dat offer van on-eindige waarde, het offer van zich zelven, dat Jesus, uw Zoon en mijn Zaligmaker, U eens bragt hier op aarde op het kruishout van Golgotha, een offer dat Hij nog dagelijks op eene onbloedige wijze zoo vele malen vernieuwt op onze altaren. Ontvang dan mijn offer, o eeuwige Vader, om de verdiensten van uwen Zoon Jesus Christus en verleen mij de genade van hetzelfde te herhalen al de dagen mijns levens, en te sterven, mij zelven geheel en al aan uwe eer opofferende. Ik verlang de genade, die Gij aan zoo vele martelaren geschonken hebt, van

namelijk uit liefde tot U mijn leven te geven; maar indien ik zulk eene genade niet waardig ben, laat mij dan ten minste die gunst van U verkrijgen, lieve Jesus, dat ik U geheel vrijwillig mijn gansch leven toeheilige, en gaarne dien dood wille sterven, dien Gij mij hebt voorbeschikt. Ja, Heer, die genade moet Gij mij geven, ik wil volstrekt sterven met den wil van U door mijnen dood te vereeren en U genoegen te geven. Reeds van dit oogenblik af zij geheel mijn leven aan U toegewijd; ook mijnen dood offer ik U op, en sterven wil ik, wanneer en op welke wijze dit aan U behaagelijk zal wezen.

Schietgebed.

Lieve Jesus, ik wil sterven om aan U te behagen.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Sta mij toe , o mijne allerbeminne-
lijkste Moeder Maria , sta mij toe dat
ik u , met uwen dienaar den H. Ber-
nardus , nog eens noeme : *tota ratio
spei meae; al mijne hoop*; en laat
mij met den H. Joannes van Damascus
u toeroepen : *Totam spem meam
in te collocavi. Op u is al mijne
hoop gevestigd.* Gij , lieve Moeder ,
Gij moet mij de vergiffenis mijner zon-
den verkrijgen , en de volharding in
het goede tot aan mijnen dood ; door
uwe voorspraak moet ik ook uit het
Vagevuur verlost worden. Allen die
zalig worden , verkrijgen de zaligheid
door uwen bijstand ; gij alzoo , lieve
Moeder , moet mij zalig maken. *Quem*

vis salvus erit. S. BON. Wil het maar dat ik zalig worde, o Maria, dan word ik ook zalig. Maar om door u zalig te worden, moet men u aanroepen. Ik roep u dan aan, o heilige Maagd, en zeg:

Schietgebed.

O salus te invocantium, salva me. S. BON. — Maria! behoud voor die u aanroepen, behoud mij.

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XVI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer Jesus Christus, die om de liefde, enz. Zie bladz. 192.

—

O indien de menschen toch altijd maar hunne toevlugt namen tot het heilig Sacrament des altaars, om dáár een heilmiddel te zoeken voor hunne kwalen, dan voorzeker zouden zij zoo ongelukkig niet wezen, als zij thans zijn. Jeremias sprak weenend: *Numquid resina* (of volgens de chaldeeuwse overzetting), *numquid balsamum non est in Galaäd, aut medicus non est ibi?* Dat wil zeggen: «Is er dan geen balsem in Galaäd? is er geen geneesheer aldaar?» Galaäd, eene landstreek aan gene zijde

der Jordaen , en zeer rijk aan welriekende zalven , gelijk Beda aantee-kent, is een afbeeldsel van Jesus Christus , die in het altaargeheim balsem heeft voor al onze wonden . Waarom dan , zoo schijnt de Zaligmaker ons toe te roepen : waarom, kinderen van Adam, klaagt gij , terwijl gij in dit H. Sacrament den geneesheer hebt , en eene zalf voor al uwe wonden ! *Venite ad me omnes et ego reficiam vos* «Komt allen tot mij , en ik zal u verkwikken.» Ik kom tot U , lieve Jesus , en roep U toe met de zusters van Lazarus : *Ecce , quem amas , infirmatur.* «Zie , dien Gij lief hebt , is krank .» Ik, Heer, ik ben die ellendige , dien Gij lief hebt ; mijne ziel is gewond door de zonden, die ik bedreven heb. O mijn goddelijke geneesheer , ik neem mijne toevlugt tot U , opdat Gij

mij helpt; indien Gij wilt, zoo kunt Gij mij genezen. *Sana animam meam, quia peccavi tibi.* «O Jesus, genees mijne ziel, zij is gewond door de zonde.»

Trek mij tot U, o mijn allerliefste Jesus, door de beminnelijke bekoorlijkheden van uwe liefde. Met U vereenigd te zijn is voor mij een grooter genoegen, dan heer en meester te wezen van de gansche aarde. U te beminnen is alles, wat ik op deze wereld verlange. Ik kan U maar weinig aanbieden, lieve Jesus, maar kon ik in het bezit geraken van al de koningrijken der aarde, ik zou die alleen willen aannemen, om ze vervolgens uit liefde tot U te verzaken. Onder-tusschen doe ik uit liefde tot U afstand van alles, waarvan ik afstand doen kan. Ik heb alles voor u veil: ouders en bloedverwanten, al de gemakken

des levens, alles wat mij behagen kan, ja zelfs aan de geestelijke vertroosting en wil ik niet gehecht zijn, mijne vrijheid en mijnen wil offer ik aan U op; tegelijk met alles wat een voorwerp zou kunnen wezen van mijne liefde. Want U alleen bemin ik, o oneindig goed! ik bemin U meer dan mij zelve, en in alle eeuwigheid hoop ik U te beminnen.

Schietgebed.

Lieve Jesus, ik schenk U geheel mij zelve; neem mij toch aan.

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie blad. 190.

Begroeting van Maria.

Allerheiligste Maagd Maria! Gij zeidet eens tot de H. Brigitta: Hoe

zwaar iemand ook gezondigd hebbe, wanneer hij met een waar berouw tot mij zijne toevlugt neemt, dan neem ik hem onder mijne bescherming, niet meer lettende op de menigte zijner zonden, maar op den goeden wil, dien hij heeft om zijn leven te verbeteren; ik wil dan gaarne zalve gieten in zijne wonden en die genezen; want, naar luidt van mijnen naam, ben ik ook waarlijk eene Moeder van barmhartigheid.

Schietgebed.

O Maria! heb medelijden met mij.

Gebed tot Maria.

Tot U, o. allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XVII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer Jesus Christus, die om de liefde, enz. Zie bladz. 192.

—

Voor harten, die beminnen, bestaat er geen grooter genoegen dan in de tegenwoordigheid te wezen van het voorwerp hunner liefde. Klopt ons hart waarlijk voor Jesus Christus? Ziet, wij zijn hier thans in zijne tegenwoordigheid. Jesus ziet en hoort ons in het H. Sacrament: hebben wij hem niets te zeggen? O laat ons toch onzen troost vinden in zijn gezelschap, verblijden wij ons over zijne heerlijkheid, en over de liefde, welke zoo vele beminnende zielen, aan Jesus in het H. Sacrament toedragen; laat

ons wenschen, dat allen Hem bemin-
nen, en Hem hunne harten geheel en
al toewijden; laten *wij* ten minste
hem geheel ons hart schenken. Jesus
zij dan het eenigst voorwerp van onze
liefde, en Hem te bezitten al ons ver-
langen. Voor Salesius, een priester
uit het gezelschap van Jesus, was het
spreken over het H. Sacrament des
altaars reeds alleen genoeg om zich
getroost te gevoelen. Die heilige man
kon hetzelfde nooit genoeg bezoeken;
werd hij naar beneden geroepen, of
moest hij door het huis gaan, altijd
maakte hij van deze gelegenheid ge-
bruik om zijnen beminden Jesus te
bezoeken, zoodat men berekenen kon,
dat er naauwelijks een uur van den
dag voorbijging, waarin Salesius niet
een oogenblik bij het H. Sacrament
verwijlde. Hij had ook het geluk, die

heilige man van door de handen der ketters gedood te worden , terwijl hij de waarheid van het H. Sacrament des altaars verdedigde. O mogt ook ik voor eene zoo schoone zaak mijn leven geven , en sterven , lieve Jesus , om de verdediging van uw heilig altaargeheim , waarin Gij ons op eene zoo uitstekende wijze de teederheid van uwe liefde gedurig bewijst. O mijn God , daar Gij zoo vele wonderwerken doet in dit H. Sacrament , doe , bid ik U , ook nog dit teeken ; trek mij ellendige geheel en al tot U : ik wil U geheel toebehooren , dat verdient Gij. Geef mij , lieve Jesus ! de genade van U uit geheel mijn hart te beminnen. De goederen van deze wereld moogt gij geven , aan wien Gij dit goedvindt. Ik sta ze U allen af ; ik voor mij verzucht naar iets anders ,

en wil niets anders, dan uwe liefde; daarnaar alleen wil ik trachten. Ik bemin U, lieve Jesus, maak dat ik U altijd beminne; ik verlang niets anders.

Schietgebed.

O mijn Jesus, wanneer zal ik U beminnen, gelijk het behoort.

Hier doet men de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 192.

Begroeting van Maria.

Een groot genoegen is het voor mij, Maria, u door uwe dienaars te hooren begroeten met den titel van beminnelijke Moeder, *O Mater amabilis*. Gij zijt ook allerbeminnelijkst, o Maria! God zelf had behagen in de schoonheid van uwe ziel. *Concupiscit*

rex speciem tuam. Uw naam alleen, o Maria, is naar het zeggen van den H. Bonaventura voor hen die u lief hebben, iets zoo beminnelijks, dat zij, alleen door dien te noemen of te hooren noemen, hunne liefde voelen opwekken en vermeerderen. (1)

Het is dus niet meer dan billijk, mijne lieve Moeder Maria, dat ik u beminne. Maar u op eene gewone wijze te beminnen, is mij niet genoeg. Naast God wil ik u meer dan iemand anders beminnen, eerst hier op aarde, en daarna in den Hemel. Is dit verlangen te stout, zoo weet dat uwe beminnelijkheid daarvan de oorzaak is, gelijk ook die bijzondere liefde, die gij mij betoond hebt. Waart gij

1) O dulcis, o pia, o multum amabilis Maria. Tu nec nominari potes, quin accendas, nec aurium aditus ingredi potes, quin recrees affectus diligentium te.

minder beminnenswaardig, dan zou ik ook niet verlangen, u zoo zeer te beminnen.

Schietgebed.

Allerbeminnelijkste Moeder, groot is mijne liefde voor U.

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XVIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus , die om de liefde , enz.
Zie bladz. 192.

Eens komt de dag , waarop Jesus
in het dal van Josaphat als regter zal
gezeten zijn op eenen troon van ma-
jesteit ; maar nu hier in het H. Sacra-
ment is hij gezeten als op een' troon
van liefde. Verbeeld u , dat een vorst
om te toonen , hoe groote liefde hij
zekeren herder toedraagt , zijne wo-
ning kwam vestigen in het dorp van
dien herder. Zou nu die herder , in
dit geval , niet eene groote ondank-
baarheid verraden , indien hij niet
dikwijls zijnen vorst ging bezoeken ,

daar hij weet, dat de vorst altijd zeer verlangend is om hem te zien, en juist om dikwijls dit genoeg te smaken, zijne woonplaats naast die van den herder gekozen heeft? Ja, lieve Jesus, ik heb het reeds begrepen, uit liefde tot mij hebt Gij in dit H. Sacrament des altaars uwe woning willen nemen. Gaarne dan, zou ik, ware mij dit mogelijk, nacht en dag in uwe tegenwoordigheid willen blijven. Indien de Engelen, o mijn God, U gedurig omringen, van verwondering opgetogen om de liefde welke Gij ons toedraagt, dan mag ik ook wel, ziende dat Gij om mijnentwil op dit altaar rust, U dat genoeg geven, dat ik in uwe tegenwoordigheid verschijne, om uwe liefde en goedheid voor mij te prijzen.

O mijn God, die hier in dit H. Sacrament tegenwoordig zijt, o brood

der Engelen , o goddelijke spijze , ik bemin U ; maar ik ben niet voldaan over mijne liefde jegens U , en Gij , lieve Jesus , zijt er ook niet mede tevreden. 't Is waar , ik bemin U wel , maar veel te weinig. O maak Gij , lieve Jesus , dat ik beter kenne de oneindige schoonheid en goedheid , die ik bemin , en dat mijn hart al wat aardsche genegenheid is , uit zich verbanne , om voor niets anders meer te kloppen dan voor U. Om mij geheel en al in liefde tot U te ontsteken , en mij geheel met U te vereenigen , daalt Gij iederen dag uit den hemel op onze altaren neder. Is het dan niet alleszins billijk , dat ik aan niets anders denke dan aan U te beminnen , U te aanbid- den , en aan U genoeg te geven ? ik bemin U dan , lieve Jesus , uit geheel mijn hart , en uit al de krachten van

mijne ziel; en wilt Gij mij die liefde vergelden, o geef mij dan daarvoor nog meer liefde, en een hart, dat mij U altijd meer doe beminnen, en altijd vuriger verlangt om aan U genoeg te geven.

Schietgebed.

Jesus, die geheel liefde zijt, schenk mij een hart, vol van liefde voor U.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Even gelijk die behoeftige menschen, die, in ziekte gevallen, om hunnen ellendigen staat van allen verlaten, geene huisvesting vinden, tenzij in de openbare gasthuizen; even zoo is het gelegen met die zware zondaars, die, ofschoon van allen ver-

stooten, toch nog opgenomen worden door de barmhartigheid van Maria, welke God gewild heeft, dat zoude wezen als een oord van toevlugt, en, als het ware, tot een openbaar gasthuis zoude strekken voor de zondaars. Van daar dat de H. Ephrem Maria ook noemt *diversorium peccatorum*, eene wijkplaats en oord van toevlugt voor de zondaars. Bij gevolg, o mijne lieve moeder Maria, wanneer ik tot u mijne toevlugt neem, dan kunt gij mij om mijne zonden niet verstooten, integendeel, hoe zwaarder ik gevallen ben, zoo veel te meer reden heb ik om door U opgenomen te worden, vermits God u gesteld heeft om eene toevlugt te wezen voor de zondaars, hoe ellendig zij ook wezen mogen. Ik neem alzoo bij u mijne wijkplaats, o Maria; onder uwen mantel verberg

ik mij, u groet men als de toevlugt der zondaars; wees dan ook mijne toevlugt, en de hoop van mijne zaligheid. Tot wien zal ik mij wenden, indien gij mij verstoot?

Schietgebed.

O Maria, mijne toevlugt!

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XIX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Heer
Jesus Christus, die om de liefde, enz.
Zie bladz. 192.

Iedereen schept genoeg in zich te
bevinden in het gezelschap van eenen
vriend, die hem dierbaar is; moet
het ons dan in dit tranendal niet aan-
genaam wezen in gezelschap te zijn
van den beste der vrienden, van Jesus,
die vermogend is om ons allen goed te
doen, die ons met geestdrift bemint,
en daarom ook gedurig zich met ons
 bezig houdt? Zie dáár, in het H. Sa-
crament des altaars, daar kunnen wij
met Jesus, den besten onzer vrienden,
ons onderhouden, zoo lang wij ver-
kiezen: dáár in één woord, kunnen

wij met het grootste vertrouwen gemeenzaam met Hem spreken, en ons onderhouden met den Koning des Hemels.

Zeer gelukkig voorzeker mogt Josef genoemd worden, toen in den kerker waarin hij opgesloten lag, God met zijne genade nederdaalde om hem te troosten, gelijk de H. Schriftuur verzekert; (1) maar duizendmaal gelukkiger zijn wij, die op deze aarde van ellende altijd bij ons hebben onzen menschgeworden God; die al de dagen onzes levens, door zijne wezenlijke tegenwoordigheid ons bijstaat met zoo veel liefde en medelijdend gevoel. Hoe troostvol is het niet voor den ongelukkigen gevangene eenen vriend te hebben, die hem bemint en zich met

1) Descendit cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. SAP. 10.

hem onderhoudt, hem troost, hem hoop geeft, hulp biedt, en er altijd op bedacht is, om hem uit zijnen ellendigen staat te redden! Maar dáár is Hij onze goede vriend, Jesus Christus, dáár in het H. Sacrament des Altaars, van waar Hij, ons, arme gevangenen in den kerker van deze wereld, deze troostvolle woorden toeroept: *Ecce, vobiscum sum omnibus diebus; altijd blijf Ik bij u*; als wilde Hij zeggen: Ik ben opzettelijk uit den hemel in dezen uwen kerker nedergedaald om u te troosten, te helpen en te verlossen; laat Ik u dan ook welkom wezen houd het altijd met Mij, en verbind u geheel en al aan Mij; dan zult gij uwe ellenden niet meer gevoelen, en daarna met Mij in mijn koninkrijk komen, alwaar Ik u volmaakt gelukkig maken zal.

O God van onbegrijpelijke liefde ,
vermits Gij U gewaardigd hebt om uit
liefde tot ons , uit den Hemel op onze
altaren neder te dalen , zoo neem ik
mij voor , U daar dikwijls te komen
bezoeken ; ik wil , zoo veel ik maar
kan , genot hebben van uwe allerzoet-
ste tegenwoordigheid , die het geluk
der Heiligen in den hemel uitmaakt.
Ach ! dat ik gedurig in uwe tegen-
woordigheid konde zijn om U te aan-
bidden en U mijne liefde te betuigen.
O , ik bid U , lieve Jesus , wek Gij mij
op , wanneer ik uit laauwheid , of om
de beslommeringen der wereldsche
zaken , verzuimen mogt U in het H.
Sacrament te bezoeken. Ontsteek in
mij eene vurige begeerte om gedurig
bij U te zijn in dit geheim van uwe
liefde. Lieferijke Jesus ! ach , hadde
ik U toch altijd bemind , en altijd ge-

tracht aan U te behagen ! Maar dat troost mij, dat mij nog tijd overschiet om dit te doen, niet alleen in het toekomstend leven, maar ook nog in het tegenwoordige. Ja, dat wil ik doen, opregt wil ik U beminnen, o God van liefde, mijn opperste goed, mijn schat, mijn al; uit al mijne krachten wil ik U beminnen.

Schietgebed.

O mijn God, help mij U beminnen.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

De godvruchtige Bernardinus de Bustis roept uit : *O peccator, non diffidas, sed secure ad istam Dominam recurras; invenies eam manibus plenam misericordia et*

largitate. Dat is: «O zondaar, wie
gij zijn moogt wanhoop niet, maar
neem uwe toevlugt tot Maria, wees
zeker van door haar geholpen te zullen
worden; vinden zult gij haar met de
handen vol barmhartigheid en genade.”

Weet, voegt hij er bij, dat die aller-
goedertierenste koningin nog vuriger
begeert u wel te doen, dan gij ver-
langt door haar begunstigd te worden.

*Plus enim ipsa desiderat facere tibi
bonum, quam tu accipere concu-
piscas.* Altijd, mijne lieve Moeder
Maria, wil ik God bedanken, dat Hij
mij u heeft leeren kennen. O hoe
ongelukkig zoude ik zijn, indien ik u
niet kende, of vergat van tot u mijne
toevlugt te nemen, hoe slecht stond
het dan met mijne zaligheid gescha-
pen! Maar neen, lieve Moeder, neen,
ik ken u, ik prijs u, ik heb een vol-

slagen vertrouwen in u, en in uwe
handen stel ik geheel mijne ziel.

Schietgebed.

Gelukkig hij, o Maria, die u kent
en in u zijn vertrouwen stelt.

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbe-
vleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 201.

XX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus , die om de liefde , enz.
Zie bladz. 192.

*Ten dien dage , zegt de profeet
Zacharias , zal er voor het huis van
David en voor de inwoners van
Jerusalem eene bron geopend wezen
ter afwassing van de zonden. «In
illa die erit fons patens domui David et
habitantibus Jerusalem in ablutionem
peccatorum.»* Jesus Christus in het
allerheiligste Sacrament des Altaars
is die bron , die voor allen toeganke-
lijk is , en waarin wij onze zielen
reinigen kunnen van alle zondensmet-
ten , waarmee wij ons dagelijks be-
zoedelen. Begaat iemand een of an-

deren misslag, welk heerlijker middel kan hij daartegen te baat nemen, dan zich terstond aan de voeten te werpen van Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament? O Ja, lieve Jesus, dat wil ik voortaan altijd doen, omdat ik overtuigd ben, dat de wateren van deze uwe springbron, mij niet alleen van mijne smetten zullen reinigen, maar mij nog daarenboven licht en kracht zullen geven om niet te hervallen in mijne vroegere misslagen, om met blijdschap de tegenspoeden te dragen, en om in liefde tot U aan te wassen. Ik weet, lieve Jesus, dat Gij met deze bedoelingen mijn bezoek afwacht, en met de opgenoemde genaden de bezoeken vergeldt van hen, die U beminnen. Kom dan, Heer; kom spoedig, reinig mij van al de smetten, waarmede ik mij van dezen dag heb

bezoedeld; leed doen zij mij, omdat ik daardoor U mishaagd heb, verleen mij krachten om niet meer te hervallen, door mij eene groote begeerte te geven om U vurig te beminnen. O dat het mij vergund ware altijd bij U te blijven, even gelijk die tijdgenoot van de H. Teresia, uwe getrouwe dienstmaagd Maria Diaz, welke van den bisschop van Avila verlof bewam om te huisvesten in eene afgezonderde plaats in de kerk, en zoo bijna gedurig biddende was voor het H. Sacrament, hetwelk zij haren geboortplaats noemde, terwijl zij die plaats niet verliet, tenzij alleen om hare biecht te spreken en de H. Communie te ontvangen! De eerwaardige broeder Franciscus *van het kind Jesus*, een barvoeter Karmelitaner-moeder, kon het niet van zich verkrijgen voor-

bij eene kerk te gaan, waarin het H. Sacrament rustte, zonder daarin een oogenblik te vertoeven. Het pastte niet, zeide hij, dat een vriend voorbij het huis van zijnen vriend kwam, zonder hem ten minste te gaan groeten, en een paar woorden met hem te wisselen. Maar Franciscus was met geen paar woorden tevreden, hij bleef altijd zoo lang hij maar kon, in de tegenwoordigheid van zijnen dierbaren Meester.

O Jesus, mijn eenig en opperst goed! nu zie ik dat Gij daarom dit H. Sacrament ingesteld, en op dit altaar hebt willen rusten, opdat ik U toch beminnen zou; met dat doel ook hebt Gij mij een hart gegeven, dat bekwaam is, om eene vurige liefde voor U te koesteren. Maar, ondankbare die ik ben, waarom bemin ik U dan ook niet,

of waaron is mijne liefde tot U zoo flauw? O neen, dat is niet billijk, dat eene goedheid zoo beminnelijk als de uwe is, maar zoo weinig bemind wordt; de liefde, die Gij mij toedraagt, verdient ten minste mijne wederliefde. Gij zijt een oneindig God, en ik, ik ben een ellendige aardworm. Nog maar weinig zoude ik doen, indien ik mij voor U opofferde, en stierve voor U, die voor mij gestorven zijt, en uit liefde tot mij dagelijks op het altaar U zelven slagtoffert. Ja, lieve Jesus, Gij verdient dat men U vurig beminne, en dat wil ik ook doen. Maar help Gij mij, Jesus, help Gij mij om U te beminnen, en dat te doen, wat U zoo zeer behaagt en Gij zoo ernstig van mij verlangt.

Schietgebed.

Dilectus meus mihi, et ego illi.
Mijn beminde is de mijne, en ik
ben de zijne.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

O Maria, mijne allerzoetste en alerbeminnelijkste Moeder! O welk een groot vertrouwen boezemt mij de H. Bernardus in, indien ik tot u mijne toevlugt wil nemen! Gij let niet, zegt hij mij, op de verdiensten van hen, die uwen bijstand inroepen, maar zijt hulpvaardig jegens allen, die u om hulp vragen. (1) Bij gevolg, indien ik mij tot u vervoege, o Maria, dan

1) Maria non discutit merita, sed omnibus se exorabilem præbet.

ontvangt gij mij vriendelijk en luistert naar mijne bede. Hoor dan nu wat ik van u vraag. Ik ben een arme zondaar, die duizendmaal de hel verdiend heb; maar ik wil mijn leven beteren; dien God, dien ik zoo zeer beleedigd heb, wil ik voortaan beminnen. Uw dienaar wil ik worden; ik geef mij aan u over, zoo ellendig als ik ben; maak mij dan zalig, nu ik de uwe geworden, en niet meer de mijne ben. Hebt gij mij begrepen, lieve moeder Maria? ja, gij zult mij begrepen hebben, en mijn gebed ook verhooren.

Schietgebed.

O Maria, ik ben de uwe, maak mij zalig.

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz 201.

XXI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, die om de liefde, enz.
Zie bladz. 192.

—

*Ubicumque fuerit corpus, ibi
congregabuntur et aquilæ.* Overal,
waar een ligchaam is, daar zullen de
arenden vergaderen. Luc. 17. Door
dit ligchaam verstaan de Heiligen
gewoonlijk het ligchaam van Jesus
Christus, terwijl zij de arenden duiden
op dezulken, die, los van de wereld,
zich boven het aardsche verheffen en
de vlugt nemen ten hemel, werwaarts
zij altijd hunne gedachten en ver-
zuchtingen rigten, en waar zij, zoo
gezegd, hun gedurig verblijf houden.
Op aarde is hun hemel dáár, waar

Jesus Christus rust in het H. Sacrament des altaars, en nooit schijnen zij zich aan zijne tegenwoordigheid genoeg te kunnen verzadigen. De arenden, zegt de H. Hieronymus, komen op den reuk van eenig dood ligchaam van verre aanvliegen, om op hetzelfde te azen; laten wij naar Jesus Christus in het H. Sacrament toesnellen, en, als ware het, daar naar toe vliegen, als naar de kostelijke spijsje onzer zielen.

Eene hemelsche fontein is Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament des Altaars; en daarom ook zochten de Heiligen in dit tranendal, als versmachtende herten, gedurig hunnen dorst aan dat water te lessen. Pater Balthazar Alvarez, een priester uit het gezelschap van Jesus, had de gewoonte van dikwijls, waar-

mede hij ook bezig ware , zijne oogen te slaan naar de plaats , waar hij wist , dat Jesus Christus in het H. Sacrament rustende was ; zeer dikwijls ging hij Jesus daar bezoeken , en nu en dan bragt hij geheele nachten voor het Tabernakel door. De tranen kwamen hem in de oogen , wanneer hij zag , hoe men zich in de paleizen der grooten schier verdrong om zijn hof te maken bij een' mensch , van wien men een ellendig tijdelijk goed verhoopte , terwijl het van den anderen kant zoo ledig was in de kerken , waar de Op- perheer der wereld zich gewaardigt onder ons te wonen , op een troon van liefde gezeteld , en rijk aan onschatbare en eeuwige goederen , die Hij gaarne wil uitdeelen. Dezelfde Pater Alvarez plagt ook te zeggen , dat de klooster- lingen allergelukkigst waren , omdat

zij zonder uit hun huis te gaan, over dag en des nachts, wanneer zij maar wilden, Jesus Christus in het H. Sacrament konden bezoeken; iets waarvoor aan anderen de gelegenheid ontbrak.

Vermits Gij mij dan, o allerliefste Jesus, niettegenstaande mijne afschuwelijkheid en mijn ondankbaar hart, toch met zoo veel goedheid tot U roept, zoo wil ik ook van mijnen kant alle hoop op verbetering niet opgeven; neen, ik kom tot U, opdat Gij mij helpt; Gij moet van mij een geheel ander mensch maken, en verbannen uit mijn hart alle liefde, die niet voor U is, elk verlangen dat aan U mishaagt, iedere gedachte, die niet op U doelt. Ja, Jesus, mijne liefde, mijn schat, aan U alleen wil ik genoeg geven, aan U alleen behagen. Gij

alleen zijt al mijne liefde waardig, en daarom wil ik U alleen uit geheel mijn hart beminnen. Maak mij los, Heer, van alles, wat Gij niet zijt, en hecht mij aan U alleen, maar hecht mij zoo vast, dat ik mij niet meer van U kunne losrukken, noch in dit, noch in het volgend leven.

Schietgebed.

Allerliefste Jesus, maak dat ik altijd met U vereenigd blijve.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Dionysius, de Karthuizer-monnik, noemt de H. Maagd Maria *de voorspreekster van alle zondaars, die tot haar hunne toevlugt nemen.* «Advocata omnium iniquorum ad se confu-

gientium.» Daar het alzoo, o verheven Moeder van God, uwe bediening is, bijstand te verleenen aan al de zondaars, die tot u hunne toevlugt nemen, zoo let, bid ik u, op mij. Zie, daar lig ik heden aan uwe voeten, uwen bijstand afsmeekende, terwijl ik u met den H. Thomas van Villanova toeroep: *Eja ergo advocata nostra, officium tuum imple. Welaan dan, Maria, onze voorspreekster, oefen nu uwe bediening uit, neem mijne zaak ter verdediging op u.* Het is waar, een overgroot zondaar ben ik, doordien ik mijnen Heer en God beleedigd heb, nadat Hij mij met zoovele genaden en weldaden overladen had. Het kwaad is geschied; maar Gij, lieve Moeder, kunt voor mij bij God vergiffenis daarvan verkrijgen; en het is genoeg, dat gij Hem zegt, dat gij mij onder uwe

bescherming neemt; want dan ben ik
gered.

Schietgebed.

Dierbare Moeder Maria, gij moet
mij zalig maken.

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbe-
vleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XXII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus , die om de liefde, enz.
Zie bladz. 192.

De bruid van het Hooglied zag om naar haren bruidegom , en toen zij hem niet vond , ging zij rond al vragende : *num quem diligit anima mea vidistis?* Hebt gij hem gezien , dien mijne ziel lief heeft ? Cantic. 3. Jesus nu was toen niet op aarde ; maar zoekt thans eene ziel , die Jesus bemint , naar haren geliefde , altijd kan zij Hem vinden in het Allerheiligste Sacrament. Pater Avila was gewoon te zeggen , dat hij geen grooter heiligdom kende , noch verlangde , dan eene kerk , waar Jesus rust in het H. Sacrament. O oneindige

liefde van mijnen God, eene oneindige wederliefde waardig! Hoe zijt Gij er toch toe kunnen komen, lieve Jesus, om U zoodanig te vernederen, dat Gij, ten einde onder de menschen te wonen, en U met hunne harten te vereenigen, niet geaarzeld hebt U onder de gedaante van brood te verbergen! O vleeschgeworden Woord! uwe diepe vernedering komt voort uit uwe overgroote liefde. Ach! waarom U dan niet bemind uit al mijn vermogen, terwijl ik weet, hoeveel Gij gedaan hebt om mijn hart te winnen! Ja, ik bemin U, lieve Jesus, uit geheel mijn hart, en daarom wil ik liever aan U genoeg geven dan mijne neigingen opvolgen; mijne lust is aan U te behagen, mijn Jesus, mijn God mijne liefde, mijn Al! O, ik bid U, doe in mij geboren worden eene heilige

begeerte omgedurig bij U te zijn, terwijl Gij daar rust in onze tabernakelen. Laat ik er naar hongeren om U daar gezelschap te houden, en U in mijn binnenste te ontvangen. Gij roept mij tot U; ware ik dan niet een ondankbare, indien ik aan uwe zoete en vriendelijke uitnoodiging geen gehoor gaf? Ach, Heer, maak mijn hart toch los van alle aardische aengekleefdheid; want Gij wilt, o mijn Schepper! Gij wilt het eenigst voorwerp zijn van al mijn verlangen en mij beminnen. Ik bemin U, allerbeminnelijkste goedheid van mijnen God; niets anders vraag ik van U dan U; neen, niet wat mij behaagt, maar wat aan U behaagt, dat wil ik, en dat alleen is mij genoeg. Neem genadig aan, lieve Jesus, dit goed verlangen van een' zondaar, die U wil beminnen; O sta mij bij, geef

mij kracht, en maak dat ik, een ellendige slaaf der zonde, van stonde af geen andere banden meer kenne dan die van uwe liefde.

Schietgebed.

O mijn God! hadde ik U toch altijd bemind!

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Allerzoetste Koningin, en mijne lieve Moeder Maria! ik moet het bekennen, ik ben weerspanning geweest aan Jesus, uwen grooten Zoon; maar vol berouw daarover rigt ik mij tot uw medelijdend hart, opdat Gij, door uwe voorspraak, voor mij vergiffenis van Hem verkrijgt. Gij kunt niet

voorgeven, dat Gij u daarmede niet kunt inlaten, want de H. Bernardus noemt u de bedienaarster van vergiffenis, *ministra propitiationis*. Uwe zaak is het, o Maria, hulp te verleen aan hen, die in nood zijn; want de H. Ephrem groet u als de helpster van hen, die in eenig gevaar verkeerren, *opitulatrix periclitantium*. Maar nu, lieve Moeder Maria, wie verkeert in grooter gevaar dan ik? Door mijne zonden heb ik God verloren; zeker is het, dat ik veroordeeld ben geworden tot de hel; of God mij reeds vergeven heeft, weet ik niet; en ben ik wederom in zijne genade opgenomen, toch kan ik Hem op nieuw verliezen. Maar gij, mijne lieve moeder, gij kunt alles voor mij verkrijgen, en van u wacht ik ook alle goeds: de vergiffenis van mijne zonden, de vol-

harding in de deugd en den Hemel. Daár, in dat rijk der gelukzaligen, hoop ik te wezen een van diegenen, die uwe barmhartigheid het meest zullen roemen, als zijnde ik door uwe voorspraak, o Maria, tot den staat van zaligheid gekomen.

Schietgebed.

Misericordias Mariae in aeternum cantabo, et aeternum cantabo. Amen. Eeuwig eeuwig wil ik Maria's barmhartigheid prijzen.

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XXIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer Jesus Christus, die om de liefde, enz. Zie bladz. 192.

—

Vele vermoeijenissen getroosten zich, en groote gevaren ondergaan de Christenen, die naar het heilige land reizen, om de plaatsen te bezoeken, waar onze beminnelijke Zaligmaker geboren is, geleden heeft, en den dood voor ons onderging. Maar is het noodig, dat wij eene zoo verre reis maken, en aan zoo vele gevaren ons bloot stellen? Jesus zelf is bij ons; in onze kerken, daar woont Hij, van onze huizen maar weinige stappen verwijderd. Indien de pelgrims, zegt de H. Paulinus, het voor een groot geluk houden uit het heilige land

mede te brengen, een weinig stof van de kribbe, of van het graf van Jesus: met hoeveel geestdrift moeten wij dan niet het H. Sacrament, waar Jesus in persoon tegenwoordig is, bezoeken, iets wat ons geene moeite kost en met geene gevaren vergezeld gaat? Zeker kloosterling, aan welken God eene groote liefde tot het H. Sacrament had ingeboezemd, schreef in eenen brief, onder andere het volgende: «Ik heb bemerkt, zeide hij, dat ik alles aan het H. Sacrament te danken heb. Geheel en al heb ik mij overgegeven en toegewijd aan Jesus in zijn H. altaargeheim. Ik zie eene ontelbare menigte van genaden, die men niet verkrijgt, omdat men zijne toevlugt niet neemt tot dit goddelijk Sacrament. Ik zie hoe groot een verlangen Jesus heeft om ons in dit Sacrament

zijne genaden uit te deelen. O heilig geheim, allerheiligst Sacrament! In dit altaargeheim geeft God ons zijne almacht het meest te kennen, want wat God ooit voor ons gedaan heeft, 't is alles in dit Sacrament besloten. Neen, wij benijden het geluk der zaligen niet; want dien Heer, dien zij bezitten in den hemel, dien bezitten wij op aarde, maar door een grooter wonder van zijne liefde. Maak toch dat allen, die gij spreekt, zich toewijden aan het H. Sacrament. Ik spreek zoo, omdat dit heilig geheim mij verukt; ik kan er niet van zwijgen van het allerheiligste Sacrament, dat onze liefde zoo overwaardig is. Ik ben zoo gevoelig voor de liefde van Jesus in dat geheim, dat ik niet wete wat al te doen om aan zijne liefde te beantwoorden.» Zoo eindigt de brief.

O Sarafijnen! brandend van liefde
zwerft gij daar rondom uwen en mij-
nen Heer; en nogtans niet uit liefde
tot u, maar uit liefde tot mij heeft die
Koning der hemelen zich onder die
gedaante willen verbergen. O laat ik
dan ontvlammen van liefde tot Hem!
ontsteekt gij, Engelen, mijn hart door
uwen gloed, opdat ik tegelijk met u
moge branden van liefde. Lieve Jesus,
doe mij toch kennen de grootheid
der liefde, welke gij den menschen
toedraagt, opdat bij het inzien van
uwe uitstekende liefde, het verlangen
om die liefde met wederliefde te ver-
gelden, en in alles aan U te behagen
gedurig sterker in mij worde. Ja ik
bemin U, allerbeminnelijkste Jesus;
ik wil U altijd beminnen, en U be-
minnen alleen om aan U genoeg
te geven.

Schietgebed.

Lieve Jesus, ik geloof in U, ik hoop op U, ik bemin U, en geheel en al geef ik mij aan U over.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz 190.

Begroeting van Maria.

Allerbeminnelijkste Maagd! de H. Bonaventura noemt u *Mater orphorum*, de Moeder der wezen. Nu, die ongelukkige weezen zijn de arme zondaars, die God, hunnen Vader, verloren hebben. Zoo dan neem ik tot U mijne toevlugt, o heilige Maagd! want ook ik heb mijnen Vader verloren; maar gij zijt mijne Moeder, en door u zal ik Hem terug vinden. In mijn ongeluk kom ik tot u, en roep uwe hulp in. En ik zal geholpen wor-

den? O ja: «Wie, zegt Innocentius III, heeft Maria ooit aangeroepen, zonder door haar verhoord te zijn.»

Quis invocavit eam et non est exauditus ab ipsa? Wie heeft ooit uwe voorspraak ingeroepen, zonder dat gij acht op hem gegeven, en hem geholpen hebt? Wie ging ooit verloren, die tot u zijne toevlugt nam? Alleen hij gaat verloren, die dat nalaat te doen. Alzoo, lieve Moeder, wilt gij, dat ik zalig worde, maak dan dat ik altijd uwe voorspraak inroepe, en op u mijn vertrouwen stelle.

Schietgebed.

Heilige Maria! boezem mij vertrouwen in op u.

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XXIV. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus , die om de liefde , enz.
Zie bladz. 192.

—

Vere tu es Deus absconditus. Is,
15. *Waarlijk, Gij zijt een verborgen
God.* In geen gewrocht der goddelijke
liefde komt de waarheid dezer woor-
den van Isaiās zoo zeer uit, als in het
aanbiddelijk geheim des altaars, waar
God zich geheel en al verbergt. Het
eeuwig Woord des Vaders , de men-
schelijke natuur aannemende, verborg
zijne Godheid, en wandelde als mensch
rond op deze aarde, maar in het heilig
altaargeheim verbergt Jesus nog bo-
vendien zijne menschheid, en onder
den schijn van brood is Hij bij ons,

daardoor te kennen gevende met hoe veel teederheid Hij ons bemint. (1) O mijn dierbare Verlosser! op het zien van die uitstekende liefde, welke Gij hebt voor de menschen, raak ik buiten mij zelven, en weet niet meer wat te zeggen. Want uit liefde tot ons zijt Gij zoo ver gekomen, dat Gij niet geaarzeld hebt den glans uwer heerlijkheid te bedekken, uwe grootheid te vernederen, en uw goddelijk leven, als het ware, te vernietigen. En terwijl Gij op onze altaren rust, lieve Jesus, schijnt uw eenigst werk te wezen, de menschen te beminnen, en hun kenbaar te maken, hoe groote liefde Gij hun toedraagt. Maar ach, hoe beloonen zij uwe liefde, o groote Zoon van God!

1) *Latet divinitas, latet humanitas, sola patent viscera charitatis.*

Lieve Jesus, vergun mij dat ik het zegge, Gij zijt al te verliefd op de menschen; want ik zie, dat Gij hun welzijn stelt boven uwe eigene eer. Wist gij dan niet aan welke versmaadingen Gij U zoudt blootstellen, door de instelling van het allerheiligste Sacrament des altaars? Ik zie het en Gij zaagt vóór mij, dat het grootste gedeelte der menschen U in dat heilig geheim niet aanbidt, noch U daar erkennen wil voor wie Gij zijt. Ik weet, dat men tot dien graad van boosheid gekomen is, dat men zich niet ontzien heeft de *heilige hostiën* met voeten te treden, en op de aarde, in het water of in het vuur te werpen. Ik zie ook hoe het grootste gedeelte van hen, die aan U gelooven, o mijn God, ik zie hoe zij in plaats van door hunne eerbewijzing den smaad te

vergoeden , die U wordt aangedaan ,
in uwe tempels komen , en U daar door
hunne oneerbiedigheden beleedigen.

Ach , mijn allerbeminnelijkste Zaligmaker , ach , dat ik met mijne tranen , ja zelfs met mijn bloed die ongelukkige plaatsen konde reinigen , waar Gij in dit Sacrament uwer liefde zoo onteerend gehoond zijt. Maar vermag ik dit niet , ik verlang ten minste en neem mij voor U dikwijls in uw H. altaargeheim te bezoeken , ten einde U daar te aanbidden , gelijk ik U heden aanbid , tot vergoeding van den smaad , die U in dit allerheiligste Sacrament door de menschen wordt aangedaan. Ontvang , eeuwige Vader , de geringe eerbewijzing , die ik , allerellendigst mensch als ik ben , heden aan U opdraag , ten einde eenige vergoeding te geven voor de oneer aan-

gedaan aan uwen Zoon in dit allerheiligste Sacrament. Ontvang mijne geringe eerbewijzing, die ik vereenig met die oneindige eerbewijzing, die Jesus Christus U gaf op zijn kruis, en nog dag aan dag geeft in het heilig geheim des altaars. O dat wenschte ik, dat ik maken kon, dat alle menschen vol liefde waren voor Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament des altaars.

Schietgebed.

Lieve Jesus, maak dat gij gekend en bemind wordet.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Gebed tot Maria.

Magtige Maria! ik raak vol hoop

wanneer ik beducht voor mijne eeuwige zaligheid, tot u mijne toevlugt neem; en bedenkt, dat gij zoo rijk zijt aan genaden, dat de H. Joannes van Damascus u eene zee van genaden noemt (*pelagus gratiarum*), de H. Bonaventura, de verzamelplaats der genaden (*congregationem gratiarum*), de H. Ephrem, de bron van genade en alle vertroosting (*fontem gratiae et totius consolationis*), en de H. Bernardinus de volheid van alle goed (*plenitudinem omnis boni*! En ik weet, lieve Moeder, dat gij zoo genegen zijt om wel te doen, dat gij u beleedigd acht door hen, die geene genaden van u vragen. De H. Bonaventura heeft het gezegd: *In te domina, peccant; qui te non rogant*. O allerrijkste, allerwijste, allergoedertierenste Maagd, ik weet het, gij

kent beter dan ik zelf, de behoeften van mijne ziel, en gij bemint mij meer, dan ik u beminnen kan. Wilt gij nu weten, welke gunst ik heden van u afsmeek? het is deze, dat gij mij die genade verwervet, welke gij weet dat voor mijne ziel de voordeeligste is, die genade moet gij van God voor mij vragen, dan ben ik te vreden.

Schietgebed.

Mater Salvatoris ora pro me.
Moeder des Zaligmakers, bid voor mij.

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XXV. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer Jesus Christus, die om de liefde, enz. Zie bladz. 190.

De H. Paulus verheft de gehoorzaamheid van Jesus Christus, zeggende, dat Hij gehoorzaam was aan zijnen eeuwigen Vader tot aan den dood des kruises: *factus obediens usque ad mortem*. PHIL. 2. Maar in dit heilig geheim des altaars is Jesus nog verder gegaan; want niet alleen aan zijnen eeuwigen Vader, maar ook aan den mensch heeft Hij zich willen onderwerpen, en dat wel tot aan het einde der wereld; zoodat men zeggen kan, *factus est obediens usque ad consummationem sæculi*. Jesus, de Koning

des Hemels, daalt uit den hemel neder op het woord van eenen mensch. Op onze altaren, dáár rust hij onbewegelijk; Hij laat zich plaatsen, waar men Hem plaatsen wil; nu is Hij ter aanbidding uitgesteld, dan gesloten in het Tabernakel; nu brengt men Hem in de huizen, dan wederom draagt men Hem langs de straten. Hij laat zich geven, aan wien men Hem geven wil, aan den regtvaardige, en aan den zondaar. Toen Hij op deze aarde rondwandelde, zegt Lucas van Hem, dat Hij gehoorzaam was aan Maria en aan Josef; maar in het H. Altaargeheim gehoorzaamt Hij aan zoo vele schepselen, als er priesters gevonden worden op aarde. Duld dat ik U heden toespreke, o liefdevol hart van mijnen Jesus, waaruit al de Sacramenten, en vooral dit Sacrament

van liefde gesproken is; ik wenschte U zoo veel eer te kunnen toebrengen, als Gij geeft in dit Sacrament aan uwen hemelschen Vader. Ik weet dat Gij op dit Altaar mij diezelfde liefde toedraagt, waarmede Gij mij bemindet, toen Gij uw goddelijk leven liet te midden der bittere smarten van het kruis. Verlicht, o goddelijk hart, hen, die u niet kennen, opdat zij u kennen mogen. Verlos door uwe verdiensten de zielen van het vagevuur, of ten minste, geef eenige verligting van smart aan die zielen, die reeds voor eeuwig uwe bruiden zijn. Ik aanbid U, ik bedank U, ik bemin U in vereeniging met al diegenen, die U thans beminnen in den Hemel en op aarde. Maak, o allerzuiverst hart maak Gij mijn hart los van alle aangekleefdheid aan de schepselen, en

vervul hetzelfde geheel met uwe liefde, Neem Gij bezit van mijn hart, o allerzoetst hart van mijnen Jesus, en neem er zóó bezit van, dat ik van dit oogenblik af geheel de uwe zij, en altijd zeggen kunne: *Quis me separabit a charitate Dei, quae est in Christo Jesu Domino nostro?* Wie zal mij kunnen scheiden van de liefde Gods, die is in Jesus Christus, onzen Heer? Rom. 8. 35 en 59. Schrijf, o heilig hart, in mijn hart al die bittere smarten, die Gij gedurende zoo vele jaren verdroegt uit liefde tot mij, opdat ik, bij het gezigt daarvan, er naar hake om iets voor U te lijden, of, uit liefde tot U, ten minste met geduld verdrage al de wederwaardigheden van dit leven. Allernederigst hart van mijn' Jesus, maak mij deelgenoot van uwe nederigheid. Allerzachtmoedigst hart van

mijn' Jesus, deel mij uwe zachtmoe-
digheid mede. Neem weg uit mijn hart
alles wat daarin aan U mishaagt. Keer
het geheel en al tot U, opdat het niets
wille, niets verlange dan alleen dat,
wat Gij wilt, in één woord, maak dat
ik alleen leve om U te gehoorzamen,
alleen om U te beminnen, alleen om
aan U genoeg te geven. Ik weet
hoeveel ik aan U verschuldigd ben,
en hoe ik de grootste verplichtingen
aan U heb. Indien ik mij zelven geheel
en gansch voor U opofferde, ware dit
nog maar weinig in vergelijking van
hetgeen Gij verdient.

Schietgebed.

Lieve Jesus, Gij alleen zijt meester
van mijn hart.

*Hier de oefening van de geeste-
lijke Communie. Zie blad. 190.*

Begroeting von Maria.

De H. Bernardus zegt, dat Maria die hemelsche ark is, waarin wij van de schipbreuk der eeuwige verdoe-menis zullen bevrijd blijven, mits wij bij tijds tot die arke onze toevlugt nemen; *arca in quâ naufragium evadimus*. Een voorbeduidend zinnebeeld van Maria was de ark, waarin Noë eens ontkwam aan die algemeene schipbreuk der wereld. Maar zegt Hesychius, ruimer eene ark, dan de ark van Noë was, is Maria, *Arcâ Noë largior*. In Noë's ark werden maar weinige menschen en redelooze schepselen opgenomen en behouden; terwijl Maria opneemt al diegenen, die tot haar hunne toevlugt nemen, en zeker maakt zij, dat allen behouden worden. O wij ongelukkigen, indien wij Maria

niet hadden! O hoe groot is het getal dergenen die verloren gaan! en waarom? omdat zij hunne toevlugt niet nemen tot u, o heilige Moeder Gods. Want wie zou verloren gaan, wendde hij zich tot u om hulp en bijstand.

Schietgebed.

Allerheiligste Maagd Maria, maak dat wij ten allen tijde onze toevlugt tot u nemen.

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XXVI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, die om de liefde, enz.
Zie bladz. 192.

—

*Exulta et lauda, habitatio Sion
quia magnus in medio tui Sanctus
Israel.* Juicht en prijst, gij inwoners
van Sion; want groot is in uw midden
de Heilige van Israël. Is. 12. O, welke
groote vreugde moeten wij menschen
gevoelen, en hoe vol vertrouwen en
liefde zijn bij deze gedachte: in ons
vaderland, in onze kerken, niet verre
van onze huizen, daar woont en leeft
de Heilige der heiligen, de groote
God, in het allerheiligste Sacrament
des altaars! daar woont Hij, die door
zijne tegenwoordigheid in den Hemel

het geluk der zaligen uitmaakt, Hij, die de liefde is! (1) Want het H. Sacrament des altaars is niet alleen een Sacrament van liefde, maar het is de liefde zelve; het bevat God zelven, die om de groote liefde, welke hij aan zijne schepselen toedraagt, zich de liefde zelve noemt, en ook waarlijk is. *Deus charitas est. God is liefde.* Maar ik hoor U klagend zeggen, lieve Jesus, dat ofschoon Gij tot ons welzijn onder ons gekomen zijt, wij toch geen werk van u gemaakt hebben: *Non, collegisti me. Gij hebt mij niet ontvangen.* En uwe klagten zijn maar al te regtvaardig, mijn Jesus! ik, ik ben een van die ondankbaren, die U alleen gelaten heb, zonder U te komen bezoeken. Straf mij gelijk Gij wilt, maar

1) Amorem non tam habet, quam ipse est.
S. BERN.

niet door mij te berooven van uwe tegenwoordigheid, hetgeen ik anders wel verdiend had. Ik wil mijn gedrag verbeteren, ik wil van dezen dag af, niet alleen U dikwijls bezoeken, maar ook zoo lang ik kan, mij met U onderhouden. O mijn Zaligmaker, maak dat ik aan dit voornemen getrouw blijve, en door mijn voorbeeld anderen moge opwekken om U gezelschap te houden in het allerheiligste Sacrament des altaars. Ik weet, dat de eeuwige Vader van U zeide: *Hic est filius meus dilectus in quo mihi bené complacui. Deze is mijn beminde zoon, in wien ik mijn welbehagen heb.* MATTH. 17. Zoo heeft dan een God in U al zijn welbehagen, en ik, ellendige aardworm, zou er mijn genoegen niet in vinden, mij met U te onderhouden in dit tranendal! O verslindend

vuur der liefde tot God; verteer in mij alle gehechtheid aan het aardsche, want dat alleen kan mij ontrouw doen worden aan U, en mij van U verwijderen. Als gij wilt, Heere! kunt gij mij reinigen. *Domine, si vis potes me mundare.* Doe, na zoo veel reeds voor mij gedaan te hebben, ook nog dit voor mij, zuiver mijn hart van alle genegenheid, van alle liefde, die geene strekking heeft tot U. Zie, ik geef mij zelve geheel en al aan U over; al de levensdagen, die mij overschieten, wijd ik toe aan Jesus in het allerheiligste Sacrament. Ja, lieve Jesus, Gij moet mijne sterkte zijn, Gij het voorwerp mijner liefde gedurende mijn leven, en in het uur van mijnen dood, wanneer gij als reisspijze tot mij zult komen, en mij geleiden in uw hemelsch koningrijk. Amen, amen, zoo

hoop ik het, zoo moge het geschieden!

Schietgebed.

O mijn Jesus, wanneer zal ik U
mogen aanschouwen.

*Hier de oefening der geestelijke
Communie. Zie bladz. 192.*

Begroeting van Maria.

Bij u, o allerheiligste Maagd Maria,
vinden wij hulp voor alles; verkwik-
king geeft gij in onze afgematheid,
naar luid der woorden van den H.
Germanus, die U noemt: *potentia
debilitatis nostrae; de kracht in onze
zwakheid.* — Gij zijt de poort, door
welke wij aan de slavernij der zonden
kunnen ontvlugten, zoo als de H. Bo-
naventura het ons te kennen geeft.
Bij u vinden wij troost te midden van
de ellenden dezes levens, naar het

zeggen van den H. Laurentius Justinianus, die u begroet met den titel van *troost in onze pelgrimage op deze wereld? solatium peregrinationis nostrae*. Eindelijk in u vinden wij in zekeren zin, Gods genade, ja God zelve. Door Bonaventura wordt gij genoemd de troon van Gods genade; *thronus gratiae Dei*; en Proclus zegt van u, dat Gij zijt, als ware het, eene brug over welke God, uit oorzaak onzer zonden van ons verwijderd, door zijne genade wederom tot ons terugkomt (1).

Schietgebed.

O Maria, gij zijt mijne sterkte, mijn bevrijdster, mijn troost en mijne zaligheid.

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

1) Pons per quem Deus ad homines descendit.

XXVII. BEZOEK.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, die om de liefde, enz.
Zie bladz. 192.*

In de getijden van het H. Sacrament
zingt de Kerk: *geen ander volk is er
dat zoo gemeenzame goden heeft, als
onze God gemeenzaam is met ons:
Non est alia natio tam grandis,
quae habeat Deos appropinquant
sibi, sicut Deus noster adest nobis.*
De heidenen, toen zij hoorden spre-
ken van de liefdewerken van onzen
God, riepen uit: O wat is die God
der Christenen een goede God! En
inderdaad, ofschoon de heidenen hunne
goden zóó uitdachten en zich voorstel-
den, als hun dit het meest behaagde,

toch zult ge, in hunne gansche fabelleer, nergens gewag gemaakt vinden van eenen of anderen God, die zoo liefderijk met de menschen zou hebben omgegaan, gelijk onze God, dat is de eenige ware God, dit inderdaad doet; want door een wonder van zijne liefde heeft Hij het middel uitgevonden om op onze altaren nacht en dag onder ons te wonen, als konde Hij het niet van zich verkrijgen, zelfs voor een oogenblik, van ons gescheiden te zijn. Zoo hebt Gij dan, lieve Jesus, het grootste van uwe wonderen willen wrochten, ten einde te voldoen aan het vurig verlangen, dat Gij hadt, om altijd bij en onder ons te wezen! Maar hoe komt het dan, dat de menschen uwe tegenwoordigheid schijnen te vlugten? Hoe kunnen zij dan zoo voortleven zonder U ooit, of ten

minste slechts zeer zelden te bezoeken, terwijl een kwartier uurs in uwe tegenwoordigheid doorgebracht, hun eene eeuw toeschijnt? zoo verveelt hen die tijd. O geduld van mijnen Jesus, wat zijt ge groot! ja groot is uw geduld omdat uwe liefde voor de menschen groot is; het is die liefde ook, die maakt, dat Gij bij voortduring onder zoo vele ondankbaren wilt blijven wonen.

O mijn God, die, omdat Ge oneindig zijt in uwe volmaaktheden ook oneindig zijt in uwe liefde, o laat niet toe, dat ik voortga met te behooren onder het getal dier ondankbaren! Ook ik verveelde mij weleer in uwe tegenwoordigheid, omdat ik U in het geheel niet, of althans niet genoeg beminde. Maar laat mijn hart door uwe genade, van liefde tot U branden, dan zal het mij niet vervelen, mij met

U in het allerheiligste Sacrament nacht en dag bezig te houden. Eeuwige Vader! verleen mij door de verdiensten van uwen Zoon, eene zoo vurige en teedere liefde voor het allerheiligste Sacrament, dat ik altijd in den geest gekeerd naar eene kerk, waar Jesus in het Allerheiligste rust, dáár mijne gedachten hebbe, en hijgend het oogenblik verbeide, waarop ik Hem zal mogen bezoeken, en mij met Hem onderhouden.

Schietgebed.

Schenk mij, o God, om de liefde van Jesus, eene groote liefde tot het allerheiligste Sacrament.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

Maria is die toren van David, waar-

van de H. Geest spreekt in het Hoog-
lied. Zoo is dan Maria eene *allersterk-
ste verschansing voor hen , die be-
vochten worden , propugnaculum
munitissimum in bello versantibus*,
gelijk de H. Ignatius haar noemt. O
hoe hevig vallen mijne vijanden mij
gedurig aan, ten einde mij te berooven
van de genade Gods, en van uwe be-
scherming, o mijne allerliefste Moeder
Maria! Gelukkig voor mij dat Gij u
gewaardigt te strijden voor hen, die
in u hun vertrouwen stellen. *De voor-
vechtster voor hen, die op u betrou-
wen ; Propugnatricem confiden-
tium in te*, noemt u de H. Ephrem.
O verdedig mij dan, mijne lieve Moeder
Maria; strijd voor mij; op u vestig
ik mijne hoop en mijn vertrouwen.

Schietgebed.

Maria, Maria, uw naam is mijne
verdediging.

Gebed tot Maria.

Tot U, o allerheiligste en onbe-
vleete Maagd, enz. Zie bladz. 201.

XXVIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding : Heer
Jesus Christus , die om de liefde , enz.
Zie bladz. 192.

Welk goed , roept de H. Paulus
uit , kunnen wij vreezen , dat God ons
weigeren zal , nadat Hij ons zijnen
eenigen Zoon geschonken heeft ! *Quo-
modo non etiam cum illo omnia no-
bis donavit ; hoe heeft Hij ons ook met
Hem niet alles geschonken ?* ROM. 8.
Herinneren wij ons , dat de eeuwige
Vader al wat Hij heeft , aan Jesus
Christus heeft gegeven ! *Omnia dedit
ei Pater in manus.* Jo. 13. Laat ons
dan onophoudelijk bedanken de goed-
heid , de barmhartigheid , de mildheid
van onzen liefdevollen God , die ons

rijk heeft willen maken aan alle goed en aan alle genade, door ons Jesus Christus te schenken in het allerheiligste Sacrament des altaars (1).

Zoo mag ik dan, o Zaligmaker der wereld, o vleeschgeworden Woord, gelooven, dat Gij geheel de mijne zijt, indien ik U wil bezitten. Maar kan ik wel gelijker wijze zeggen dat ik geheel de uwe ben, ofschoon Gij mij wilt? o lieve Jesus, neem dit euvel weg: laat de wereld geen getuige wezen van die ondankbaarheid, dat Gij geheel de mijne wezen wilt, terwijl ik van mijnen kant zou weigeren geheel aan U toe te behooren! Neen dat geschiede nooit; of is het, helaas! vroeger wel gebeurd, nooit geschiede het wederom. Bij vast besluit wijd ik mij

1) In omnibus divites facti estis in illo . . .
ita ut nihil vobis desit in ulla gratia. I. COR. 1.

heden geheel en al aan U toe, aan U offer ik op, voor den tijd en voor de eeuwigheid mijn leven, mijnen wil, mijne gedachten, en al mijne handelingen. Zie, lieve Jesus, van dit oogenblik af ben ik geheel de uwe; ik heb afscheid genomen van de schepselen, en bied mij aan voor brandoffer aan mijnen Schepper. O vertere dan dit offer in de vlammen van uwe goddelijke liefde! Neen, neen, de wereld mag volstrekt niet meer deelen in de liefde van mijn hart. O Jesus, Gij gaaft mij bewijzen van uwe liefde voor mij, toen ik U niet beminde, en dat geeft mij de zekere hoop, dat Gij mij thans opneemt onder de uwen, thans dat ik U bemin, en uit liefde tot U mij geheel en al aan U opdraag.

Eeuwige Vader, ik offer U heden op al de deugden en handelingen van

Jesus : te gelijk met de gevoelens van zijn hart ; verleen mij , bid ik U , die genaden , die Jesus voor mij van U afvraagt . Met zijne verdiensten bedank ik U voor die menigte van barmhartigheden , die Gij mij bewezen hebt . Met zijne verdiensten voldoe ik U voor de schuld mijner zonden , en door die zelfde verdiensten hoop ik van U allerlei genaden , de vergiffenis van mijne zonden , de volharding , den Hemel , en bovenal de heerlijke gaaf van uwe zuivere liefde . Ik zie wel in , dat ik zelf het uitstorten van uwe gunsten over mij verhinder ; daarom , neem ook dat kwaad van mij weg : ik smeekeer U om in den naam van Jesus Christus , die gezegd heeft : indien Gij den Vader iets in mijnen naam zult vragen , zal Hij het u geven : *Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit*

vobis. Jo. 14. Bij gevolg kunt Gij mijne bede niet afslaan. Een ding maar verlang ik, o mijn God, namelijk U te beminnen, mij zelven geheel en al aan U over te geven, en voortaan niet meer ondankbaar jegens U te wezen, gelijk ik dit voorheen wel geweest ben. Zie dan genadig op mij neder, en verhoor mijn gebed: maak dat ik van dezen dag af, mij geheel en al aan uwe dienst toewijde zonder ooit wederom op te houden van U te beminnen. Ja ik bemin U, mijn God, ik bemin U, oneindige goedheid, ik bemin U, mijne liefde, mijn geluk, mijn leven, mijn al.

Schietgebed.

Lieve Jesus, Gij wilt dat ik aan U geheel en al toebehoore; welaan, ik wil dan ook geheel en al de uwe zijn.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

O hoeveel troost ontwaar ik te midden van mijne ellenden en wederwaardigheden, en welk eene kracht gevoel ik tegen de bekoringen, wanneer ik aan u denk, lieve Moeder Maria, en uwe hulp inroep. Waarlijk, gij Heiligen, gij had wel groot gelijk, dat gij mijne lieve Moeder Maria noemdet, nu eens met den H. Ephrem, *eene veilige haven voor hen, die in gevaar zijn van schipbreuk te lijden* (portus vexatorum), dan eens met de H. Bonaventura, *de troost der ellendigen*, (solatium miserorum), dan wederom met den H. Germanus, *de staakster van onze zuchten*. (requies gemituum nostrorum.) O mijne lieve moeder Ma-

ria , wees dan nu ook voor mij eene troostende moeder ; beladen ben ik met zonden , en overal omringd van vijanden , die het op mijne ziel gemunt hebben , terwijl ik zonder deugden ben en koud in de liefde tot God , nog eens , wees mij eene troostende moeder , o allerheiligste Maagd , en troost mij daarmede , dat gij door uwe voorspraak maakt , dat ik een nieuw leven beginne , en zulk een leven , dat aan uwen Zoon en aan u kan behagen.

Schietgebed.

Maak een ander mensch van mij , lieve moeder Maria , maak een ander mensch van mij ; gij kunt dat doen.

Gebed tot Maria.

Tot U , o allerheiligste en onbevleete Maagd , enz. Zie bladz. 201.

XXIX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus , die om de liefde , enz.
Zie bladz. 192.

O Jesus , goede Herder, die uit liefde
tot uwe schaapjes niet tevreden met
U zelven voor hen eens geslagtofferd
te hebben op het altaar des kruises,
nog daarenboven in het allerheiligste
Sacrament op eene verborgene wijze
onder ons hebt willen wonen, ten einde
in ons midden en altijd bij ons te
wezen, en U zoo den weg tot onze
harten te banen! — Ach! wiste ik
toch gebruik te maken voor uwe te-
genwoordigheid, gelijk de heilige
bruid van het Hooglied dit deed. O
zeker, indien ik U waarlijk beminde,

lieve Jesus, dan zou ook ik wel verlangen nacht en dag voor het Allerheiligste door te brengen; en bij uwe goddelijke Majesteit, *daar* onder de nederige gedaante van brood verscho-
len, zoude ik die hemelsche geneugten en die tevredenheid smaken, die daar genoten worden door hen, wier hart voor U alleen geheel en al van liefde klopt. O ik bid U, lieve Jesus, trek mij tot U door het zoet dier onuitsprekelijke liefde, die Gij ons in het allerheiligste Sacrament des Altaars geopenbaard hebt, dan, ja dan, zeg ik zeker vaarwel aan de schepselen en aan al de genoegens dezer aarde, om mij geheel en al aan U alleen te hechten. Rijke vruchten van heilige deugden brengen aan God op die gelukkige zielen, die gewoon zijn zich met Jesus Christus in het allerheilig-

ste Sacrament te onderhouden. Maar, ach! als ik op mij zelve let, dan ben ik beschaamd voor U te verschijnen, o mijn Jesus, zoo arm en naakt aan deugden als ik ben. Gij wilt, dat men niet met ledige handen tot uw altaar nadere (1), en ik, ik heb niets om U aan te bieden. Wat gedaan! niet meer voor uw aanschijn komen? Maar neen, dat behaagt U ook niet. Nu weet ik wat ik doen zal: zoo arm als ik ben, ga ik toch tot U, terwijl ik van U verwacht, dat Gij mij voorzien zult met hetgeen Gij van mij begeert. Ik weet het, niet alleen om hen, die U beminnen, te loonen, hebt Gij u een verblijf uitgekozen op onze altaren, maar ook om aan ellendigen, gelijk ik ben, uwe gunst te bewijzen. O laat mij, ik smee

1) Non apparebis in conspectu meo vacuus.
EXOD. 23.

U, die gunst van dezen dag af onder- vinden. Ik aanbid U, o Koning van mijn hart, opregte beminnaar der menschen, en liefderijke herder van uwe schapen. Zie, daar nader ik tot den troon van uwe liefde, en niets anders hebbende om U aan te bieden, waag ik het, mijn hart, hoe ellendig hetzelfde ook zij, aan U op te dragen; ik wil dat het voortaan geheel en al aan u toebehoore. Met dat hart *kan* ik U beminnen, zooveel maar in mijn vermogen is. Trek tot U dat hart, mijn lieve Jesus, en maak dat het geheel en al gehecht zij aan uw wil, zoo dat ik van dit oogenblik af van mij kunne zeggen, wat uw beminde leerling Paulus eens van zich zeide: *Ego vinctus Christi. Gebonden ben ik met Christusliefdebanden. Vereenig mij geheel en al met U, en maak dat ik*

alles, tot mij zelven toe, vergete, om eens zoo gelukkig te worden van in eeuwige liefde U alleen te bezitten. Ik aanbid U, mijn Heer en mijn God, onder de gedaante van brood hier in het allerheiligste Sacrament des altaars tegenwoordig; ik bemin U en hecht mij aan U vast; o vermeerder toch mijne liefde, en dat ik U toch nooit wederom verlate.

Schietgebed.

Lieve Jesus, Gij alleen zijt mij genoeg.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

De H. Bernardus noemt Maria *viam regiam Salvatoris*, dat is den veiligen weg om tot den Zaligmaker en

de zaligheid te geraken: en naar het zeggen van denzelfden Heilige, brengt Maria ons tot God, en worden wij door haar naar Hem als gedragen (1). Zoo dan lieve moeder Maria, wacht niet, tot dat ik zelf tot God kome, maar draag Gij mij op uwe armen naar Hem toe; ja draag mij, en gebruik geweld, als ik onwillig ben. Laat het zoete en aanlokkelijke van uw liefdevol hart mijne ziel treffen, en mijnen wederspannigen wil overhalen, om toch eens voor altijd vaarwel te zeggen aan de ijdelheid der wereld, en niets anders meer te zoeken dan God alleen, en de vervulling van zijnen heiligen wil. Laat mij zien, hoe vermogend gij zijt, o Maria, en voeg bij uwe andere wonderen ook nog dit wonder uwer barmhartigheid, van namelijk mij van Gods

1) Vehiculum ad Deum animarum nostrarum.

geslagen vijand tot zijnen grooten vriend te maken.

Schietgebed.

O Maria, gij kunt mij heilig maken,
en dat gij dit doen zult, dat hoop ik.

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 201.

XXX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Heer
Jesus Christus , die om de liefde , enz.
Zie bladz. 192.

Cur faciem tuam abscondis? JOE.
14. *Waarom verbergt gij uw aanschijn voor mij?* Te zien , dat God zijn aanschijn verborg , maakte Job bevreesd ; als wij daarentegen bemerken , dat Jesus Christus zijne Majesteit verbergt in het allerheiligste Sacrament , jaagt dit ons geene vrees aan , neen , maar integendeel het vervult ons met liefde en vertrouwen , omdat Jesus , juist om ons vertrouwen in hem grooter te maken , en ons zijne liefde te openbaren , onder de gedaante van brood op

onze altaren heeft willen schuilen (1). Maar wie ook zou met vertrouwen tot Jesus durven naderen, voor Hem zijn hart open leggen, en Hem zijne verlangens te kennen geven, indien die Hemel-koning op onze altaren zich vertoonde te midden van den glans zijner Majesteit?

O lieve Jesus, welk een heerlijke vinding van uwe liefde was het, onder de nederige gedaante van brood bij de menschen uw verblijf te nemen, om zoo toegankelijk te wezen voor wie maar verlangt met U te spreken! Hij had wel groot gelijk, de Profeet Isaïas met te zeggen, dat men luide op en overal zou vermelden de liefdevonden van onzen goeden God (2). O aller-

1) Dum Deus in hoc sacramento faciem suam abscondit, amorem suum detegit.

2) Notas facite in populis adinventiones ejus. Is. 22.

liefderijkst hart van mijnen Jesus !
overwaardig zijt Gij aller harten te
bezitten. O hart van mijnen Jesus ,
altijd brandend van de zuiverste liet-
de ! O verslindend vuur , verteer in
mij geheel en al den ouden mensch ,
vernieuw mij , en laat ik voortaan een
leven leiden van liefde en genade !
Vereenig mij zoo innig met U , lieve
Jesus , dat ik nooit wederom van U
gescheiden worde ! O hart van mijn'
Jesus , dat altijd open staat als een
oord van toevlugt voor de ziel , o neem
ook mij op ! O hart , om de zonden der
wereld zoo doorwond op het kruis-
hout , verleen mij een opregt berouw
over mijne zonden ! Ik weet , lieve
Jesus , dat Gij mij in dit goddelijk Sa-
crament diezelfde liefde toedraagt , die
Gij voor mij hadt , toen Gij voor mij
stierft op het kruis ; groot daarom is

uw verlangen om mij geheel en al met U te vereenigen. En zou ik dan nog langer kunnen weigeren aan dit verlangen te voldoen, en aan uwe liefde geheel mijn hart ten offer te brengen? Ach, tref Gij dat hart, wond het, lieve Jesus, hecht, bind het aan, en vereenig het geheel met uw hart! Ik maak heden het vast besluit van, onder den bijstand uwer genade, U de hoogst mogelijke voldoening te geven, door alle menschelijk opzigt met voeten te treden, en aan U op te offeren neigingen, vermaken, gemakken, alles in een woord, wat mij verhinderen kan volmaaktelijk aan U genoeg te geven. Help mij, lieve Jesus, dit mijn voornemen zoo getrouw na te leven, dat van dezen dag af al mijne gedachten, woorden en werken in alles overeenkomstig zijn met uw

goddelijk welbehagen. O liefde van mijn God, wees Gij het eenigst voorwerp van mijne liefde! En gij, Maria, mijne hoop, gij die alles vermoogt bij God! verkrijg gij mij door uwe voorpraak de genade van tot aan mijnen dood toe een getrouw dienaar te zijn van Jesus zuivere liefde. Amen.

Schietgebed.

Quis me separabit a charitate Christi. Wie zal mij van Jesus' liefde scheiden?

Hier de oefening der geestelijke Communie. Zie blad. 190.

Begroeting van Maria

De H. Bernardus zegt, dat de liefde, die Maria ons toedraagt, noch grooter, noch vermogender kan wezen dan zij

inderdaad is (1). Zoo zijt gij dan, o allerzuiverste Maagd, rijk aan magt en rijk aan liefde; gij kunt mij redden, en wilt dit ook doen. En daarom bid ik u heden met den godvruchtigen Blossius (2): Lieve Moeder Maria, sta mij aanhoudend bij in dien zwaren strijd, dien ik te voeren heb tegen de hel, en wanneer gij ziet, dat ik op het punt ben van te bezwijken, o reik mij dan spoedig uwe hand, en voorkom mijnen val! O God! wat al bekoringen zal ik nog te overwinnen hebben voor mijnen dood! O laat niet toe, dat ik ooit Gods genade verlieze; ik neem mij voor om, zoodra ik bekoord worde, altijd mijne toevlugt tot u te nemen, door u toe te roepen:

1) Potentissima et piissima charitas Dei matris et effectu compatiendi et subveniendi abundat affectu, æque locuples in utroque.

2) O domina, me pugnantem protege, me vacillantem confirma.

Schietgebed.

Help mij, Maria! Maria, help mij!

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbevleete Maagd, *enz.* Zie bladz. 201.

XXXI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, die om de liefde, enz.
Zie bladz. 192.

O welk een treffend gezigt moet het geweest zijn, onzen Zaligmaker te zien bij Jacobs bron, ten dage dat hij, vermoeid van de reize, met een vriendelijk gelaat daar zat te wachten op de samaritaaansche vrouw, ten einde haar te bekeeren en zalig te maken (1)! Even zoo uit den hemel nedergedaald op onze altaren, wacht Jesus daar, als bij zoo vele bronnen van genaden, zijne verlostten, hen uitnoodigende om hem ten minste voor eene wijle tijds gezelschap te houden, ten einde hen alzoo in liefde tot Hem te doen ontvlammen.

3) Jesus ergo sedebat sic super fontem, Jo. 4.

Het is alsof van onze altaren, waarop Jesus in het allerheiligste zijn verblijf houdt, eene stem uitgaat, die ons gedurig toeroept: Waarom komt gij niet tot Mij, die u zoo teeder bemin, en uit liefde tot u onder deze nederige gedaante van brood mij verberg! wat vrees kunt gij toch hebben? weet gij dan niet, dat ik nu niet op aarde ben gekomen om het menschdom te vonnissen, maar alleen om genade uit te deelen, en zalig te maken, wie tot mij zijne toevlugt neemt, daarom alleen houd ik mij in dit geheim van liefde verborgen (1).

Begrijpen wij het toch wel: gelijk Jesus in den hemel onze zaak behartigt (2), zoo doet hij dit ook nacht en

1) Non veni, ut judicem mundum, sed ut salvificem mundum Jo. 11.

2) Semper vivens ad interpellandum pro nobis HEBR. 7.

dag in het allerheiligste Sacrament des altaars, zich zelven als offer aan zijnen hemelschen Vader opdragende, om van Hem allerlei genaden en barmhartigheid voor ons te verkrijgen. Daarom ook zeide de godvruchtige Thomas van Kempen, dat wij tot Jesus in het Allerheiligste gaan moeten zonder schroom, en met hem spreken, gelijk een vriend gewoon is met zijnen vriend te doen (1).

Vermits Gij het dan alzoo verlangt, o mijn verborgen God en koning zoo wil ik ook vol vertrouwen mijn hart voor U openen. Ik weet het, lieve Jesus! welk ongelijk de menschen U aandoen. Gij, Gij bemint hen; maar uwe liefde wordt van hunnen kant door geene wederliefde vergolden; Gij

1) Sicut solet loqui dilectus ad dilectum, amicus ad amicum.

doet hun wel , en krijgt daarvoor ver-
achting in plaats van dank ; Gij wilt
tot hen spreken , en zij weigeren naar
U te luisteren ; Gij biedt hun uwe ge-
naden aan , en zij , zij willen die niet.
En ach , lieve Jesus , ben ik ook niet
onder het getal van die ondankbaren ?
Maar , welaan , ik wil mijn leven be-
teren ; de dagen , die mij overschieten ,
wil ik besteden om het leed te vergoe-
den , dat ik U heb aangedaan ; en
daarom wil ik alles doen wat in mijn
vermogen is om aan U te behagen en
aan U genoeg te geven . Zeg mij maar ,
lieve Jesus , wat gij van mij verlangt ,
ik wil alles doen zonder eenige uit-
zondering . Doe mij uwen wil kennen
door hem , die bij mij uwe plaats be-
kleeden . Ja , mijn God , mijn God , mijn
besluit is genomen : ik wil niets ach-
terlaten van hetgeen ik voortaan weten

zal, dat aan U het aangenaamst is; ja dat wil ik, al moest ik er alles om verliezen, ouders, vrienden, achting, gezondheid, ja zelfs mijn leven. Want wat beteekent het toch alles te verliezen, mits men aan U genoeg geve? O gelukkig verlies, dat geleden wordt om aan U te behagen! O God van mijne ziel; ik bemin U, oneindig God, die boven alles beminnelijk zijt; en om U te beminnen, vereenig ik mijne liefde met die der Serafijnen, met die van Maria en met die van Jesus, uwen Zoon. Ik bemin U uit al mijne krachten, en U alleen wil ik beminnen, en altijd wil ik U alleen beminnen.

Schietgebed.

Ik ben de uwe, o mijn God, en
Gij zijt de mijne.

Hier de oefening van de geestelijke Communie. Zie bladz. 190.

Begroeting van Maria.

De zalige Amadeus zegt, dat onze allerheiligste moeder Maria niet op-houdt met voor ons aan God hare magtige gebeden op te dragen (1). Want, voegt dezelfde schrijver er bij, Maria onze ellende ziende, en de gevaren waarin wij verkeeren, wordt door haar moederhart genoopt om ons bijstand te bieden (2). Zoo kent gij dan, mijne lieve moeder Maria, den ellendigen staat van mijne ziel; gij weet welke gevaren mij omringen, en draagt uwe gebeden voor mij op.

1) Adstat beatissima virgo vultui Conditoris, prece potentissima semper interpellans pro nobis.

2) Videtenim nostra discrimina; nostrique clemens ac dulcis Domina materno affectu miseretur.

O bid voor mij, bid, en houd niet op met bidden, tot dat ik u in den Hemel daarvoor mag komen danken. Na Jesus zijt gij, mijne allerliefste moeder, de zaligheid van uwe dienaars. O die genade smee ik heden van u af, dat ik een getrouw dienaar van u zij tot aan mijnen dood, opdat ik in den Hemel bij u moge komen, in de volle verzekering van nooit van u gescheiden te zullen worden, zoo lang God God zal wezen.

Schietgebed.

Lieve Moeder Maria, maak dat ik altijd uw kind blijve.

Gebed tot Maria.

Tot u, o allerheiligste en onbevleete Maagd, enz. Zie bladz 201.

en geuoorzaam te dlijven tot aan mijnen
dood

GEBEDEN ONDER HET LOF.

ZELFVERNEDERING EN AANROEPING VAN GOD.

O mijne ziel! werp u voor Jesus neder en verbeeld u, dat gij Hem te zamen met de Engelen aanbidt. . . . Dierbare Jesus! ik sta voor uw aanschijn beschaamd.... Zal ik, stof en asch, mij onder de Engelen durven stellen, om U, mijn Jesus! te aanbidden? Helaas! ik ben niet waardig mijne oogen tot U te verheffen. . . . Neen, lieve Jesus! de Engelen zelven erkennen zich niet waardig U te aanschouwen, en bedekken uit eerbied hun aangezicht met hunne vleugelen, veel meer ben ik onwaardig voor U te ver-

schijnen. Ik, helaas! ben een zondige aardworm, en toch, goddelijke Zaligmaker! wilt Gij, dat ik tot U kome, en U aanbidde, en de nood, waarin ik ben, dwingt mij tot U te komen: daarom nader ik met vertrouwen tot U, om U met den grootsten eerbied te aanbidden.

O Jesus! ach, of ik U opregt aanbidden en loven konde! Gij verdient allen lof, en nooit kan men U genoeg loven, want Gij gaat allen lof oneindig te boven daarom vereenig ik mij met de Engelen en Heiligen en zelfs met U, lieve Jesus! toen Gij nog op aarde leefdet en nu Gij in den hemel zijt.

LOF AAN JESUS, RUSTENDE IN HET
H. SACRAMENT.

O mijne ziel! laat ons alle schepselen uitnoodigen God te loven; laat ons hun zeggen: looft den Heer met mij (PSALM 33)... Al hadden wij zoo vele tongen, als er schepselen op aarde zijn, om God dag en nacht te loven, dan zoude wij hem nog te weinig loven, want hij gaat allen lof te boven: QUIA MAJOR OMNI LAUDE.

Lieve Jesus! ik werp mij vol eerbied voor U neder, en aanbid U rustende in het H. Sacrament. Heer Jesus! onze God en al! Gij zijt waardig te ontvangen den lof, de glorie, de eer, de magt en de zegening; want Gij hebt alles in uwen wil geschapen. (Apoc. 4.) Ja, lieve Jesus! Gij zijt allen lof waardig: Gij blijft uit liefde

tot mij op het altaar, opdat ik U aanbidden en loven zoude. — O zoete Jesus! hoe hebt Gij mij zoo bemind? en hoe blijft Gij zoo, [uit liefde voor mij, boos mensch, in het heilig tabernakel dag en nacht tegenwoordig? ... Goddelijke Zaligmaker! ik geloof, dat Gij hier waarlijk en wezenlijk tegenwoordig zijt, en ben bereid, ter bevestiging van deze waarheid, mijn bloed te vergieten en uit liefde voor U te sterven. O Jesus, versterk mijn geloof, opdat hetzelfde op mijn gedrag werke en uit de eerbiedige houding van mijn ligchaam zichtbaar worde. Amen.

—

LIEFDEVERZUCHTINGEN.

Pius VII, 10 Augustus 1818, verleent aan hen
die ze met een rouwmoedig hart bidden,
300 dagen afluut.

1. O mijn God, mijn opperste goed!
ach, of ik U altijd bemind hadde!

2. Mijn God! ik verfoei den tijd,
waarop ik U niet beminde.

3. Hoe heb ik zoo lang zonder
uwe liefde kunnen leven?

4. En Gij, o mijn God! hoe hebt
gij mij zoo lang kunnen verdragen?

5. Mijn God! ik bedank U voor
zulke lijdzaamheid.

6. Nu wil ik U altijd beminnen.

7. Ik wil liever sterven, dan U
niet te beminnen.

8. Mijn God, ruk mij liever uit
het leven, dan toe te laten, dat ik
zou ophouden, U te beminnen.

9. De genade, die ik vraag, is,
U altijd te beminnen.

10. Met uwe liefde zal ik gelukkig zijn.

Glorie zij den Vader, enz.

1. Ik wensch, o mijn God! U van
alle menschen bemind te zien.

2. Ik zou mij gelukkig achten
mijn bloed te vergieten, opdat alle
menschen U beminnen.

3. Zij, die U niet beminnen, zijn blind.

4. Verlicht hen, o mijn God!

5. U niet te beminnen, o opperste
goed! is het eenige onheil, dat
wij vreezen moeten.

6. O mijn God! ik wil niet onder
het getal dier blinden zijn, welke U
niet beminnen.

7. Gij, o mijn God! zijt mijne
blijdschap en al mijn goed.

8 Ik wil geheel en altijd aan U zijn.

9. Wie zou mij van uwe H. liefde kunnen scheiden ?

10. Komt gij, schepselen, komt gij allen mijnen God beminnen.

Glorie zij den Vader, enz.

1. Mijn God, ik zou duizend harten wenschen te hebben, om U te beminnen.

2. Ik zou de harten van alle menschen willen hebben, om U te beminnen:

3. Ik zou mij verheugen, dat er vele werelden waren, die U alleen beminden.

4. Ik zou gelukkig zijn, indien ik U met de harten van alle mogelijke schepselen beminnen konde.

5. Gij verdient het, o mijn God !

6. Mijn hart is al te schuldig en al te koud om U te beminnen.

7. O rampzalige ongevoeligheid der menschen ten opzichte van het op-
perste goed!

8. O verblindheid der wereldlin-
gen, die de ware liefde niet kennen!

9. Gelukkige hemelbewoners, wel-
ke hem kennen en beminnen!

10. O gelukkige noodzakelijkheid,
van God te beminnen.

Glorie zij den Vader, enz.

1. Wanneer zal het zijn, o mijn
God! dat ik van liefde voor U bran-
den zal?

2. O hoe gelukkig zou dit voor
mij zijn!

3. Maar hoewel ik U niet bemin-
nen kan, gelijk Gij verdient van mij
bemind te worden, zal ik ten minste
mij verblijden, dat zoo vele anderen
U van ganscher harte beminnen.

4. Ik zal mij bijzonder verblijden, omdat de Engelen en de Heiligen U in den hemel beminnen.

5. Ik zal mijn laauw hart met hunne vlamme harten vereenigen.

6. Ik zou U op dezelfde wijze wenschen te beminnen, gelijk de Heiligen, die het meest in uwe liefde ontstoken waren, U bemind hebben.

7. Ik zoude eene liefde voor U wenschen te hebben, gelijk aan die, welke de H. Maria Magdalena, de H. Catharina en de H. Teresia voor U gehad hebben.

8. Of gelijk aan de liefde, waarmede de heilige Augustinus, de H. Dominicus, de H. Franciscus, de H. Ignatius, de H. Franciscus Xaverius, de H. Philippus Neri, en de H. Aloysius van Gonzagua, U bemind hebben.

9. Of gelijk aan de liefde, welke

de HH. Apostelen bijzonder de H. Petrus, de H. Paulus en de beminde leerling voor U gedaan hebben.

10. Of eindelijk gelijk aan die liefde, waarmede de groote Patriarch, de H. Josef U beminde.

Glorie zij den Vader, enz.

1. Daarenboven zou ik wenschen u te beminnen, gelijk de allerheiligste Maagd U op aarde bemind heeft.

2. Gelijk zij U beminde, toen zij uwen goddelijken Zoon in haren goddelijken schoot ontving, toen zij Hem met de moedermelk voedde, toen zij Hem zag sterven.

3. Gelijk zij U thans bemint, en gelijk zij U eeuwig beminnen zal.

4. Maar dit zou nog niet genoeg zijn, om U, o oneindig goede God! waardig te beminnen.

5. Ik zou U daarenboven willen beminnen, gelijk het goddelijk Woord, mensch geworden, U bemind heeft.

6. Gelijk Hij U in zijne geboorte beminde.

7. Gelijk Hij U, aan het kruis stervende, beminde.

8. Gelijk Hij U, onophoudelijk bemint in de Tabernakelen, waar Hij verborgen blijft.

9. Gelijk hij U in den hemel bemint, en eeuwig beminnen zal.

10. Eindelijk, o mijn God! ik zou U zoo zeer wenschen te beminnen, als Gij U zelven bemint; maar dewijl dit onmogelijk is, maak door uwe goedheid dat ik U zoo zeer beminne, als ik U beminnen kan, en Gij het verlangt. Amen.

Glorie zij den Vader, enz.

LAAT ONS BIDDEN.

O God ! die onzichtbare goederen bereid hebt voor hen , die U beminnen , stort de uitwerkselen uwer liefde in onze harten , opdat wij , U in alles beminnende , de vervulling uwer beloften , die alle verlangens te boven gaan , bekomen , door Jesus Christus onzen Heer. Amen.

INHOU D.

—

	BLADZ.
Voorrede van den vertaler . . .	5
Berigt van de uitgevers. . .	8
Oefeningen en gebeden onder de	
H. Mis	9
Oefeningen voor de Biecht . . .	64
Gebeden na de Biecht . . .	99
Oefeningen voor de H. Communie.	104
» na de H. Communie.	132
Gebeden om den aflaat te ver-	
dienen.	161
Inleiding van den heiligen schrij-	
ver tot de bezoeken bij Jesus	
in het allerheiligste Sacrament	
des altaars	167
I. Bezoek	195
II. Bezoek	203
III. Bezoek	209
IV. Bezoek	214
V. Bezoek	219

	BLADZ.
VI. Bezoek	223
VII. Bezoek	229
VIII. Bezoek	234
IX. Bezoek	240
X. Bezoek	246
XI. Bezoek	252
XII. Bezoek	258
XIII. Bezoek	263
XIV. Bezoek	269
XV. Bezoek	275
XVI. Bezoek	281
XVII. Bezoek	286
XVIII. Bezoek	292
XIX. Bezoek	298
XX. Bezoek	305
XXI. Bezoek	312
XXII. Bezoek	319
XXIII. Bezoek	325
XXIV. Bezoek	331
XXV. Bezoek	338
XXVI. Bezoek	345
XXVII. Bezoek	351
XXVIII. Bezoek	357

	BLADZ.
XXIX. Bezoek	364
XXX. Bezoek	371
XXXI. Bezoek	378
Gebeden onder het Lof	385

EINDE VAN DEN INHOUD.

1255651

IMPRIMATUR.

HAAREN, 20 Aprilis 1872.

J. CUYTEN.

Libr. Censor.

